

Ο Γάλλος ποιητής Α. Λαμαρτίνος.

Η ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ ήταν υπηρέτρια!

Πώς ο Λαμαρτίνος παρέρχεται
την αλήθεια

Η ΙΣΤΟΡΙΑ της Γκρατσιέλλας του Λαμαρτίνου είναι από τις πιο συγκινητικές που υπάρχουν. Αναγνώστες γυναικες έχουν κλάψει ως σήμερα, διαβάοντας τις υπέροχες σελίδες του Γάλλου ποιητού, που παρουσιάζει την ήρωίδα του σαν πρόσωπο ύπαρξη και άσχημα με αξιοσημείωτο τρόπο το ειδύλλιο του μαζί της...

Αλλ' η αλήθεια είναι άλλοτε διαφορετική. Την ανέκαμψε τελευταία ο Γάλλος συγγραφέας Άνρι Γκιγιέν, που γράφει χαρακτηριστικά: «Αδίδα τόσες ευαίσθητες καρδιές έχισαν επί πέντε περίπου γενεές τα δάκρυά τους».

Αλλ' ως αργηθήσεται πρώτα τα γεγονότα, όπως τα αναφέρει ο Λαμαρτίνος:

Την 1η 'Απριλίου 1805, ο ποιητής, που ήταν τότε 18 χρόνων, έφτασε στη Νεάπολη, για να συναντήσει το φίλο του Βιοιέ. Γεμάτοι ζωές άντα και κοίτασι από την κοινωνική ζωή, αποφάσισαν να βγούν έξω απ' αυτήν και περάσαν ένα ολοκληρωτικό καλοκαίρι μαζί με μερικούς ψαράδες, μοιραζόμενοι μαζί τους τις λιγοστές χωρές και τις πολλές στενοχώριες τους. Μία θύελλα κράτησε τους δυο φίλους στη νήσο Προτόντα, όπου ένας από τους ψαράδες είχε μία καλέβα. Έκει οι δυο φίλοι γνώρισαν την κόρη του, μία υπέροχη νέα με γαλιανά μάτια και μακρόν μαύρα μαλλιά. Λεγόταν Γκρατσιέλλα... Ο Λαμαρτίνος, που δεν ήταν συνηθισμένος στη ζωή της θάλασσας, άρρωστος. Η Γκρατσιέλλα δεν έφηνε καθόλου από το προσκήφιο του και, μία μέρα, του εξομολογήθηκε, με απλά και άμορφα λόγια, πως τον αγαπούσε. Κι' ο ποιητής επίσης την είχε αγαπήσει...

Αλλ' όταν έγινε καλή, ο φίλος του Βιοιέ, που ήταν σταλμένος γι' αυτό το σκοπό από τους γονείς του, τον έπεισε να γνωρίσουν στη Γαλλία. Ο Λαμαρτίνος, προτού φύγει, όμως, υποσχέθηκε στην Γκρατσιέλλα, ότι θα γύριζε γρήγορα... Αλλ' ο καιρός περνούσε, χωρίς να καταρθεί η πραγματοποίηση της υπόσχεσής του. Τότε μίσης άγοστήρα, πήρε ένα γράμμα από τη Γκρατσιέλλα, που του έγραφε, ότι, για να μην πάρη κάποιον που ήθελε να της δώσει ο πατέρας της, είχε φύγει από το σπίτι της

κι' έπαινε άρρωστος βαρύν, από άγνη και πόνο. Το γράμμα τέλειωσε ως εξής: «Ο γιατρός είπε πως θα πεθάνω σε τρεις ημέρες. Θά σου ξαναμιλήσω σε λίγο και για πάντα από τον ουρανό...».

Ο Λαμαρτίνος ισχυριζόταν πάντα πως αυτή η ιστορία ήταν αληθινή. Η Γκρατσιέλλα, έλεγε, δεν ήταν ένα μυθιστόρημα, αλλά μία ζωντανή ανάνησις. Μόνο στα άπονημονεμάτα του, που δημοσιεύθηκαν μετά το θάνατό του από τον άνηψιό του, ομολόγησε πως είχε αλλοιώσει «από ματαιοδοξία» τις πρώτες σελίδες της ιστορίας του. Η Γκρατσιέλλα δεν ήταν κόρη ενός φτωχού ψαρά, αλλ' υπηρέτρια του διευθυντού του μονοπωλίου του καπνού στη Νεάπολη, που στο σπίτι του έμενε ο ποιητής. Προσθετε, όμως, ότι ήταν άδωα, άγνη και θεοσεβής, όπως την είχε περιγράψει στο μυθιστόρημά του.

Αλλ' ο Γκιγιέν βρήκε την ανέκδοτη αλληλογραφία και διάφορες σημειώσεις του ποιητού, που του επέτρεψαν να εξακριβώσει την αληθινή ιστορία της Γκρατσιέλλας. Νά, λοιπόν, πως είναι αυτή η ιστορία:

Ο Λαμαρτίνος, όταν έφτασε στη Νεάπολη, ήταν 21 χρόνων κι' όχι 18, όπως ισχυρίζεται στο μυθιστόρημά του. Δεν πέρασε κανένα καλοκαίρι με ψαράδες. Στη Νεάπολη έμεινε μόνο το χειμώνα και δεν έκανε τίποτ' άλλο από το να χάνει στα χαρτιά τα χρήματά, που να χάνει στα χαρτιά οι γονείς του. Ο ιδιοκτήτης του σπιτιού, όπου έμενε, είχε μία υπηρέτρια, με την οποία, άλλωστε, συνηγόρησε. Ήταν μία νέα με κόκκινα μαλλιά και μαύρα μάτια, που λεγόταν Άντονιέλλα. Ο Λαμαρτίνος, που ήταν πολύ ώριμος νέος, δε δυσκολεύθηκε να την ξελογιάσει (ο αφέντης της ήταν 31 χρόνων). Αλλά το ειδύλλιο τους κράτησε ελάχιστα. Δεν είναι άδωκη σωστό, ότι ο φίλος του Βιοιέ τον άναγκαζε, κατ' εντολή των γονέων του, να γνωρίσει Παρίσι. Ο ποιητής, που είχε με μία καινούργια κατάρτιση του, κάποια νεύση 'Ελβετίδα. Κι' αυτήν, όμως, την άφηνε σε λίγο, γιατί ένα καινούργιο αίσθημα μπήκε στην ψυχή του. Το καινούργιο ιδούλμά του ήταν η Νίνα ντε Πιερόλ...

Κάθε άλλο, λοιπόν, παρά έμεινε πιστός στην ανάνησις της Άντονιέλλας (Γκρατσιέλλας), όπως άφηνε να υπονοηθεί στο μυθιστόρημά του. Απ' αυτή η Άντονιέλλα πέθανε σωματική και το θάνατό της τον έμαθε έντελως τυχαία ο ποιητής. Έπειτα από τόσα χρόνια. Την εποχή, έπειτα από διαζύγιο με τις σχέσεις του με τη Νίνα ντε Πιερόλ και μία άλλη γυναίκα έξουσίαζε την καρδιά του... Πραγματικά, η σταθερότητα στα ζητήματα του έρωτα δεν ήταν το γνώρισμα του Λαμαρτίνου. Που είχε άναγνώστης περιπέτειες στη ζωή του. Αλλ' ήταν ένας εμπνευσμένος ποιητής κι' έζησε με μεγάλες συγκινήσεις, που άφησε πίσω του ένα τεράστιο έργο.

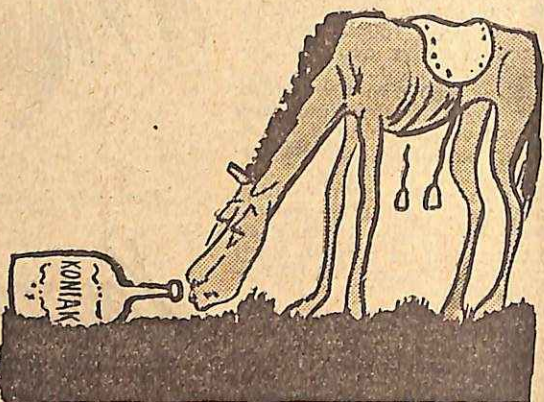
Τι σημασία έχει, όμως, το ότι η ιστορία της Γκρατσιέλλας δεν είναι πραγματική; Ο Λαμαρτίνος παρουσίασε σ' αυτήν έναν υπέροχο τύπο νεοεπικής έρωτα, που μας συγκινεί με την άπειρη γνώση, το πάθος και την έξαρση του αισθηματός της. Η Γκρατσιέλλα είναι ένας άγγελος, που έφυγε από τη ζωή, ένας άγγελος που μας καλες και τις μικροσκοπικές γνώσεις. Γι' αυτό παρουσιάζει πάντοτε σαν ένα φωτεινό σύμβολο, που μας συναρπάζει και μας ξεσηκώνει πάνω από την καθημερινή πεζότητα.

ΔΩΡΑ ΣΤΙΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΕΣ

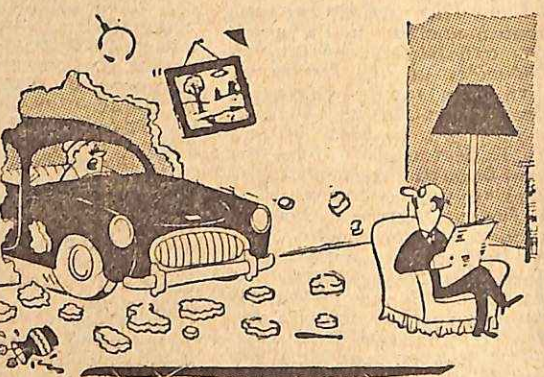
Οι πολλές βασίλισσες δέχονταν διάφορα δώρα από τους υπηκόους τους, τα Χριστούγεννα. Έτσι, η Μαρία Τυδώ της Αγγλίας, την πρώτη χρονιά, που είχε άνοδο στον αγγλικό θρόνο, έλαβε από κάποιο θαυμαστή της έξη βαρέλια σικά! Κι' η βασίλισσα Έλισάβετ Α' χαροδαν ιδιαίτερος όταν της προσέφερε, τα Χριστούγεννα, μεταξωτές κάλτσες — που ήταν τότε σπάνιες και πανάκριβες.

Από τον καιρό που την προσλάβαμε, ο πυρετός των άρρώστων όλο και άνεβαίνει!...

Περίεργο! Δεν είναι ο στρατηγός κι' όμως μυρίζει σαν τον στρατηγό!

Μά τι κάνεις εδώ μέσα στο γκαράζ, Ντινιό;

Παρακαλώ, δυο θέσεις τη μία πλάι στην άλλη και μία τρίτη χωριστά!

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ

«ΓΚΥ»

Θρύλοι και προλήψεις για ένα
παράσιτο φυτό

ΥΠΑΡΧΕΙ ή συνήθεια στις διάφορες ευρωπαϊκές χώρες να κρεμούν όλο μέσα στα σπίτια τους κλαδιά του «γκυ», τη μέρα των Χριστουγέννων, για να τους φέρουν γούρι. Το έθιμο αυτό έχει διαδοθεί στην Ελλάδα από χρόνια.

Το «γκυ» είναι ένα φυτό παράξενο, όχι μόνο για τους θρύλους με τους οποίους συνδέεται, αλλά και για τον τρόπο της ελαστικότητας του. Δε σπρώχνει στο έδαφος. Ο σπόρος του δεν ελαστάνει στη γη. Αναπτύσσεται μόνο πάνω στα κλαδιά ενός δένδρου, ως «παράσιτο», εις βάρος του φυτού, που το φιλοξενεί ακούσια.

Υπάρχουν 20 περίπου είδη «γκυ». Το συνηθέστερο είναι εκείνο, που αναπτύσσεται πάνω στις θαλασσιές και στα έλατα. Αυτό έδωσε κρεμούν στα σπίτια, τα Χριστούγεννα. Κάτω από αυτό άλλωστε ένα φύλλο ή κλαδί, νιασμένοι, για να είναι πάντα ευτυχισμένοι. Αυτό μάχυναν οι αρχαίοι Δρυϊδες λείρες στα δάση της Γαλατίας, για τις θρησκευτικές τελετές τους, την πρώτη νύχτα κάθε χρόνου... Μπορεί όμως να αναπτυχθεί το ίδιο παράσιτο και σε όλα τα άλλα δέντρα, στις μηλιές, τις αχλαδιές, τις έληές, τις τιές, κλπ.

Θά ρωτήσετε τώρα πως ο σπόρος του «γκυ» στερεώνεται πάνω στα κλαδιά των δέντρων, για να ελαστήσει και να γίνει φυτό. Απλούστατα, έχει ύψω του μία ιξώδη ουσία, που μ' αυτήν κολλάει στο κλαδί ή στον κορμό του δένδρου. Άλλοτε έρρισκε καταφύγιο μέσα στις μικρές κοιλότητες του φλοιού.

Μόλις έγκατασταθεί εκεί, αρχίζει να αναπτύσσεται. Η μικρή ρίζα του γάνεται πάντα προς το κέντρο του κλαδιού του δένδρου, όποια και αν είναι ή θέση του, ενώ ο ελαστικός του μεγαλώνει κατά την αντίθετη διεύθυνση. Έτσι, συμβαίνει συχνά να έχη το μικρό «γκυ» τη ρίζα του προς τα πάνω και το ελαστό του προς τα κάτω, αντίθετα με τ' άλλα φυτά.

Όπως έλεπαμε, η ρίζα του μπαίνει βαθειά μέσα στο κλαδί. Γυρνάει τους γυμούς του δένδρου, για να τραφή, όπως ένα ζωικό παράσιτο ρουφαίει το αίμα του ζώου, στο σώμα του όποιου ζή. Για το λόγο αυτό πολλά φυτά φθίνουν και μπαρμυρίζουν, όταν προσεληθούν από το «γκυ».

Οι ένοχοι για την διάδοσι του ελαερού παράσιτου είναι κυρίως τα πουλιά. Αυτά μεταφέρουν από το ένα δέντρο στο άλλο τους σπόρους του «γκυ», αφού καταβροχθίσουν τους καρπούς του.

Κυρίως διαδίδουν το «γκυ» οι τσίχλες, οι ύπολιτες και οι μελισσοουργοί. Σε πολλές περιοχές της Γαλλίας, έχει εξακριβωθεί, ότι οι τσίχλες τρέφονται, πάνω το χειμώνα, αποκλειστικά σχεδόν με τους καρπούς του «γκυ». Κι' έτσι, χωρίς να το θέλουν, μεταφέρουν από δέντρο σε δέντρο τους σπόρους του.

Το ίδιο κάνουν και τα κοτσούφια, μολονότι νοστιμεύονται λιγότερο το «γκυ».

Τα κοράκια και οι καρακάζες συντελούν επίσης σημαντικά στη διάδοσι του παρσιίτου φυτού.

Η μεταφορά των σπόρων γίνεται κατά διαφορετικό τρόπο από κάθε είδος πουλιού. Η τσίχλα καταπίνει τον καρπό του «γκυ», χωρίς να τον σπάσει. Έτσι οι σπόροι δεν χωνεύονται, αλλά ξαναβγαίνουν άκερατοι από το σώμα του πουλιού. Καθώς δεν έχουν χάσει καθόλου τη ελαστική δύναμή τους, κολλούν πάνω στα κλαδιά των δέντρων και αναπτύσσονται εκεί, τρυπώντας τη φλούδα με τη μικρή ρίζα τους.

Με το μελισσοουργό, η διάδοσι γίνεται αλλιώς: Αφού το πουλί αυτό κόψει τον καρπό του «γκυ», τον κρατεί ανάμεσα στα νύχια του και τον εφελκυσίζει με το ράμφος του. Πίνει ένα μέρος του χυμού του και έπειτα πετά άλλο, αφήνοντας τον καρπό και το σπόρο κολλημένα πάνω στο κλαδί του δένδρου... όπου αναπτύσσεται το νέο παράσιτο φυτό.

Άλλα μεγαλύτερα πουλιά παίρνουν τους καρπούς του «γκυ», κολλήμένους στα πόδια τους με την ιξώδη ουσία, που τους περιβάλλει και τους αφήνουν στα άλλα κλαδιά, όπου κρέβουνται.

Σημειώτεον ότι όλα σχεδόν τα είδη των πουλιών τρώνε τους καρπούς αυτούς, ακόμη και οι φασιανοί και τα περιστέρια. Μερικά αποδημητικά πουλιά μεταφέρουν σε πολύ μεγάλες αποστάσεις τους σπόρους του «γκυ».

Είπαμε ότι το «γκυ» τρέφεται με το χυμό του δένδρου που το φιλοξενεί. Συγχρόνως, όμως, ζή χωριστά, για λογαριασμό του. Διατηρεί το φύλλωμά του, όταν το δέντρο το χάνει. Ανοίγει σε άλλη εποχή από αυτό. Περιέχει θειάφι, ενώ το δέντρο δεν έχει, και στερείται τελείως γάλακτος ή ρετινιού που υπάρχουν στον κορμό του δένδρου.

Μολονότι όμως το «γκυ» περνάει δική του ζωή, ανεξάρτητη, διαμορφώνει ανάλογα με το δέντρο που το φιλοξενεί. Πραγματικά, είπαμε ότι υπάρχουν πολλές ποικιλίες του, προερχόμενες όλες από ένα μόνο είδος σπόρου. Ο ίδιος σπόρος διαφέρει άλλο είδος «γκυ», ανάλογα του δένδρου, πάνω στο οποίο τυχάνει να ελαστήσει.

Το «γκυ» παρουσιάζει και μία άλλη περίεργη ιδιότητα: Είναι καύσιμο στον ίδιο βαθμό με το δέντρο, που το τρέφει και άφηνε όμοια στάχτη με αυτό.

Είναι φυτό εξαιρετικά ιδιότροπο, τόσο ώστε δε μπορεί να έξημερωθεί και να καλλιεργηθεί. Όχι μόνο δε φυτόναι, αν σπαρή στο έδαφος αλλά και οι δοκιμές που έγιναν σε κλαδιά κομμένα, δεν έδωσαν καλό αποτέλεσμα. Πάνω σε έξω κλαδιά, σε πέτρες, σε γυάλινες πλάκες, οι σπόροι του ελαστήσαν, αλλά το φυτό μαράθηκε γρήγορα.

Αν άλλοτε οι Δρυϊδες έκοβαν το «γκυ» με ένα χρυσό δρεπάνι και το μοίραζαν στους πιστούς ως πολύτιμο φυλαχτό, σήμερα οι καλλιεργητές το καταστρέφουν για ένα πρακτικότερο σκοπό: για να σώσουν τα όπωροφόρα δέντρα τους.

Αυτοί δεν περιμένουν την τελευτά νύχτα του Δεκεμβρίου, όπως οι Δρυϊδες. Γιατί, όσο δωδέτερα αφήνουν να χωθούν οι ρίζες του παρσιίτου προς την καρδιά του δένδρου, τόσο πιο πολύ έλπουν το τελευταίο να φθινή και να θγάξει καρπούς καχεκτικούς. Κόβουν, λοιπόν, το «γκυ» μόλις δούν να πετά λίγα κλωνάρια, πριν πολλαπλασιαστούν τα κλαδιά του.

Χάρης στον άμείλιτο πόλεμο έναντι του πουλιού, έχουν εξαφανιστεί τελείως από μερικές περιοχές, όπου ήταν άλλοτε άφθονο. Στα μέρη αυτά άπαγορεύεται να ελασχή έστω και το ελάχιστο κλαδάκι «γκυ», για τον έφορτισμό του χριστουγεννιάτικου έθιμου. Οι χωρικοί και οι χωρικές δεν ανταλλάσσουν φιλία κάτω από το κρεμασμένο αυτό φυτό. Δεν είναι δώδεκο λιγότερο ευτυχισμένοι...

Στην καμπούρα μου!

ΗΜΟΤΝ έρωτευμένος με τη Νίτσα, σφοδρά. Έξη χρόνια ολόκληρα. Έμενα στο σπίτι της μητέρας της από πρωτοετής φοιτητής, κι' όπως και στους «Φοιτητές» του Γρηγορίου Σενοπούλου, συμβαίνει με τον Τάσο και με τη Φανίτα ειδύλλιο, έτοιμους να έχουμε μαζί μας. Μόνο, που έγω δε λέγομαι Τάσος, αλλά Χρήστος, κι' η Νίτσα δε λέγεται Φανίτα, αλλά Νίτσα. Όμορφη, δε θα πη τίποτε. Σαν τη Σοφία Λόρεν στα νιάτα της, δηλαδή πριν καταντήσει τραγωδός. Κορμί εξάισιο, στήθος θαμνίσιο, γάμπες ύπεροχες, μάτια συναρπαστικά, χαίλι γεμάτα «σέξ», κατακόκκινα και τουρλωτά σαν άσπια.

Κατακούτελα με είχε χτυπήσει όχι ο «φερωτός», μα ο πνευμονοκνητός υιός της Αφροδίτης. Και το έλαττωμά μου, που μ' έκανε κυριολεκτικά δυστυχή, ήταν η έλλειψη μου. Ζήλεια, που μ' έκοβε και με θέριζε και μού άλλαζε τα φώτα!

Άλλα γιατρός, δηλαδή τελειόφοιτος, που είχα να δώσω και τις εξετάσεις του τρίτου έτους σε όλα τα μαθήματα, κι' είχα χάσει κι' ένα χρόνο, εξ αίτιας της Νίτσας, δεν έχει καιρό διαθέσιμο. Θέλει μελέτη, παρακολούθηση, φροντιστήρια, έγγραστία και συγκέντρωση του μυαλού στο κεφάλι, γιατί, αλλιώς, δεν το παίρνεις ποτέ το ρημάδι το δίπλωμα. Ναι. Άλλά η Νίτσα κάτι τέτοια δεν τα καταλάβαινε. Ήθελε σινεμά κι' έκδρομες και παρές. «Πάρτυ» και προίτατο. Και καλά στα «πάρτυ». Δε νιόταν αλλοστώς και τη συνόδου. Άλλά στα «σινεμά» και στα θέατρα, μπορούσα και να μην τη συνοδεύω. Πως όμως που χίπυα;

Έδω ήταν η μεγάλη μου τύχη. Σ' ένα μικρό σκοτεινό δωμάτιο — μάλλον αποθήκη — έμενε ένας νεαρός καμπαζής, που έμενε ταλαιπωρούμενος ο φονικός την αναληφία του και πούλαγε λαχεία. Θά έξερετε, βέβαια, τη βλακεία που-

χει πολλές κόσμος να θεωρή τον καμπαζή... τυχερό! Τι είδους τυχική μπορεί ναχή ένας άτυχης άνθρωπος; Τέλος πάντων. Για μένα, η συγκατοικία μου μ' αυτόν μπορούσε να θεωρηθεί τύχη. Γιατί ήταν νόστιμος και συμπαθητικός και μορφωμένος και καλό παιδί, κι' η Νίτσα τον συμπονούσε και τον έκανε παρέα, ενώ έγω ήμουνα ήσυχος. Όμορφος ήταν κατά τα άλλα, μά, φυσικά, έντελως ανώνυμος.

Δε μπορούσε να έρωτευθεί έναν καμπαζή. Έτσι, του φροτασα στην καμπούρα του — με συγχωρήτε για το σαχλό άστείο — τη Νίτσα, να την πηνάγη στον κινηματογράφο και στο θέατρο και στις εκδρομές και στις συναντήσεις και στις εκθέσεις, κι' έγω τη συνόδουα μόνο. Στα «πάρτυ» και στα γλέντια και, τις άλλες ώρες, βυθίζαον αστερισμάτος στα βιβλία μου, να τα μάθω όλα παταγαλισί και να τα πω όπως τάχουνε γράμμι οι καθηγητές στα συγγραμμάτα τους — και με τα λάθη τους άκούα — κι' ύστερα να πάω το δίπλωμα και να τα ξεχάσω, όπως τα ξεχάσαν κι' αυτοί.

Χορηστάκη, θά διαβάσεις: — Ναι, άγάπη μου. — Νά πάμε με το Δημητράκη στο σινεμά! — Νά πάτε.

Κι' έδινα για τα εισιτήρια, γι' τις πάστες και για τα ναύλα. Απ' τα ήταν δικά μου. Φτάνει που τη συνόδουε, να ξεδεύει κίολας το παιδί!

Και, την άλλη μέρα: — Χορηστάκη, έχεις διάβασμα; — Άντισωός, μορό μου. — Νά πάμε με το Δημητράκη να πηνάγουμε τη Περιοχητική; — Νά πάτε, κοίτα μου!

Κι' έτσι κυλούσε η ζωή. Ήρεμη, κανονική και άδιατάρακτη. Έπειτα, σπονδαζω — τι σπονδαζω, σπονδαζα πιά — την λατρινή επίσημη κι' ασχολούμα και με την ψυχολογία του άτόμου, γιατί είχα μέσα στη δουλειά μου κι' αυτό, κάτι φανταστικότητα πως θά συνέβαινε στον πυθμένα του υποσυνείδητου του Δημητράκη. Είχε, βέβαια, το «κονιές» της κατοπεροτήρας, που του είχε προκαλέσει το σωματικό του ελάττωμα και θά έτρεφε, μοιραίως — σκεφτόμουν — κάποιο άδιόροτο και αναθεώρητο φθόνο για τους άρτιμελείς και λεβεντοκομους ανθρώπους, όπως έγω. Άλλά η ψυχή του δεν είχε καμπαζή και θά πλημμυριζε αίσθημα κι' άνακατοποίηση πόθου. Θά είχε τομπίλη, λοιπόν, με τη Νίτσα, κι' αυτοί οι άδικημένοι απ' τη φύση, «ταμπνιόνται» άσχημα κι' άπαιν-δινά, μ' έναν έρωτα νοστικό κι' έξυλλο. Απ' τα έξερα επιστημονικά γι' αυτό και συμβούλευα τη Νίτσα να φροντίσει να τον κρατάει πάντα σε τέτοια απόσταση, που να μην τολμήσει να της κάνει εντελαιοσάσιον. Και πάντα να βιάζον εύνοιας — γι' του τόνιζε πως στον έρωτα σαν άδελφός και να του έμπιστευόταν πως είναι τρελά έρωτευμένη μαζί μου.

Η Νίτσα με κορόιδευε: — Όχι, που πάει ο νοός του άνθρώπου σε τέτοιο παύμα! Μηπως σε πείραζε το πολύ διάβασμα;

— Ένα άραιο πρωί — Άσπετέρα

Advertisement for Coty perfume. It features a woman's face and the text: "Για τα δώρα σας Αρώματα COTY". Below the face, it lists: "E. Aïmon, Paris", "L. Origan", "Emeraude Chypre".

ήταν — μπαίνει η Νίτσα στην
καμάρια μου, κατασπαραγμένη και
δακρυβροχή από χαρά!

— Ο Δημητράκης κέρδισε το
λαχείο!
— Μπα;
— Ναι! Τοίμαιναν δυο λαχεία,
που δεν πρόλαβε να τα πουλήσει
και το ένα κέρδισε τον πρώτο λα-
χνό! Ένα εκατομμύριο!

— Ε, μὴν κάνεις έτσι, ντέ!
Δὲν τὸ κερδίσαμε ἐμεῖς!

— Θὰ μὴν δώσω τίς πεντακό-
σες χιλιάδες, μὴν εἶπε!
— Τί ἔκανε λέει;
— Θὰ μὴν δώσω τὰ μισά!
Αὐτὸ δὲ μ' ἄρεσε καθόλου.

— Καὶ γιατί δηλαδή θὰ σοῦ
δώσω τὰ μισά; Τί σ' ἔχει ἐσένα;
Ἀδερφή του, γὰ νὰ σε προ-
κρίσει;
— Καὶ τί σὲ νοιάζει ἐσένα;
Ἀφοῦ μὴν τὰ δίνει; Ὅριστε μας!
Μ' ἀνέβηκε τὸ αἷμα στὸ κεφά-
λι! Στὴν ἐποχή μας, ἄλλο και-
ποῦναι ἀδελφός καὶ φονεὺς καὶ
ἄλλο καιποῦναι μ' ὁλόκληρο
ἐκατομμύριο, πὺν κάνει καὶ δώρο
πεντακόσες χιλιάδες!... Δες, εἶ-
πα, νὰ πάθω καιμιά νύκτα, νὰ νε-
λάσω τὸ παροδοῦ κατσίκα εἰς βά-
ρος μου; Πάνω στὴ στιγμὴ, μὲ
ρωτᾷτε ἡ Νίτσα:

— Ἐχεις διάβασα;
— Γιατί ρωτᾷς;
— Γιατί ἐμεῖς θὰ πᾶμε προί-
κατο, νὰ γιορτάσουμε τὸ γεγονός!
— Δὲ θὰ πᾶς πουθενά!
— Θὰ πάω!
— Δὲ θὰ πᾶς!

— Καλὲ τί μᾶς λές; Καὶ ποιὸς
εἶσ' ἐσὺ πὺν θὰ μ' ἐμποδίσῃ;
— Ποιὸς ἐμεῖς; Ὁ ἀσφαλι-
στικὸς σου! Ὁ αὐριανὸς σου
ἄντρας!

— Ἄν σὲ θέλω.
— Ἄ, ἔτσι; Τώρα ποῦναι τίς
πεντακόσες, εἶμαι ὑπὸ χοίριν;
— Φυσικά! Ὅχι γιατί ἔχω τίς
πεντακόσες, ἀλλὰ γιατί μπορεῖ ν'
ἀγοστήσω κάποιον ἄλλο! Ἐσὺ,
ὅπου νὰ πάσῃς τὸ διπλόμμά σου
καὶ νὰ κάνῃς τὴν «κασιόρεσσά» σου
καὶ ν' ἀποφασίσῃς γὰ γάμο... ἔχ-
σε Μάρ μὴν νὰ φᾶς τοιφύλλι!...

— Ἄ, ἔτσι τὸ γοῦμαι;
— Ἄμ' πὺν, ἀλλοῦως;
Κι' ἀπάνω στὴν ὥρα... ἀνοίγει
ἡ πόρτα... καὶ ποίος ἐμφανίζεται;
Ὁ Δημητράκης... εὐχυνεῖς! Λαμ-
πάδα!... Ἄν πῆγαινε στὸ στρα-
τό, θὰ τὸν παίρναινε στὴν ἀνακτο-
ρικὴ φρουρά!

Ἐμεῖνα στήλη ἄλατος;
— Δημητράκη! Μὲ τὸ λαχείο
σοῦ πέρασ' ἡ καιμπούρα;
— Ἐβαλε τὰ γέλια.
— Δὲν ἤμουνα καιμπούρας! Τὴν
καιμπούρα τὴν ἔβαλε προσθετὴ,
γὰ νὰ παίρνουν ἀπὸ μὲνα λα-
χεία!...

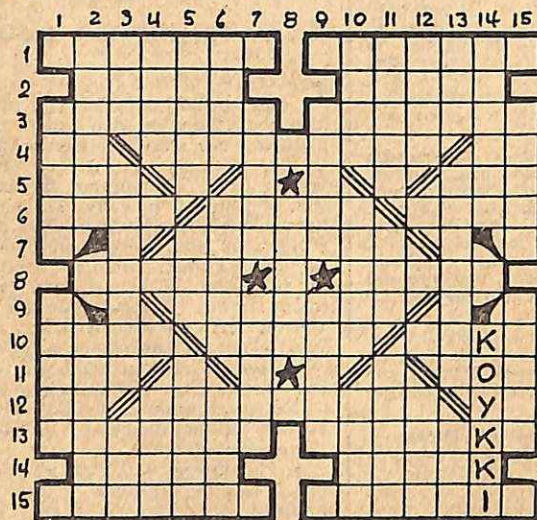
— Ἐλα πᾶμε, Δημητράκη! εἶ-
πε ἡ Νίτσα.
Καὶ τὸν ὁλοῦσε ἀγκαλῆ!
Φαίνεται... πὺν ἡ φρενίτικη και-
μπούρα φέρνει τύχη!

Γιὰ μικρούς

Ἄνω—κάτω σταυρόλεξο

Στὸ σταυρόλεξο αὐτό, ἀντὶ νὰ σᾶς δώσουμε τίς
ἐξηγήσεις τῶν διαφορῶν λέξεων, πὺν θὰ τὸ συμπλη-
ρώσουν, σᾶς δίνουμε τίς ἴδιες λέξεις, ὅχι θέβαια μὲ
τὴ σειρά ἐμφανισῶς τους μέσα στὸ σχέδιο, ἀλλὰ μὲ
ἀλφαβητικὴν σειράν.

Ἡ λέξι «ΚΟΥΚΚΙ», πὺν τοποθετήσαμε ἤδη στὸ
14 καβέτω, θὰ σᾶς διευκολύνῃ ἀρκετὰ στὴ συμπλη-
ρωσὴ καὶ τοῦ ὑπολοίπου σχεδίου.

ΑΚΕΛ — ΑΚΡΟΝ — ΑΝΑ — ΑΪΑΚΤΟΡΟΝ —
ΑΝΘΗΛΙΑ — ΑΡΑΧΝΕΣ — ΑΣΚΕΠΤΑ — ΑΣΤΕ-
ΡΕΣ.

ΒΟΜΒΑ.

ΓΙΔΕΣ — ΓΟΡΓΟΝΑ — ΓΥΑΛΙ.

ΔΑ — ΔΟΞΑΣΙΑ.

ΕΜΙΝ — ΕΡΓΑ — ΕΣΘΟΝ.

ΙΕΡΟΝ — ΙΟΣ — ΙΧΝΟΣ.

ΚΑΝΕΝΑΣ — ΚΕΡ — ΚΟΚ — ΚΟΡΑΞ — ΚΟ-
ΡΩΝΙΣ — ΚΟΥΝΙΑ.

ΛΑΛΟΝ — ΛΑΣΣΑ — ΛΙΡΑ.

ΝΑΓΙΑ — ΝΑΤΟ — ΝΥΦΙΣ.

ΞΕΝΩΝ.

ΠΑΝΙΚΟΣ — ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ — ΠΕΛΕΚΥΣ —
ΠΗΡΑ — ΠΙΟΝΙ — ΠΟΤ — ΠΟΤΟΝ.

ΡΕΝΕ — ΡΙΝΑ — ΡΟΚ — ΡΟΝΙΑ.

ΣΑΡΚΙΚΑ — ΣΑΤΑΝΑΣ — ΣΑΤΕΝ — ΣΙΣ —
ΣΚΡΑ — ΣΟΜ — ΣΟΝΙΑ — ΣΟΣ — ΣΤΑΡ —
ΣΥ — ΣΥΚΟ — ΣΧΟΙΝΙ.

ΤΑΝΑ — ΤΑΡΟΚ — ΤΑΞΟΣ — ΤΕΤ — ΤΟΜΟΣ —
ΤΟΝΟΣ — ΤΟΞΟΝ.

ΥΒ — ΥΙ.

ΧΕΡΙΑ.

Φτερωτές συλλαβές

Παίρνοντας τρία συνεχόμενα γράμματα ἀπὸ καθὲν
μιά τὴν κατωθὶ λέξεων, πρέπει νὰ σχηματίσετε, δά-
ζοντας τὰ στὴ σειρά, νέες λέξεις μὲ τίς ἀκόλουθες
σημασίες:

1) Σχετίζεται μὲ μιὰ ἀπὸ τίς ἐποχές:
ΚΟΚΚΑΛΑ — ΔΟΚΑΝΟΝ — ΟΣΙΡΙΣ — ΠΑ-
ΛΑΤΙ — ΕΙΚΟΣΙ.

2) Κατάστημα:
ΖΑΧΑΡΙΑΣ — ΜΑΡΟΥΑΙ — ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ —
ΠΑΣΤΕΛΙ — ΣΧΟΛΕΙΟΝ.

3) Βρίσκεται ἐπὶ κεφαλῇς ἐργαστασίον:
ΚΩΜΙΚΟΣ — ΣΤΡΟΒΙΛΟΣ — ΓΙΟΜΑΤΑΡΙ —
ΒΗΧΑΣ — ΑΝΟΣΙΑ.

Τί ἄλλο χρειάζεται;

Γὰ νὰ γίνῃ κανεὶς πρόεδρος τῶν Ἑνωμένων Πολι-
τείων χρειάζονται ἀπαραίτητως τέσσερα πράγματα,
σύμφωνα μὲ τὸ Σύνταγμα τῆς χώρας:

1) Νὰ ἔχῃ γεννηθῇ στὴν Ἡν. Πολιτείας.
2) Νὰ ἔχῃ συμπληρώσει τὰ 35 χρόνια.
3) Νὰ ἔχῃ ζήσει τοῦλάχιστον 14 χρόνια στὴν Ἡν.
Πολιτείας.

4) Ποιὸς εἶναι ὁ τέταρτος αὐτὸς ἀπαραίτητος δρος;

Μὲ τὴν ἴδια κατάληξι

Οἱ λέξεις πὺν σᾶς ζητοῦμε νὰ ἐρῇτε ἔχουν ὅλες
ἀπὸ ἕξι γράμματα καὶ πάνω καὶ τὴν ἴδια πάντοτε
κατάληξι: ΙΑΣ (χωρὶς φυσικά νὰ πρόκειται γὰρ
γενικές).

- Π.χ.: ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ.
- 1) Θὰ σᾶς θυμίσῃ Πάσχα (7).
 - 2) Τὸν ἐρίσκετε καὶ ἐβδομάδα στὸ «Θησαυρὸν» (8).
 - 3) Τρομοκρατεῖ τοὺς λουομένους (9).
 - 4) Θυμίζει ἄλλον (6).
 - 5) Ἀθηναῖος πολιτικός τοῦ 5ου π.Χ. αἰῶνος (6).
 - 6) Κολυμπᾷ στὸ χῆρμα (6).
 - 7) Κυκλοφορεῖ καὶ Πρωτοχρονιά (8).
 - 8) Προφήτης τῆς Π. Διαθήκης (8).
 - 9) Μεθολογικός θεοῦ μαντῆς (9).
 - 10) Ἀποτελεῖται ἀπὸ πλῆθος ἀστέρων (8).
 - 11) Διασπείρει ψευδεῖς εἰδήσεις (9).
 - 12) Ψάρι μὲ ρύγχος (6).
 - 13) Ἡ ἀστυνομία δὲν τὸν ἐλέπει μὲ καλὸ μάτι (8).
 - 14) Ἀνθρώπος κοινωνικός ὑποδέσμευτος (6).
 - 15) Ὁ ἄδμων προσεφέρῃ νὰ θανατωθῇ στὴ θέσι
του (7).

Ὁ ἀριθμὸς μέσας σὲ παρένθεσι ἀντιπροσωπεύει τὸν
ἀριθμὸ τῶν γραμμάτων τῆς καὶ ζητούμενης λέξεως.

Μεταγραμματισμοὶ

Στὸ Αἰγαῖο νησί θωρῶ.
Βάζω Δέλτα ἀντὶ τοῦ Ρῶ.
Κι' αὐτὸ ἀρκεῖ γὰ νὰ τὸ κάμῃ
στὴν Εὐρώπῃ ἕνα ποτάμι.

Λεξιγίγρος

Τὸ πρῶτο μου εἶν' ἀναίσθητο,
τὸ δεύτερο δὲν εἶναι.
Χωρὶς τὸ ὅλο ἂν λειτουργᾷς,
καλὲ, παπᾷ μου, κρίνε.

Μιά παροιμία

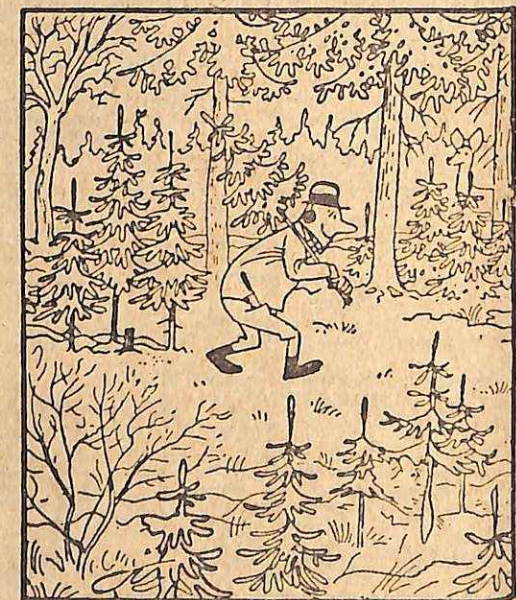
Α=1	Ι=9	Ρ=17
Β=2	Κ=10	Σ=18
Γ=3	Λ=11	Τ=19
Δ=4	Μ=12	Υ=20
Ε=5	Ν=13	Φ=21
Ζ=6	Ξ=14	Χ=22
Η=7	Ο=15	Ψ=23
Θ=8	Π=16	Ω=24

Βασίζόμενοι στοὺς ἀριθμούς, πὺν ἀντιστοιχοῦν στὸ
κάθε γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου στὸν ἀνωτέρω πίνακα,
προσπαθεῖτε ν' ἀνακαλύψετε τὴν παροιμίαν πὺν κρύ-
βεται κάτω ἀπὸ τοὺς διαφοροὺς κατωτέρω δημοσιευ-
ομένους ἀριθμούς:

19122-17201-81211
11520-17911-01131
52013-11981-17919
71310-117491

Ὁ χωρισμὸς τῶν ἀριθμῶν θὰ γίνῃ σύμφωνα μὲ τὸ
ἀκόλουθο παράδειγμα:
47121 — 51017 — 11991 = 4.7.12.15.10.17.1.19.
9.1 = Δημοκρατία.

Μαγικὴ εἰκὼν

Ὁ κ. Πελοπίδας ἔκοψε, παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἕνα
ἐλατο καὶ τρέχει τώρα στὸ σπίτι του γὰ νὰ τὸ ἐγκα-
ταστήσῃ καὶ νὰ τὸ στολίῃ. Νομίζει πὺν κανεὶς δὲν
τὸν εἶδε. Κάνει ὅμως λάθος γιατί τὸν εἶδαν ὅχι μόνο
ἕνας, ἀλλὰ δύο δασοφύλακες κι' ἐταὶ τὸ δέντρο δὲ
θὰ φτάσῃ στὸν προορισμὸ του καὶ ὁ κ.Πελοπίδας θὰ
τιμωρηθῇ. Μπορεῖτε νὰ ἐρῇτε μέσα σ' ἕνα λεπτὸ καὶ
τοὺς δύο δασοφύλακες;

Οἱ λύσεις στὴ σελίδα 84

Καὶ ἡ Χρὶςτούγεννα καὶ ἡ μετὸ

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

22.500

ΤΥΧΕΡΟΙ!

33.500.000

ΚΕΡΔΗ!

Μαγαζιά!

Πολλές

Δεκάδες Σπιτικά!

Αὐτοκίνητα!

καὶ Ἐκατομμύρια Μετρητὰ!

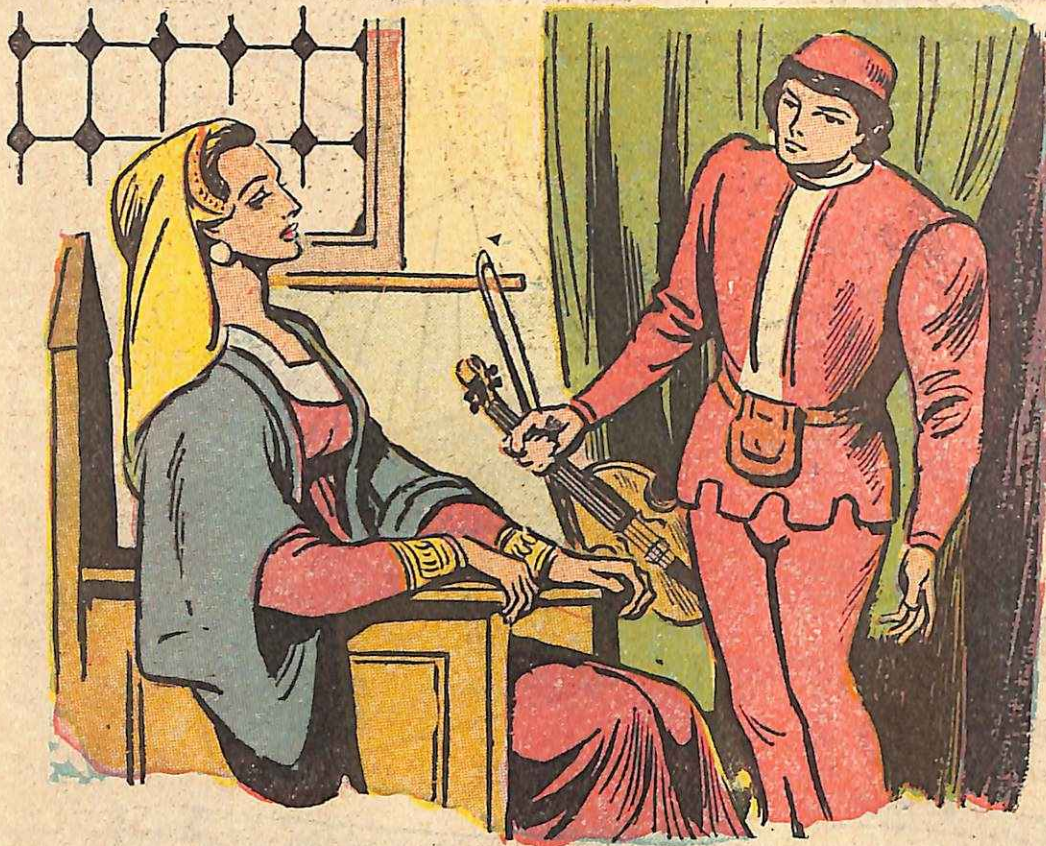
ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΛΑΧΕΙΑ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΑΠΟ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΕΙΡΕΣ

ΤΗΛ. 612-010

100% ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ ἀπὸ τίς
περιττές τρίχες προσώπου,
σώματος ΤΑΧΥΤΑΤΑ
ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΑΔΥΝΑ ΥΠΕΡΟΥΝΑ
Εἴμαστε δυνάστες
ἡ ἀπεριτρίχισις θεραπεύεται
ΠΡΑΚΤΙΚΟΤΟΥ ΚΟΛΟΝΑΚΙ
ΔΙΣΘΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΤΑΥ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΛΕΚΕΔΕΣ
ΠΟΡΥΣ - ΠΛΑΑΑΡΧΗ - ΤΡΙΧΟΠΥΣΗ
ΠΑΛΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ ΜΕ ΠΛΑΣΕΝΤΑ

ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

— Κυρία μου, της είπε ο Δόν Μανουέλ, μου υποσχεθήκατε ότι θα με κρατούσατε ακόμη ένα μήνα κοντά σας...

Ο νεαρός τραγουδιστής, ο Δόν Μανουέλ, καθόταν πάνω σ' ένα βελούδινο μαξιλάρι, μπροστά στα πόδια της δόνας 'Ισαβέλλας κι' έλεγε με σιγανή φωνή το τραγούδι της «ώραίας Δρέττης», συνοδεύοντας το με το γλυκό παιδίμο της βιόλας του.

Η 'Ισαβέλλα, αν άφηνε τη συγκίνησή της να μιλήσει, θα τούλεγε: «Μ' αρέσει πολύ το τραγούδι σου, Δόν Μανουέλ, γιατί ναυουζίζεις τη θλίψη μου. Μ' αρέσουν τα δαχτυλά σου, που χαϊδεύουν σαν πνοή ανέμου τις χορδές της βιόλας σου».

Μα η 'Ισαβέλλα προτίμησε να σωπάσει. Κτύπαγε τη μεγάλη φωτιά που έκαιγε στο τζάκι κι' ένοιωσε την καρδιά της σφιγμένη. Κατάλαβε γιατί ο ώραίος τραγουδιστής της ήταν λυπημένος.

Ο δόν Μανουέλ, ο ακόλουθός της, έπρεπε να φύγει ύστερα από ένα μήνα για να καταταχθεί στην υπηρεσία του βασιλιά Καρλόλου του Ζ'. Ο κύριός του και σύζυγος της 'Ισαβέλλας, ο αδέντης του Μεράν, πολέμαυσε τους Αγγλούς. Και ο βασιλιάς έβγαλε διαταγή πως οι γυναίκες των πολεμάρχων να μην έχουν κοντά τους ώραία παιδόπουλα για τραγουδιστές, όταν οι άντρες τους χύνουν το αίμα τους για την πατρίδα...

Η μελωδική φωνή του δόν Μανουέλ σταμάτησε σιγά, σιγά σαν να ξεψύχησε. Η σιωπή έκανε τη καρδιά της 'Ισαβέλλας να χτυπάει πιο δυνατά. Θάθελε να πη στο νεαρό φίλο της, πως ο άποχωρισμός του θα της έφερνε πληγή και λύπη μαζί. Ο πύργος θα της φαινόταν σαν φυλακή. Μα τα χείλη της δεν τόλμησαν να προφέρουν αυτά τα λόγια, γιατί ένοιωσε πως η μελαγχολία του τραγουδιστή έκρυβε το μυστικό έρωτα, που έτρεφε γι' αυτήν. Άν και είχε άλλο γιοισμένο το κεφάλι της, αισθανόταν τα δειλά βλήματα του φωτικού νέου, να τη κυττάζουν με συγκίνηση. Έσφιξε την καρδιά της κι' είπε με πνιγμένη φωνή:

— Πές μου, Μανουέλ, κανένα άλλο τραγούδι...

Ο δόν Μανουέλ έπαιξε ένα παθητικό σκοπό στη βιόλα του.

Η 'Ισαβέλλα ένοιωσε την τσαχτή της να μεγαλώνει. Το τραγούδι, που έλεγε ο αγαπημένος της ήταν η έρωτική ιστορία της ώραίας Γκριζελίδας, που ο άντρας της ήταν μακονά στο πόλεμο και ο παμπόνηρος Έρωτας την έβαλε σε πειρασμό με το πρόσωπο ενός ώραίου εφήβου.

σα ήταν στολισμένη με κόκκινες γιορλάντες. Τα άσπρινα βάζα ήταν γεμάτα ρόδα. Εύγενείς λαμπροφωρεμένοι και κυρίες με αστραφτερές τουαλέτες είχαν συγκεντρωθεί εκεί. Η 'Ισαβέλλα ήταν απλά ντυμένη, γιατί ο άντρας της έλειπε. Άναψαν τη μεγάλη χριστουγεννιάτικη φωτιά στο τζάκι και οι προσκεκλημένοι φώναξαν τρεις φορές: «Καλά Χριστούγεννα!»

Η 'Ισαβέλλα χλωμή, μα αλύγιστη, εύχθηκε σ' όλους και στον καθένα χωριστά. Ύστερα άκολούθησε η στέψη του δόν Μανουέλ ως ιππότη. Έζωσαν το σπαθί στη μέση του και κείνος γονάτισε μπροστά στην πυργωδέσποινα κι' όρκίστηκε να μην άποχωριστή ποτέ το σταυρό, που του χάρισε και ν' αγωνιστή μ' όλες του τις δυνάμεις για τη δόξα του Ιπποτισμού. Η 'Ισαβέλλα τον κύταξε κατόματα. Ήταν ένα βλέμμα θαυμασμού. Ύστερα έσκυψε και φίλησε τον γονατισμένο ιππότη στο μέτωπο.

— Μη ξεχάσεις, του ψιθύρισε, να βάλεις το υπόδημά σου στο τζάκι.

Έφυγε κατόπιν άκολουθούμενη από τις κυρίες της τιμής, τους εύγενείς και τους λαμπροφωρούς ύπνρέτες.

Ο δόν Μανουέλ έμεινε μόνον λίγη ώρα στην αίθουσα. Τι δεν του θύμιζε αυτό το σαλόνι! Δέ μπόρεσε να βαστάσει. Σηκώθηκε ξαφνικά κι' έτρεξε στο δωμάτιο του για ν' αφήσει τα δακρυά του να χυθούν ελεύθερα.

Τη χαραυγή, ο δόν Μανουέλ που δεν έκλεισε μάτι όλη τη νύχτα, ήταν έτοιμος να ξεκινήσει. Κατέβηκε σιγά-σιγά στη μεγάλη αίθουσα, που ήταν έσημη και σιωπηλή. Το βράδυ είχε ξανακατεβή κι' είχε αφήσει το υπόδημά του στο τζάκι, σύμφωνα με την επίθυμία της 'Ισαβέλλας. Με χέρια, που έτρεμαν, πήρε ένα μικρό χρυσοσκαισμένο κουτί, που ήταν δίπλα στο υπόδημά του και το άνοιξε. Ήταν γεμάτο στάχτη από τα κούτσουρα, που κόπικαν τη νύχτα των Χριστουγέννων. Η στάχτη αυτή, ήταν μοναδικό γισατικό για τις πληγές. Μα κοντά στο κουτί βρήκε και μια έσάρπα. Ήταν η έσάρπα της αγαπημένης τ'

Η άραχνένια ΕΣΑΡΠΑ

Χριστουγεννιάτικο μεσαιωνικό διήγημα

Η πυργωδέσποινα για μια στιγμή λιγοψύχησε, μα ξαναβρήκε αμέσως το θάρρος της. Θύμιζε για την άδυναμία της. Σαν τίμια και πιστή γυναίκα που ήταν, κατάλαβε πως αν ο τραγουδιστής της, το δειλό μα επικίνδυνο αυτό παιδόπουλο, που μόλις είχε κλείσει τα δεκαφτά του χρόνια, έμενε λίγο καιρό ακόμη κοντά της, ίσως να μη μπορούσε ν' άντικρύσει βαρυστά τον άντρα της, όταν εκείνος θα γύριζε από το πόλεμο.

Μόλις ο νεαρός Μανουέλ τέλειωσε το τραγούδι, η 'Ισαβέλλα συγκέντρωσε όλη τη ψυχική της δύναμη κι' είπε με σταθερή φωνή:

— Μανουέλ! Εχάσα να σου πω: Πήρα ένα γράμμα από τη Βασίλισσα. Ο βασιλιάς θέλει νάσαι κοντά του τα Χριστούγεννα!

Ο δόν Μανουέλ πετάχτηκε πάνω. — Άδύνατο, κυρία μου! φώναξε. Μου υποσχεθήκατε πως θα με κρατούσατε ακόμη ένα μήνα κοντά σας. Χριστούγεννα έχουμε ύστερα από τρεις μέρες.

— Είναι ανάγκη να φύγεις, δόν Μανουέλ, ξαναείπε η 'Ισαβέλλα, γυρίζοντας άλλο το κεφάλι της, για να μη δη το παιδόπουλο την έκφραση των ματιών της. Βασιλική προσταγή! Ότ'όσο θα σ' άφήσω να περάσεις μαζί μου τα Χριστούγεννα, για τελευταία φορά. Θα σε κάνω ιππότη, άφου πηγαίνεις να υπηρετήσεις το βασιλιά. Η στέψη σου θα γίνει τη παραμονή των Χριστουγέννων. Και όπως είναι συνήθεια, θ' άφήσης το υπόδημά σου στο τζάκι, για να πάρεις το δώρο σου. Την έπομένη το πρωί θα φύγεις...

Ο δόν Μανουέλ κατάλαβε πως ήταν μάταιο να έπιμνει. Γονάτισε μπροστά στην ώραία πυργωδέσποινα και φίλησε με λαχτάρα την άσπρομέταξη έσάρπα της, που έπεφτε ως τα πόδια της. Η 'Ισαβέλλα προσποιήθηκε πως δεν τον είδε.

Την παραμονή των Χριστουγέννων η αίθου-

σα ήταν γεμάτη με κόσμο. Ο δόν Μανουέλ, που τόσο του άρεσε να το χαϊδεύει και να το φιλάει.

Ο ιππότης έσκυψε συγκινημένος. Πήρε με λαχτάρα την έσάρπα και την έκρυψε στο στήθος του. Η καρδιά του χτυπούσε δυνατά. Είριζε μια τελευταία ματιά στο σαλόνι αυτό, όπου πέρασε εύτυχισμένες στιγμές με τη ναντόνα των δεινών του.

Όταν βγήκε από την αίθουσα, είχε άσπρίσει η μέρα. Κάτω από ένα σκυθρωπό ουρανό, ο φτωχός τραγουδιστής, καθάλλα πάνω στο μαύρο αλόγο του, προχωρούσε στο χιονισμένο δρόμο, σκεπασμένος με το μανδύα του. Πήγαινε, μα η καρδιά του έμενε πίσω. Δεν ήξερε, και δέ θα το μάθαινε ποτέ, πως η 'Ισαβέλλα χλωμή και άγρυπνη, πίσω από τη βαρεία κουρτίνα του παραθυριού της, παρακολουθούσε μ' άγωνία τον ώραίο καβαλλάριο, που έπαιρνε το δρόμο της εξορίας...

Η 'Ισαβέλλα ήταν φρόνιμη και θεληματική γυναίκα. Ήταν όμως γυναίκα με καρδιά. Έκλαιγε, άλλ' αυτό δέ θα το μάθαινε ποτέ ο τραγουδιστής της...

Ο θλιμένος ιππότης έφευγε σιγά - σιγά. Ότ'όσο στη στροφή του δρόμου σταμάτησε τ' αλόγο του και κύταξε για στερνή φορά, έκει κάτω στο βάθος τον πύργο.

Δεν ήξερε και δέ θα το μάθαινε ποτέ, πως η ώραία 'Ισαβέλλα, πριν άφήσει την έσάρπα της δίπλα στο υπόδημά του, τη φίλησε με λυγμούς και σκούπισε μ' αυτήν τα δακρυά, που κυλούσαν από τα μενεξεδένια μάτια της.

Όταν ο αδέντης του Μεράν γύρισε, ύστερα από ένα χρόνο στον πύργο του κι' έσφιξε με πάθος στην άγκαλιά του τη γυναίκα του, είδε πως ήταν πολύ άδύνατη και χλωμή.

— Είσαι άρρωστη; την ρώτησε άνησυχος. — Όχι, του άπάντησε εκείνη με σπαρταμένη καρδιά. Ήμουν τόσο μόνη...

Και τα μάτια της βούρκωσαν στην άνάμνησι του δόν Μανουέλ.

ΖΑΝ ΠΕΤΑΛ

ΤΟ ΦΛΟΓΕΡΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΤΗΣ ΒΙΚΤΟΡΙΑΣ και ΤΟΥ ΑΛΒΕΡΤΟΥ

Συμπληρώνονται 100 χρόνια από το θάνατο του πρίγκηπα που κατέκτησε την καρδιά μιας μεγάλης βασίλισσας

ΣΤΙΣ 14 Δεκεμβρίου συμπληρώθηκαν 100 χρόνια από το θάνατο του πρίγκηπα 'Αλβέρτου, του Κοδούργου, που ήταν ο εύτυχισμένος σύζυγος της μεγαλύτερης βασίλισσας του κόσμου: Της βασίλισσας Βικτωρίας της Αγγλίας, που το πέρασμά της από το θρόνο του Ήνωμένου Βασιλείου άφησε έποχή.

Ύστερα από σύζυγικό έίο έικοσιετών χρόνων έσέυσε ένα έρωτευμένο ζευγάρι, που η ζωή του ήταν μια άτέλειωτη άγάπη από την πρώτη στιγμή, που η νεαρή βασίλισσα άφησε το βλέμμα της να πλανηθεί πάνω στην άρρενωπή φυσιογνωμία του Γερμανού πρίγκηπα.

Αυτό έγινε τον Οκτώβριο του 1839, άπως έξιμολογήθηκε λίγους μήνες άρρωτέρα η Βικτωρία στο έμερολόγιό της. « Έκείνη τη μέρα, έγραφε, έβλεπα τα δεκαενέα και μισά στα έίκοσι». Δεν είχε καθόλου περάσει, μή κι' αυτή τη στιγμή εκείνη, από το μυαλό της η ιδέα του γάμου. Θα ήταν, άπως φαίνεται, άπόλυτα εύχρηστημένη άν η κηδεμονία της από την πατρική καθοδήγηση στο πρωθυπουργό της λόρδου Μέλμπουρν συνεχιζόταν πάντα.

Τότε, λοιπόν, ήρθε ένα φθινοπωρινό δειλινό ο έξάδελφος, που ήταν τρεις μήνες νεώτερός της, στον πύργο του Ουίντσορ και οι άντλήσεις της για τη ζωή άλλάξαν σε μια στιγμή. «Ένοιωσα γράφει παρακάτω, στο έμερολόγιό της, κάποια συγκίνηση, μόλις είδα τον 'Αλμπερτ, που είναι ώραίος». Της είχε φανή, άπλω, άνάστημος» όταν τον είχε δει πριν άπό τρία χρόνια.

Την άλλη μέρα —ήταν Τετάρτη— σμειωνέει πως χόρεψε δυο καντράλιες έμ' τον άσπρητό 'Αλμπερτ, που χορεύει τόσο ώραία!

Το Σάββατο το άπόγευμα πήγαν μπανίνα. Και «είπαμε πολλά» σημειώνει. Την Κυριακή, στην έκκλησία, «δ άναμνητός 'Αλμπερτ κάθισε κοντά μου». Και το άπόγευμα «καθήσαμε στον καναπέ με τον αγαπητό τον 'Αλμπερτ».

Την άλλη μέρα μίλησε στο λόρδο Μέλμπουρν για την άπόφασή της και

την τρίτη εφάνασε τον 'Αλμπερτ και σε λίγο του είπα... πως θα με έκανε πολύ εύτυχισμένη, αν συμφωνούσε σ' αυτό, που ήταν η έπιθυμία μου (να με παντρευτή)».

Ύστερα από λίγες μέρες ο πρίγκηπας πετάχτηκε μια στιγμή στ' Ουίντσορ και άναμνητός μου 'Αλμπερτ έσκυψε πάνω από τον ώμο μου, την ώρα που έγραφα στη βούκισσα του Νορθάμπερλαντ και το μάτι του πήρε κάτι όρθογραφικά λάθη, που έλα κάνει». Ήταν μια άποκαλυπτική ματιά, αυτή, μ' όλο που η βασίλισσα, προληπτική όπως ήταν, δέ μπόρεσε να καταλάβει την έποχή εκείνη πόσο γρήγορα θα περνούσε άπό την κηδεμονία του λόρδου Μέλμπουρν στην κηδεμονία του συζύγου της.

Ο γάμος τους έγινε στα άνάκτορα του Άγιλου 'Ιακώβου, το έμερολόγιό της 1840 και η Βικτωρία άρχισε να κάνει μια διπλή ζωή: Σαν οικόδεσποινα με τον 'Αλβέρτο και σαν άρχηγός του κράτους, με τους ύπουργούς της.

Ο 'Αλβέρτος όμως δεν ήταν γεννημένος για να παίξει εδωτερο έίολο. Ήταν, όχι μόνο ένας άνδρας με χαρακτηριστικά και πνευματική καλλιέργεια, αλλά και ικανός και έπ' πλέον είχε καίριες φιλοδοξίες του.

Έτσι η Βικτωρία δεν άργησε να πεύσει πως άν είχε πλάι της το σύζυγό της, στις συνεργασίες της με τους διάφορους ύπουργούς, αυτό θα ήταν γι' αυτή πηγή δυνάμεως. Τα τελευταία δέκα χρόνια της συζυγικής ζωής τους γινόταν κάθε μέρα και περισσότερο φανερό ότι η φωνή της Βικτωρίας στις κρατικές ύποθέσεις ήταν η φωνή του 'Αλβέρτου.

Ο μεγαλύτερος θρίαμβός του 'Αλβέρτου συνέπεσε με τη Μεγάλη Έκθεση του Λονδίνου, που έγινε το 1851. Ήταν η πρώτη φορά που γινόταν Διεθνής Έκθεση στην Εύρώπη. Δεν ήταν μόνο η άναμνησία της έμπνευσις δική του, άπλω, που ήταν και έκλογη του άρχιτέκτονος, που έσχεδιάσε το παραμυθένιο Κρυστάλλινο Παλάτι στο Χάυντ Πάρκ,

Οι κωδωνοκρούστες του Ντιούσμπουρν χτυπούν τα κουδούνια έξω από το παλιό Σπίτι του Χάρτινου Μύλου.

Η βασίλισσα Βικτωρία και ο πρίγκηπ 'Αλβέρτος με τα παιδιά τους μπροστά στο Χριστουγεννιάτικο δέντρο.

όπου είχε έγκατασταθή η έκθεσι.

Άλλά και η άνακτορική ζωή δεν άπέφυγε το μεταρρυθμιστικό ζήλο του 'Αλβέρτου, που του άνεμειθη, το 1857, ο τίτλος του βασιλικού συζύγου. Έγιναν ριζικές διαρρυθμίσεις και θελωτώσεις στα βασιλικά άνάκτορα και άλλα δύο, καινούργια, χτίστηκαν με την προσωπική επίβλεψη του, το 'Όσμμπορν Χάουζ, στη νήσο Ουάιτ, όπου πέθανε η Βικτωρία, το 1901 και το Μπάμφορντ Κασλ, στο 'Αμπερνιντσαρ 'Αίλαντς (Σκωτία), όπου προτιμάει να άποσπυρεται και η σημερινή βασίλισσα.

Η μόρια θέλησε να κλονισθή πρόωρα η ύγεια του ώραίου πρίγκηπα, που είχε κατακτήσει την καρδιά της Βικτωρίας, όταν και οι δύο τους μόλις είχαν περάσει τα έίκοσι χρόνια τους. Όστε 42 έτών δεν ήταν άκοήμ το 1861, όταν έτοιμαζόταν η δεύτερη Διεθνής Έκθεση του Λονδίνου, και φαινόταν τουλάχιστον κατά 10 έτη μεγαλύτερος.

Άρχες Νοεμβρίου άρπαξε ένα δυνατό κρυολόγημα στο Πανεπιστήμιο του Καμπριτζ, όπου είχε πάει να έπισκεφθή τον πρίγκηπα της Ουάλλιας, τον μετέπειτα Έδουάρδο τον Ζ'. Κρυολογημένος, όπως ήταν, έμεινε να παρασθί σε μια συνεδρίαση της όργανωτικής επιτροπής της έκθεσεως.

Πήρε καινούργιο κρυολόγημα και έπεσε, άρρωστος θερειά, στο κρεβάτι. Άλλά και τις τελευταίες μέρες της ζωής του προσέφερε άλλη μια μεγάλη έκδουλεισι στη βασίλισσα σύζυγό του και στην Άγγλία. Στις άρχες Δεκεμβρίου άνήσυχος για τον ασυτηρό τόνο που είχε δώσει η κυβέρνηση σε μια διακοίνωσι προς τις όρειες πολιτείες της 'Αμερικής σηκώθηκε από το κρεβάτι κι' έκανε λίγες ώρες, άρσιμένες τροποποιήσεως στο κείμενο της διακοίνωσεως και πρόλαβε, έτσι την άνάμνηση της Άγγλιας στον αμερικανικό έμφύλιο πόλεμο.

Πέθανε στις 14 Δεκεμβρίου και η βασίλισσα έζησε με βαρύ πένθος χόρα, κατόπιν, μια δολόκληρη ζωή, άλλα σαράντα χρόνια μετά το θάνατό του. Βαρειά τραυματισμένη ψυχικά, για να διακινισθί τη μνήμη του άγαπητού 'Αλβέρτου της διάταξε να του άνεγερθή ένα μεγαλοπρεπές μνημείο στο Κένσινγκτον Γκάρτεν του Λονδίνου.

Άλλά μ' όλο που η άνέγερσή του άρχισε το 1867, μόνο μετά έννάς χρόνια στήθηκε το θνάλμά του κάτω από το γλυπτό έπιτάγισμα του μνημείου. Μία όρειχάλκινη προτομή του βασιλικού συζύγου στολίζει, τώρα, την αίθουσα τελετών του 'Αλ-

μπερτ Χάιλ, που δεν πρόλαβε να το δει χτισμένο, άλλα που το ήθελε σαν συμπλήρωμα των έδρυμάτων για τη συνεργασία της τέχνης με τη διομηνία.

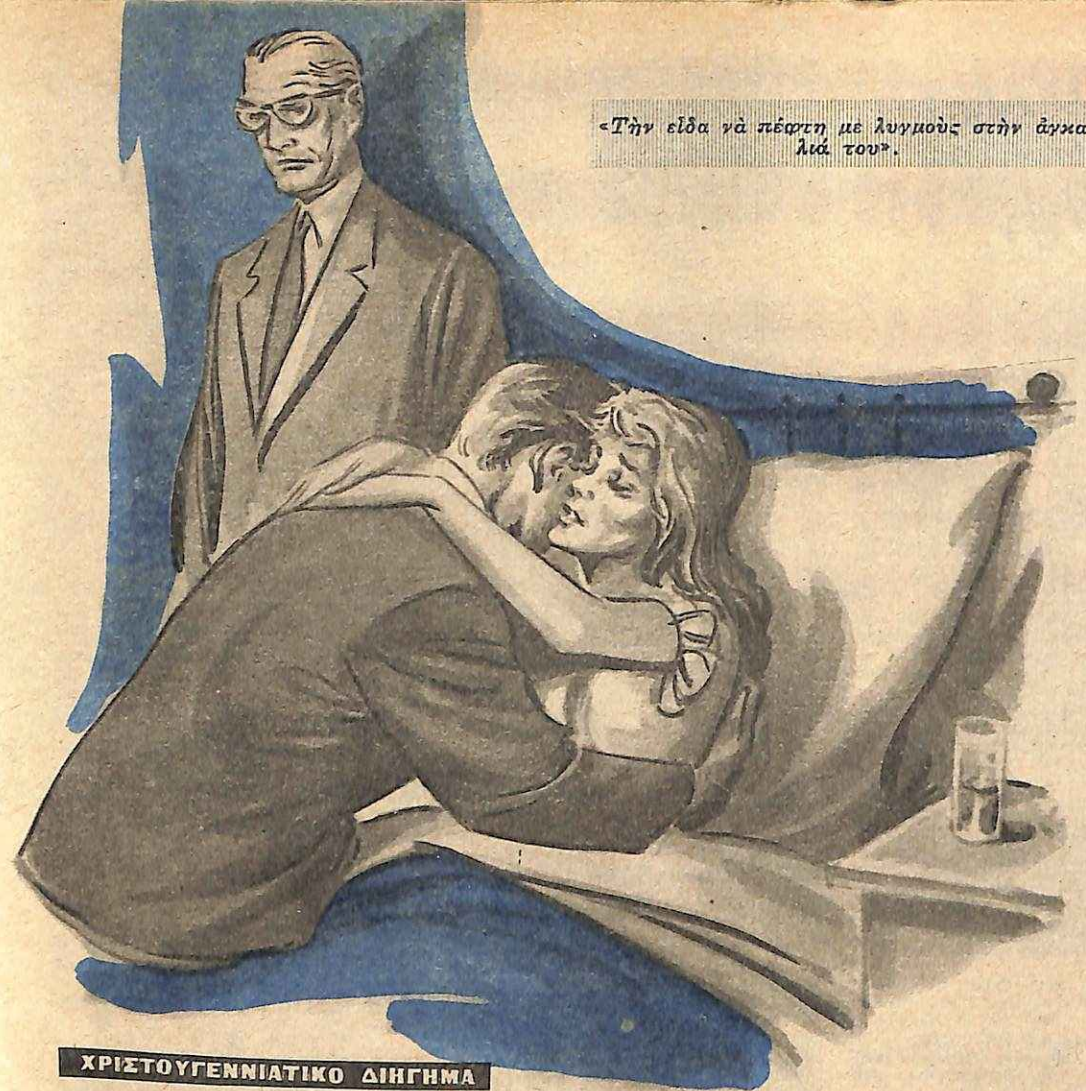
★ ΟΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΚΑΜΠΑΝΕΣ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Η Άγγλία είναι γνωστή, πριν άπό πολλά χρόνια, ως το 'Εθνος με τις πολλές καμπάνες». Η προσωνυμία αυτή όφειλεται στα πολλά και μεγάλα, πρεπή καμπαναριά της και στο ζήλο, που επιδεικνύουν οι κωδωνοκρούστες, στις μεγάλες γιορτές της χριστιανικής σύνης. Στην πραγματικότητα η άφασίσι των 'Αγγλων στις έκκλησίες και η άγάπη που δείχνουν για τις καμπάνες τους κάνει πολλές φορές να όνομάζουν τα χωριά τους άνάλογο με τις καμπάνες που διαθέτουν.

Οι καμπάνες του Άγιου Παύλου, που είναι ο καθεδρικός ναός, η Μητρόπολι του Λονδίνου άναγγέλλουν τη γέννησι του Χριστού στους Λονδρέσους με μια χαρισμένη κωδωνοκρουσία, που άντηχει πάνω από τις στέγες της άχανούς πόλεως το άπόγευμα της παραμονής και διαρκεί ασωτή μισή ώρα. Ο άντλάλος τους μεταδίδει τη χριστουγεννιάτικη συγκίνηση στα πλήθη, που τριγυρίζουν στους δρόμους μέχρι τις έξη το άπόγευμα, γιατί την ώρα αυτή κλείνουν τα καταστήματα και τα γραφεία και άρχίζει ο έορτασμός.

Μόλις άκουσθί η κωδωνοκρουσία του Άγιου Παύλου άρχίζουν να χτυπούν και οι καμπάνες του 'Αδάμ. Είναι το Ούεστμινστερ. Οι καμπάνες του Άγιου Παύλου παύουν μόλις άκούσθί ο έορτασμός. Και όταν τελειώσει ξαναρχίζουν πάλι το χαρμόσυνο τραγούδι. Θα σημάδουν πάλι άφήμερα το πρωί, από τις 10 μέχρι τις 10.30. Στο 'Αδάμιο του Ούεστμινστερ τα σημάδουν θα άντηχούν πάλι λίγο πριν από τη μια το μεσημέρι.

Πολλά και περίεργα είναι έπίσης στις έπαρχίες τα ήθη και τα έθιμα της Χριστουγεννιάτικης κωδωνοκρουσίας. Σ' ένα χωριό, το Σάιντον του Χερφορντσαίρ, την παραμονή των Χριστουγέννων το βράδυ, οι κωδωνοκρούστες του χωριού συγκεντρώνονται έξω από το παλιό Σπίτι του Χάρτινου Μύλου, κρατώντας από ένα κουδούνι στο κάθε χέρι, και άρχίζουν να χτυπούν ρυθμικά, πάνω από μισή ώρα. Είναι ένα παλιό έθιμο, που καθιερώθηκε πριν από έννιάς χρόνια, σε άνέμνηση της έορτασσεως του λητοού Ντίκ Τάπιν, που κρεβόταν στο Σπίτι του Χάρτινου Μύλου.

«Τὴν εἶδα νὰ πέφτει με λυγμούς στὴν ἀγκαλιά του».

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

— ΤΙ ΕΧΕΙΣ ΚΙ' ΕΙΣΑΙ ΤΟΣΟ ΘΛΙΜΕΝΟΣ; ρώτησα μ' έκπληξη τὸ γιαντὸ Νίκο Μέλν, πού ἦταν ἀγαπητὸς μου φίλος.

Εἶχα πᾶει, ὅπως κάθε χρόνο, στὸ σπῆτι τοῦ, νὰ τὸν πάρω γιὰ νὰ κάνουμε μαζί Χριστούγεννα. Μὴ μὲ ρωτᾷς, μοῦπε μὲ πίκρα. Μοῦ συνέβη, κατ' ἐμὲ, συγκλονιστικό...

Υστερὰ ἀπὸ πολλοὺς δισταγμούς, ὁ γιαντὸς μοῦ ἀνοίξε τὴ καρδιά του, κι' ἄρχισε νὰ μοῦ διηγήται τὴ θλιβερὴ ἱστορία του:

Τὴν περασμένη Πέμπτη, τὴν ὥρα πού ἐξέταζα τὸν τελευταῖο ἄρρωστο στὸ ἱατρεῖο μου, χτύπησε τὸ τηλέφωνο.

«Γιαντὲ! ἀκουσα μιὰ ἀγνωστὴ φωνή, σὰς παρακαλῶ νὰ ἐρθετε στὴν ὁδὸ Ἀγίου Νικολάου ἀριθμὸς 50, νὰ δῆτε μιὰ γυναῖκα πού εἶναι βαρεῖά ἄρρωστη».

«Ποίος τηλεφώνεῖ; ρώτησα.

«Ἡ σπιτινοικοκυρά».

«Καλὴ, θάρρῳ σὲ λίγο, τῆς εἶπα καὶ κατέβασα τ' ἀκουστικό».

«Ἐπειτὰ ἀπὸ μιὰ ὥρα ἔφτασα μπροστὰ σ' ἓνα μικρὸ φτωχικὸ σπῆτι τοῦ Πολυγώνου. Μιὰ ηλικιωμένη γυναῖκα μὲ περίμενε στὴν πόρτα.

«Σὰς εὐχαριστῶ, πού ἤρθατε γρήγορα, μοῦπε ἀνήσυχη. Ἡ φτωχή μου νοικάρισσα εἶναι πολὺ ἀσχηματῆς».

«Ποίος σὰς εἶπε νὰ μοῦ τηλεφωνήσετε;

«Μιὰ φίλη μου, πού τὴ σῶσατε ἀπὸ μεγάλον κίνδυνον. Θὰ σὰς πληρώσω, ἐγώ, γιαντὲ».

«Δὲ σὰς ρωτῶ γι' αὐτό».

«Ὅταν μπήκα στὸ μικρὸ, φτωχικὸ δωμάτιο τῆς ἄρρωστης, ἡ ἀναπνοή μου σταμάτησε. Στάθκα μερικὰ δευτερόλεπτα γιὰ νὰ συνέλθω. Πάνω σ' ἓνα ἐλεεινὸν κρεβάτι ἦταν ἐκλωμένη μιὰ γυναῖκα, πού ξεψυχούσε. Τ' ἀδύνατα χέρια τῆς ὄχαιναν ἀπὸ τὰ παλιὰ σκεπάσματα, τ' ἀσπριλιμένα μαυλιὰ τῆς ἦσαν ἀνακατωμένα καὶ τὰ λαβουλωμένα βολὰ μάτια τῆς εἶχαν ἀλόγιστα μαύρους κύκλους.

«Τὴν κύτταξα μ' ἀπορία. Δὲν ἤθελα νὰ πιτῶ στὰ μάτια μου. Κι' ὅμως ἦσαν αὐτὰ. Ἡ Μαρία, ἡ πρόση γυναῖκά μου! Τὴν ἀναγνώρισα κι' ἀπὸ τὴ μαύρη χαρακτηριστικὴ ἐλίτσα, πού εἶχε στὸ ἀριστερὸ τῆς μάγουλου.

«Ἐκείσε τὰ μάτια μου καὶ στὸ μυαλό μου πέρασαν οἱ πρὶ θλιβερὰς ἀναμνήσεις. Πόσα χρόνια κώλησαν ἀπὸ τότε; Εἰκοσι! Κι' ὅμως μοῦ φαίνονταν σὰ νᾶταν χτές. Ἡ καρδιά μου ἔτρεμε.

«Θεὸ μου, ἀναρωτιόμουν, ποῖα ἀνεξίτηστη βουλή τῆς τύχης, ἐξέβαλε ἀπὸ τῆς στάχτες τὸν περασμένον τὸ δράμα μου καὶ μὲ ἐκτόξευε πάλι μπροστὰ στὴ γυναῖκα, πού μ' ἔκαμε τόσο νὰ πονέσω;»

«Ἡ Μαρία ἦταν τότε γυναῖκά μου. Τὴν πήρα μ' ἔρωτα καὶ ζήσαμε μαζί τρία χρόνια εὐτυχισμένοι».

Ἡ ΕΤΟΙΜΟΘΑΝΑΤΗ

σμένοι. Ὅλα ἦσαν ρόδινα στὴ ζωὴ μας, ὅταν ξαφνικὰ μᾶς βόηκε ἡ συμφορά. Ἦρθε ἐκεῖνος, ὁ μοιραῖος φίλος, πού τοῦχα τότε ἐμπιστοσύνη, γιὰ νὰ κλέψῃ τὴν εὐτυχία μου.

«Ἐνα βράδυ, γυρίζοντας στὸ σπῆτι, δὲ βρήκα τὴ γυναῖκά μου. Βρήκα ὅμως ἓνα γράμμα τῆς πᾶνω στὸ γραφεῖο μου. Μοῦ ζητοῦσε συγγνώμη γι' αὐτὸ πού ἔκανε: «Δὲν ἔβρω οὐτ' ἐγὼ τί ἔπαθα, μοῦῤῥαφε. Εἶμαι σκληρὰ ἐνὸς σκοτεινοῦ, ἐνὸς ἀδυσάπτητου πάθους».

«Πόνερα πολὺ, ἐκλάψα. «Δὲ θὰ σὲ συγχωρήσω ποτέ», εἶπα μέσα μου μὲ πείσμα. Γιὰ μιὰ στιγμή σκέφθηκα νὰ τὴν ἐκδικηθῶ, νὰ τὴν τραβήξω στὰ δικαστήρια, νὰ τὴν ἐξευτελίω. Ὑστερὰ ὅμως εἶδα, πὼς τὸ μῖσος δὲν εὕρισκε τόπο στὴν καρδιά μου. Φάνηκα μεγαλόψυχος καὶ δέχτηκα νὰ τῆς δώσω τὸ δικαίωτό μου γιὰ νὰ παντρευτῇ τὸν ἄλλο.

«Ἦμουν ὅμως πολὺ δυστυχισμένος γιὰ τὴν γυναῖκα αὐτὴ μούλειψε ἀπιστεῦται! Εἶναι φοβερὸ νὰ χάσῃ κανεῖς ξαφνικὰ, ἓνα ἀγαπητὸ πρόσωπο. Ὡστόσο, ἐσφίξα τὴν καρδιά μου καὶ εἶπα νὰ ξεχάσω. Ἀφωσιώθηκα στὴν ἐπιστήμη μου καὶ εὐτυχῶς βρήκα ἐκεῖ τὴ λύτρωσί μου. Μὲ τὸν καιρὸ, ἡ θλιβερὴ αὐτὴ ἱστορία, ἄρχισε νὰ μοῦ φαίνεται σὰν ἓνα κακὸ ὄνειρο, πού ἔσθυσε. Εἶχα ξεχάσει... Καὶ νὰ πού ἡ παραξενιά τῆς τύχης, μοῦ φύλαγε ὑστερὰ ἀπὸ εἴκοσι χρόνια, νὰ δῶ τὸν τραγικὸ ἐπίλογο τῆς δυστυχίας μου!

«Ἀνοίξα τὰ μάτια μου καὶ τὴν κύτταξα. Μιὰ ἀνατριχίλα νύχκε στὶς φλέβες μου. Ἡ γυναῖκα πού μοῦ φέρόθηκε τόσο σκληρὰ, ἦταν ἓνα ἀνθρώπινο κορμῆλι».

«Ὁχι! Ὁχι! εἶπα μέσα μου. Δὲ θάρρῳ ποτέ νὰ τὴ δῶ σ' αὐτὴ τὴν κατάντη. Ἡ καρδιά μου ὥστόσο λύγισε. Ἐνοίωσα μιὰ βαθεῖα συμπῶνια νὰ μὲ πλημμυρίζῃ.

«Ἰσως νὰ μὴν ἔφταιγε αὐτὴ, σκέφθηκα, ἀφοῦ τὰ πάθη κυβερνοῦν τὴ ζωὴ μας».

«Πῆρα τὸ σκελετωμένο χέρι τῆς γιὰ νὰ δῶ τὸ σφυγμὸ τῆς. Ἐκείνη τότε ἀνοίξε τὰ βολωμένα μάτια τῆς καὶ μὲ κύτταξε. Δὲ μὲ γνῶρισε. Εἶχα κι' ἐγὼ γεράσει. Φαίνεται, πὼς πρὶν ἄρρωστη, εἶχε πεινάσει κι' εἶχε ὑποφέρει πολὺ.

Δὲ χρειάστηκε μεγάλη ἐξέταση γιὰ νὰ καταλάβω πὼς ἡ ἄρρωστη ἦταν ἐτοιμοθάνατη. «Τὴ στιγμή αὕτῃ ἐνοίωσα μιὰ βαθεῖα συγκίνησι νὰ μὲ συγκλονίσῃ. Ἡ καρδιά μου μοῦ μίλουσε καὶ μὲ πρόσταξε. Ἐτρέξα κι' ἔφερα ὅ,τι χρειαζόταν. Φάρμακα, ἐνέσεις, τροφίμα. Τηλεφώνησα ἐπίσης κι' ἤρθε μιὰ νοσοκόμα. Κατόπιν περνοῦσα δύο φορές τὴν ἡμέρα καὶ τὴν ἐβλεπα. Τὴν περιποιόμουν χωρὶς νὰ μὲ γνῶριση. Ἦταν τόσο βαρύν, πού δὲν ἐνοίωσα τὰ καινούργια μαξιλάρια καὶ τὰ καθαρὰ σκεπάσματα, πού τῆς ἔφερα ἀπὸ τὸ σπῆτι μου, οὔτε τὴ θερμάστρα πού ἐβαλα γιὰ νὰ ζεσταθῇ τὸ παγωμένο τῆς δωμάτιο. Μὲ τὴ περιποίησι πού τῆς ἔκαμα, εἶδεν κάποιον βελτίωσι καὶ τὸ πρόσωπό τῆς ζωόρεψε. Γιὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσω, τῆς πῆγα χτές μιὰ ἀγαλιὰ λουλούδια, μιὰ ὀραία ράμπα κι' ἓνα μικρὸ ραδιόφωνο.

«Μαρία, τῆς εἶπα, ἀπόψε θὰ κάνουμε μαζί Χριστούγεννα. Θὰ μείνω ὅλη νύχτα κοντὰ σου.

«Μὰ γιατί τόσο καλωσύνη; ρώτησε μὲ στυμμένη φωνή.

«Ἦξερα πὼς δὲν τῆς ἔμενε ἀκόμη πολὺ νὰ ζήσῃ καὶ δὲν ἤθελα νὰ νοιώσῃ τὴν πίκρα τῆς μοναξιάς, ἐκείνη τὴ νύχτα. Ἰσως πάλι λαχταροῦσα νὰ ξαναδῶ, στὰ σδυσμένα μάτια τῆς, μιὰ τελευταία ἀναλαμπή τῆς παλιάς μας ἀγάπης. Πόσο εἶχε ἀλλάξει! Τὸ βράδυ, λοιπόν, μοῦ ἐξομολογήθηκε τὸν πόνο τῆς. Ἡ ζωὴ τῆς, ἡ πραγματικὴ τῆς ζωὴ, ἄρχισε μὲ τὴν ἀγάπη τῆς γιὰ τὸν ἄλλο. Ὅλο γι' αὐτὸν μοῦ μίλουσε, γιὰ τὸν ἔρωτά τους πού, ἀλλοίμονο, τὴν ἔκανε τόσο δυστυχισμένη.

«Μιὰ μέρα, ὅμως, χωρὶς νὰ τῆς πῇ τίποτα, τὴν ἐγκατέλειψε...

«Κι' ὅμως ἐγὼ τὸν λάτρευα!... στέναξε.

«Ἀκούγα μὲ σφιγμένη καρδιά νὰ μοῦ μιλάη γιὰ τὸν ἄλλο, δίχως νὰ πῇ οὔτε μιὰ λέξι γιὰ μένα.

«Σὰς ἱκετεύω, εἶπε βραχνά, νὰ μοῦ τὸν φέρετε ἐδῶ. Πᾶστε του νάρθῃ γιὰ τελευταία φορά.

«Τὸ χέρι τῆς ἐσφίγγε σπασμωδικὰ τὸ δικό μου. Ζητοῦσε τὸ φίλο τῆς, αὐτὸν πού μοῦκλεψε τὴν εὐτυχία μου.

«Βγήκα μὲ βουρκωμένα μάτια ἀπὸ τὸ δωμάτιο, κατέβηκα κι' ἔστειλα τὴ νοσοκόμα νὰ τὸν φωνάξῃ. Εἶχα πολλὰ χρόνια νὰ τὸν δῶ, μὰ ἤξερα πού ἔμενε. Τοῦγραψα ἓνα σημείωμα καὶ τὸν παρακαλοῦσα νάρθῃ νὰ δῇ ἓναν ἐτοιμοθάνατο, πού εἶχε νὰ τοῦ κάνῃ μιὰ ἐκμυστήρευσι.

«Ὅταν γύρισα κοντὰ τῆς, εἶδα τὸ βλέμμα τῆς νὰ καρφώνεται πάνω μου, ἐξεταστικά. Μὲ εἶχε, ἐπιτέλους, γνῶρισε!

«Ἐοῦ εἶσαι, Γιάννο; ψιθύρισε κατὰπληκτη. «Τ' ἀναφύλητὰ τώρα τὴν ἐπινίγαν. Πῆρε τὸ χέρι μου καὶ τὸ φιλοῦσε μὲ λαχτάρια.

«Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ὑπέροχη καλωσύνη σου, μοῦ εἶπε. Τί τρελλὴ πού ἦμουν! Σὲ παρακαλῶ συγχώρεσέ με. Δὲ θέλω νὰ πεθάνω, χωρὶς νὰ μὲ συγχώρεσης...

«Σὲ συγχωρῶ, Μαρία, τῆς εἶπα συγκινημένος, ἡσυχάσε.

«Ἀκουσε, βόγγηξε μέσα σ' ἀναφύλητὰ τῆς. Δὲ θέλω νὰ δῶ ἐκεῖνον τὸν καταραμένο, πού χάλασε τὸ σπῆτι μας. Νὰ τὸν διώξῃς!...

«Τὴν ἴδια στιγμή ἀκούστηκαν βήματα στὸ διάδρομο. Ἡ Μαρία ἀνατρίχιασε. Ἀνασηκώθηκε νευρικὰ στὰ μαξιλάρια τῆς κι' ἄπλωσε μὲ λαχτάρια τὰ χέρια τῆς στὴν πόρτα.

«Ἐνας μεσόκοπος ἄντρας πρόβαλε στὸ κατώφλι. Κύτταξε μ' ἐκπληξὴ τὴν ἄρρωστη, χωρὶς νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ. Μὰ ὅταν ζύγωσε στὸ κρεβάτι, τὸ πρόσωπό του ἔγινε καταχλωμο καὶ τὰ χεῖλη του ἀρχισαν νὰ τρέμουν.

«Ἐοῦ εἶσαι, Μαρία; ψιθύρισε.

«Παρακολουθοῦσα τὴ σκηνὴ αὕτῃ μὲ καρδιοχτύπι.

«Ἀραγε θὰ τὸν διώξῃ; ἀναρωτιόμουν μ' ἀγωνία.

«Ἀλλοίμονο! Τὴν εἶδα νὰ πέφτει με λυγμούς στὴν ἀγκαλιά του καὶ νὰ τοῦ φωνάξῃ:

«Ἀγάπη μου!...

«Βγήκα πικραμένος ἀπὸ τὸ δωμάτιο τῆς, μὰ τὴ στιγμή πού κατέβαινα τὴ σκάλα, ἀκουσα τὴ βραχνή φωνή τοῦ παλιῦ φίλου μου νὰ μὲ καλῇ μὲ ἀπαγγώσι:

«Γιαντὲ... μὴ φεύγετε!... Ἡ Μαρία λιποθύμησε...

«Ἐτρέξα πάνω κι' ἔπιασα τὸ σφυγμὸ τῆς.

«Δὲ λιποθύμησε... τοῦπα μὲ φωνὴ πού ἔτρεμε... Πέθανε!

«Ἐίχε πεθάνει εὐτυχισμένη. Στὰ χλωμά, στὰ ἀκίνητα χεῖλη τῆς, πού εἶχαν δοκιμάσει τότε πίκρα, εἶχε μείνει ἓνα γλυκὸ χαμόγελο...

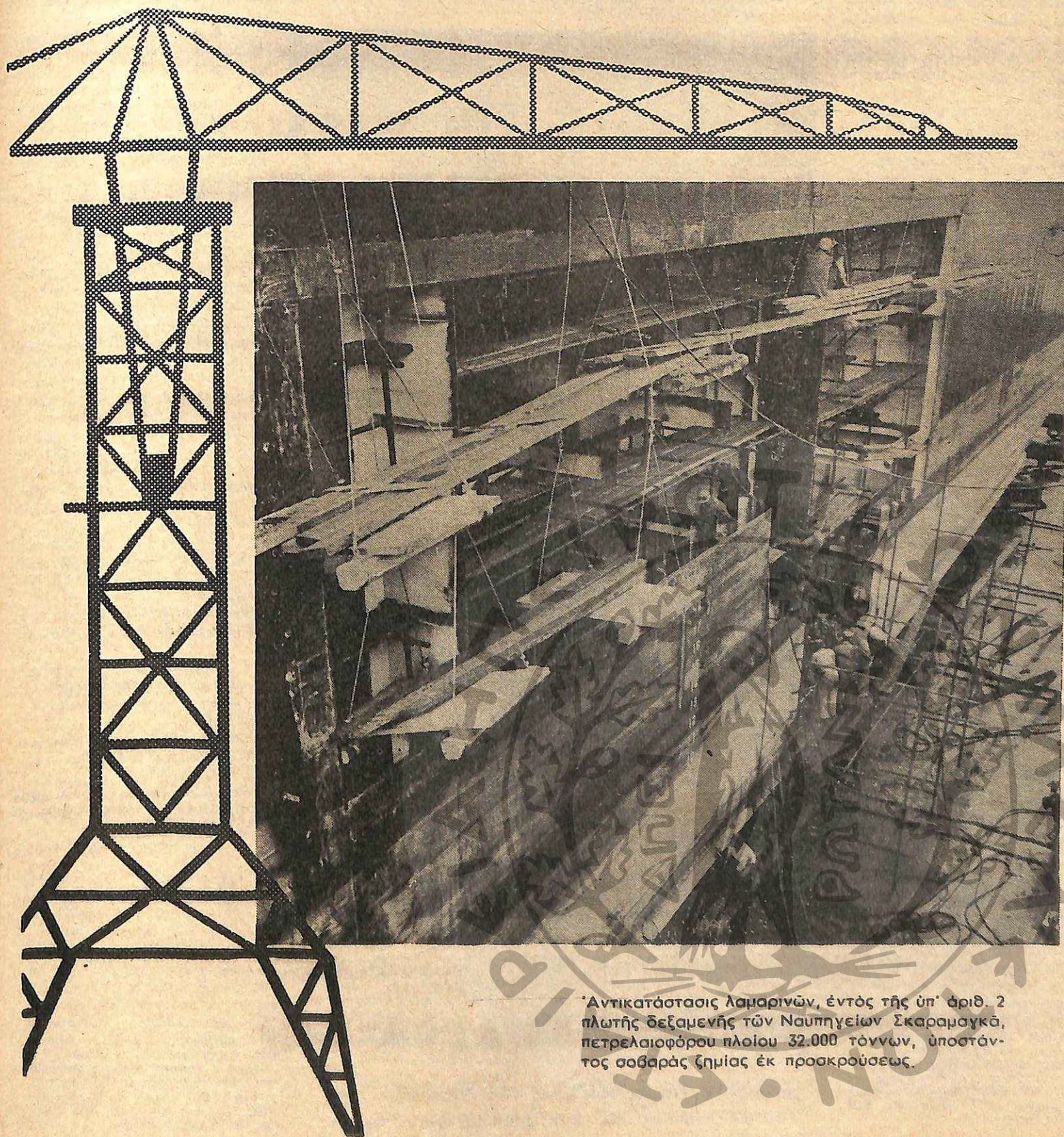
Ι. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΑΕ.

ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΙΣ·ΒΙΟΜ. ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ
ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ & ΜΕΤΑΤΡΟΠΑΙ ΠΛΟΙΩΝ

Ἀντικατάστασις λαμαρινῶν, ἐντὸς τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 πλωτῆς δεξαμενῆς τῶν Ναυπηγείων Σκαρामαγκᾶ, πετρελαιοφόρου πλοίου 32.000 τόνων, ὑποστάντος σοβαρὰς ζημίας ἐκ προσκρούσεως.

Η Ντέπη Κ. μας δίνει πολύτιμες

ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΔΩΡΑ

...για τις φειτινές γιορτές

ΔΩΡΑ ΑΞΙΩΣΕΩΝ — ΔΩΡΑ ΔΕΚΑΡΖΑ για δσους αγαπούν πολύ και για δσους θέλουν να χαρίζουν πολλή χαρά, μεγάλη συγκίνηση. Για δσους θέλουν και για δσους... Ξέρουν να υποχρεώνουν τα πρόσωπα που αγαπούν. Για εκείνους που αγαπούν μόνο το καλύτερο. Τα πλεκτά διαμάντια της Δεκάρζα:

Φούστες Φίφτυ στενές φοδροισμένες με 295 δραχμές.

Φούστες Φίφτυ πλισσέ «κανόνι» με κουσώτες πιέττες, επίσης με 295 δραχμές.

Φούστες Φίφτυ πλισσέ «κανόνι» άτφοιο, με 495 δραχμές.

Φούστες δλόμαλλες στενές φοδροισμένες, με 315 δραχμές.

Φούστες δλόμαλλες στενές, με σκίσιμο πίσω, με 420 δραχμές.

Φούστες δλόμαλλες στενές φοδροισμένες κοτλέ, με 430 δραχμές.

Φούστες δλόμαλλες πλισσέ με την θρυλική μπάσκα Δεκάρζα με 540 δραχμές.

Φούστες δλόμαλλες «κανόνι», πλούσιες, εύρηγτικές, με 740 δραχμές.

Παντελόνια Φίφτυ με 395 δραχμές. Επίσης παντελόνια Φίφτυ στην βιδική πλέξη «κοτλέ» με το λαστινάκι κάτω από το πέλμα, με 375 δραχμές.

Παντελόνια δλόμαλλα, τόσο σκέτα, όσο και «κοτλέ» με το λαστινάκι κάτω από το πέλμα, με 450 δραχμές.

Παντελόνια δλόμαλλα οργέ (με κάβετες κατκόδουφες γραμμές) με 470 δραχμές.

Μπορούν όλα να συνδυασθούν με μπλουζάκια που αρχίζουν από 40 δραχμές και... δεν τελειώνουν ποθενά.

Πολτά και μαντώ πλεκτά με 800 δραχμές. Μπλούζες γαρνιρισμένες με βιζόν και με γούνες...

ΟΙ ΟΛΟΜΑΛΛΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΚΑΙ ΖΑΚΕΤΤΕΣ της Δεκάρζα, σε πολύ-πολύ προστιτές τιμές είναι υπέροχο κομμάτι, που όλες οι κοπέλλες της οικογένειάς μας, από 15 ως 85 ετών θα δειθούν μ' ένα στεναγμό χαράς και άνακουφίσματος. Θα διαβάσετε στην ύλη άκτινοβολία των αγαπημένων τους ματιών στην την εύγνωμοσύνη τους διότι μαντέψατε σωστά την επιθυμία τους. Θα σας εκπλήσουν και θα σας αναπλήσουν περισσότερο: «Οί βικοί μου ξέρουν να διαλέγουν με γούστο τα δώρα τους» θα λένε με υπερηφάνεια στις φίλες τους και στις συντροφίές τους.

ΕΝΑ ΦΟΡΕΜΑ 250 ΔΡΑΧΜΩΝ πλεκτό, ζεστό, κομψό, με το ζωνάκι του, με λεπτό πλισσάρισμα, στη καμινούργια μαγική πρώτη ύλη, το Φίφτυ, που πρώτη λανσάρισε στην Ελλάδα η Δεκάρζα, είναι ένα δώρο περιζήτητο, που θα πιάσει άπασοδίποτε τόπο. Αν δεν ξέρετε τί να δωρίσετε την τελευταία στιγμή, αυτό είναι σίγουρο.

Αυτό είναι το φειτινό κλώ για τις γιορτές. Ναι, ναι. Στοιχίζει μόλις 250 (διακόσιες πενήντα) δραχμές δλόκληρο το φουστάνι, με το ζωνάκι του. Είναι μια δημιουργία Δεκάρζα-Φίφτυ και αποτελεί έναν άπιστευτο συνδυασμό υψηλής ποιότητας, κομψότητας μοντέρνας γραμμής και προστιτής τιμής. Προστιτής, είπα; Μάλλον δώρο είναι. Στα πιο ζεστά, στα πιο μοντέρνα φειτινά χρώματα. Φτάνει να προλάβετε, διότι πάει άναρπαστο...

ΔΩΡΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΦΤΗΝΑ—πολύ φτηνά (στο μισό περίπου της τιμής τους) κομψά όμως και περιζήτητα, μας δίνει το Τμήμα Εύκαιριών και τα θυλικά Καλόθια της Δεκάρζα, που λειτουργούν μόνον στο κεντρικό συγκρότημα Αθηνών, στη Στρά Δεκάρζα Έσομ 6, δυο βήματα από το Σύνταγμα. Το μόνο μειονέκτημα του Τμήματος Εύκαιριών και των Καλόθιων της Δεκάρζα είναι ότι τα πλεκτά αυτά δεν αλλάσσονται, ούτε επιστρέφονται. Φυσικά, πάνε άναρπαστα. Πολλές τ' αγοράζουν με την ντουζίνα. Δεν είναι σπάνιο δώρο το φαινόμενο δύο κυριών που μοιάζουν για το ίδιο πλεκτό. «Εγώ το είδα πρώτη». «Όχι εγώ το έχω φέρει πρώτη». Ίδιως οι πολύ χονδρές ζακέτες και τα πολύ χονδρά πουλόβερ σε βισκόλην σπό το Τμήματος Εύκαιριών κάνουν θραύσι.

Φυλάξτε τις άποδείξεις της Δεκάρζα! Θα έχετε πολλές κι' εύχαριστες εκπλήξεις!

Ναι, ψωνίζω τα δώρα μου από την Δεκάρζα και είμαι ήσυχη. Το δώρο που χαρίζω από την Δεκάρζα είναι ο καλύτερος φορέας των λεπτοτέρων μου αισθημάτων για τα πρόσωπα που αγαπώ.

Τα δώρα Δεκάρζα αξίζουν πολύ περισσότερο απ' όσα τα πληρώω. Στην Ίταλία, στη Γαλλία, στην Έλβετία, στη Γερμανία, στην Αμερική πουλιώνται στην τοιπλάσια τιμή. Και στους φίλους μου του έξωτερικού στέλνω δώρα Δεκάρζα όταν θέλω να τους υποχρεώσω.

Τα δώρα Δεκάρζα έχουν μια πρωτόγνωμη για την Ελλάδα πολυτέλεια, ποικιλία, πλούτο άποχρώσεων και διαβαθμίσεις τιμών.

Προσφέρουν άνεξαντλητες δυνατότητες έκλογής: βρίσκω πάντοτε το κατάλληλο δώρο για το κατάλληλο πρόσωπο, στην κατάλληλη τιμή. Δώρα για υπήλα πρόσωπα. Δώρα για συνθισμένους καθημερινούς ανθρώπους. Ναι, βρίσκω δώρα και για τους άεσπρους μου... δώρα που μ' ενθουσιάζουν.

Ξέρω ότι αν το δώρο μου χρειαστεί να το αλλάξει ή άποδέκτης του, δικαιούται να έλθει στην Δεκάρζα να το αλλάξει και να πάρει το δώμα, το μέγεθος και το μοντέλλο που προτιμάει. Έκτός, όπως ξέρουμε, από τα είδη του Τιμήματος Εύκαιριών και των Καλόθιων της Δεκάρζα, που δεν αλλάσσονται.

Ψωνίζω από την Δεκάρζα διότι έχω άναπτήσει τα μαγαζιά αυτά.

Στην Αθήνα στο συγκρότημα της στοάς Δεκάρζα. Έσομ 6, δυο βήματα από το Σύνταγμα (τηλ. 24-006).

Επίσης στην όδo Πατησίων 141, στη στάση Κεφαλληνίας (τηλ. 832-744).

Στη Θεσσαλονίκη, στην όδo Μητροπόλεως 51, γωνία Καρόλου Ντήλ (τηλ. 76-086).

Οι μπλούζες και οι ζακέτες Φίφτυ, στα πιο ζεστά, στα πιο μοντέρνα, στα πιο περιζήτητα χρώματα του φειτινού χειμώνα, αρχίζουν από 40 (ναι, σαράντα) δραχμές και άνω. Με ένα πολύ μικρό ποσόν μπορούμε να κάνουμε πολλά πολύτιμα κι' εύπρόσδεκτα δώρα σε πολλούς.

Η δασκάλα των παιδιών, ο σωφός, ο κηπουρός, η ξένη παιδαγωγός και όλος αυτός ο κόσμος των ανθρώπων, που μας εξυπηρετούν και μας αγαπάνε, θα γίνουν πολύ — μα πολύ εύτυχισμένοι με μια δημιουργία Δεκάρζα-Φίφτυ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΤΗΝ εποχή, που είχε βλαστήσει αυτή η ιδέα στο μυαλό του, ο Ρέννερ δε μπορούσε να προβλέψει πως θα τον κατηγορούσαν για δολοφονία, πουν τελειώση η ύποθεσι. Ούτε λεπτό δεν είχε σκεφθεί πως θα πέθανε ο Κέλσεϊ Άντερς. Είχε άλλως το σκοπό να τον μεταχειρισθώ για να γλυτώσει την επείγουσα του.

Δεν ήταν, άλλωστε, άνοητο το σχέδιό του. Ήταν απλό και ρεαλιστικό.

Οι άντρες έχουν όλα αδυναμία για τις όμορφες κοπέλλες. Στον Κέλσεϊ όμως, αυτό είχε γίνει άληθινή αφοσίωση.

Η Ταϊάρα, έξ' άλλων — η γυναίκα που σκόπευε να χρησιμοποιήσει ο Ρέννερ για τους σκοπούς του — ήταν νέα, όμορφη, κι' από πάνω είχε ένα γνησιότατο στέμμα κόμηςσας. Κι' ο Κέλσεϊ Άντερς δεν ήταν μονάχα έρωτομάνης, αλλά και άδιορόθωτος ονόμ.

Ο Ρέννερ καθόταν στο μπαρ. Κι' ενώ έπαιζε πάγιο με τα δάχτυλά του πάνω στον πάγκο, γαμογεύσε μ' έναν τρόπο, που δεν καθόριζε καθόλου την ψυχική του κατάσταση.

Ήταν ψηλός, όμορφόπαίδο, ντυμένος κομψά μ' ένα γοτζί φανελλένιο ζουστύμ.

Παρ' όλη τη φαινομενική ήρεμία που και το χαρούμενο θρόμβο που επικρατούσε γύρω του, η άγνοία της άναμνης είχε τεντώσει στο έλακρο τα νύχια του. Τα μεσάνυχτα, σηκώθηκε απ' το ψηλό σκαμνί του και βγήκε απ' τη διακριτικά φωτισμένη σάλα.

Ο γέρο-Μάννερς κατέβηκε την ταμεινένια πλατφόρμα της τουμπας της βενζίνης. Έστριψε άλλο το σωλήνα του, για να μην αιτσίλιση τα πόδια του Ρέννερ.

Δεν πάει καλά η δουλειά, άφεντιζό... του είπε, κοινωνώντας το κεφάλι του.

Ο Ρέννερ τον ρώτησε πόσα γαλόνια είχε πουλήσει.

Καιμιά πενήνταοιά, όπως συνήθως. Και τρία κιλά λάδι.

Ο Ρέννερ διέσπασε τη λογιμένη πλατσόμα και βγήκε στο μεγάλο δρόμο.

Δεν είχε νοικιάσει παρά ένα περλίτσο του «μυτέλ» του, ο' ένα ήλιωμένο άντρογυνο απ' την Ατόβα. Ο Θεός ξέρει πως είχαν φτάσει ως εκεί αυτοί οι μοναδικοί τουρίστες, παρ' όλα τα σημάτα, που προειδοποιούσαν πως ο δρόμος ήταν φραγμένος πιο πέρα.

Μα και στο μυλό, οι εισπράξεις ήταν μέτριες, όπως πάντα. Δεν είχαν πουλήσει παρά μύρο και σάντουιτς, σε ντόπιους — ξενάγια νεοπάκτων ή έρωτημένων, αργά ή γρήγορα για να πληρωθεί ούτε ο λογαριασμός του ηλεκτροζού.

Η νύχτα ήταν άσυνήθιστα δοροση. Ένα γλυκό φεγγάρι ταξίδευε στον ούρανο. Από μακριά έφτανε το θαλασσινό αέρακι. Δεν άκούγονταν, μέσα στη σιγή, παρά τα τοίχονα κι' οι βάτραχοι.

Ο Ρέννερ ρούφηξε άχόρταγα τον καθαρό αέρα. Τότερα προχώρησε στο μεγάλο δρόμο, ως ένα μικρό βήμα, εκατό μέτρα πιο πέρα απ' το ταμεινένιο γεφύρακι, που άποτελούσε το δίο του κτηματός του. Τον συγγενός πάντα το παγόβραμα, που αντίκρυζε από κει πάνω.

Όσο μακριά έφτανε το μάτι, δεξιά κι' άριστερά, τρεις ταμεινένιες λουρίδες δρόμου για κάθε κατεύθυνση — έξη δηλαδή εν όλω — χωρισμένες μεταξύ τους από διαδρόμους στεκασιμένους με γαζόν, απλώνονταν σαν άσπρες κο-

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ.

δέλλες, ανάμεσα στους λόφους της άσφοθαλάσσης. Ήταν ένα άοιστούργημα της σύγχρονης τεχνικής, ένας αυτοκινητόδρομος άνώτερος από κάθε άλλον.

Το μόνο άσχημο ήταν πως δεν τον χρησιμοποιούσε ακόμα κανένας αυτοκίνητο. Δε θ' άνοιγε στην κυκλοφορία, παρά έπειτα από 9 μήνες.

Ο Ρέννερ στράφηκε και κύτταζε τις εγκαταστάσεις του: μύτελ, μύρο και προάριο βενζίνης. Από μακριά, φαινόταν άσπρη ορωσέρας.

Τα 18 περίπτερα του μύτελ, φτιαγμένα με έζλα και τετράγωνα πελεχημένες πέτρες, είχαν διάταξη πέταλου. Το πάρο, όμοιο όργημα ενός καλλιτέχνη ζωποού, άποτελούσε μια ζωομαστική συμφωνία, όπου έμμοιαζε το κοκκίνο, το ροζ και το άσπρο, απ' τους ίδιους και τα γαλόνια. Στο φός των προβολέων, η μεγάλη θεομανόμενη πίσνα έταρνε ένα θαμνάσιο μπλε γούμα κι' έκαλούσε άκατανίκητα να βουτήξει στο νερό της.

Το προάριο βενζίνης, το μύρο και το ρεστοράν δεν άστεύσαν σε τίποτα απ' το μύτελ. Και, στην είσοδο, μια τεράστια φωτεινή έπιγραφή έγραφε:

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ — Ίδιοκτητής: Κόιτ Ρέννερ.

Ο Ρέννερ γαμογέλασε με κάποια πικρία. Είχε έξει, μισοστά στα μάτια του, πραγματοποιημένο, το όνειρό της ζωής του, για το όποιο είχε τόσο παλέψει — το μοναδικό όμοιο πράγμα, που είχε άποκτήσει πατέ του!

Ένα ξενάριο μισούσε να βοή έκει κρεβάτι, καλό φαγητό κι' έλκελά χροσά. Μπορούσε να πλην και να γρασώση τ' αυτοκίνητό του και να γεμίσει με βενζίνη το ρεζοβοιό.

Ο Ρέννερ είχε προβλέψει άκόμα και για ένα γήπεδο με παιδικά παιχνίδια.

Οι τουρίστες μπορούσαν να βοούν, στον Παράδεισο, ό,τι ποθούσε η ψηη τους. Και όμοις τότε, ο ιδιοκτήτης αυτού του διοιστοργήματος κινδύνευε να καταστραφή, έξ' αίτιας ενός ήλιου λάθους!

Προσπάθησε ν' άνακαλίψει σε τί τον είχαν προδώσει η συνθησιμένη διορατικότης του και το έπιχειρηματικό πνεύμα του. Του χάσαν όμως...

Τα είχε μελετήσει όλα με προσοχή. Είχε διαλέξει μ' επιμέλεια το γούνο, που άρχισε το χτίσιμο του μύτελ, ώστε να συμπέσουν τα έγκαίνια του Παράδεισου με το άνοιγμα του αυτοκινητόδρομου.

Είχε έξελέγξει κάθε λεπτομέρεια. Και τώρα, έπειδή ένας καποιος μηχανικός είχε κάμει λάθος στους υπολογισμούς του για τα άπαιτομένα γωματογυμά έργα, στη νύχτα άνοιχτο νέος δρόμος, μέσα από μια ιδιαίτερα δύσκολη περιοχή, θα περνούσαν έννιά όλοκληροι μήνες ακόμα για να τελειώση ένα κομμάτι 6 χιλιομέτοω, που θα έωννε τον παλιό πολυσύχναστο δρόμο με τον καινούριο αυτοκινητόδρομο.

Έξη χιλιόμετρα μονάχα... Μα, όσπου να τελειώσουν, δεν ύπηρεζε καμιά άλλη διάβαση, εκτός από ένα τοπικό δρομάκι, που ανέβαινε απ' την παραλία ως τον αυτοκινητόδρομο.

Το κμα της κυκλοφορίας, στο όποιο είχε βασισθώ ο Ρέννερ για να μισούση ν' αντιμετώπιση τις διαπίνες συντηρήσεως και τους μισθούς του προσωπικού, θ' άργούσε άκόμα πολύ να πραγματοποιηθώ! Στο μεταξύ, ήταν ιδιοκτήτης ενός πολυτελέστατου μύτελ, χτισμένου δίπλα σ' ένα αυτοκινητόδρομο — φάντασμα, που δεν έβγαζε πουθενά. Και τα έξοδα έξακολουθούσαν να τρέχουν!

Μαζί με την έπιπλωσι και το άπαιτούμενο δίομο, ο Παράδεισος του είχε στοιχίσει 200 χιλιάδες δολάρια. Απ' το ποσόν αυτό, οι 40 χιλιάδες ήταν δίες του, οι όλονομίες του, που είχε μαζέψει μέσα στα δέκα χρόνια,

Τα είχε μελετήσει όλα με προσοχή. Είχε διαλέξει μ' επιμέλεια το γούνο, που άρχισε το χτίσιμο του μύτελ, ώστε να συμπέσουν τα έγκαίνια του Παράδεισου με το άνοιγμα του αυτοκινητόδρομου.

Είχε έξελέγξει κάθε λεπτομέρεια. Και τώρα, έπειδή ένας καποιος μηχανικός είχε κάμει λάθος στους υπολογισμούς του για τα άπαιτομένα γωματογυμά έργα, στη νύχτα άνοιχτο νέος δρόμος, μέσα από μια ιδιαίτερα δύσκολη περιοχή, θα περνούσαν έννιά όλοκληροι μήνες ακόμα για να τελειώση ένα κομμάτι 6 χιλιομέτοω, που θα έωννε τον παλιό πολυσύχναστο δρόμο με τον καινούριο αυτοκινητόδρομο.

Έξη χιλιόμετρα μονάχα... Μα, όσπου να τελειώσουν, δεν ύπηρεζε καμιά άλλη διάβαση, εκτός από ένα τοπικό δρομάκι, που ανέβαινε απ' την παραλία ως τον αυτοκινητόδρομο.

Το κμα της κυκλοφορίας, στο όποιο είχε βασισθώ ο Ρέννερ για να μισούση ν' αντιμετώπιση τις διαπίνες συντηρήσεως και τους μισθούς του προσωπικού, θ' άργούσε άκόμα πολύ να πραγματοποιηθώ! Στο μεταξύ, ήταν ιδιοκτήτης ενός πολυτελέστατου μύτελ, χτισμένου δίπλα σ' ένα αυτοκινητόδρομο — φάντασμα, που δεν έβγαζε πουθενά. Και τα έξοδα έξακολουθούσαν να τρέχουν!

Μαζί με την έπιπλωσι και το άπαιτούμενο δίομο, ο Παράδεισος του είχε στοιχίσει 200 χιλιάδες δολάρια. Απ' το ποσόν αυτό, οι 40 χιλιάδες ήταν δίες του, οι όλονομίες του, που είχε μαζέψει μέσα στα δέκα χρόνια,

Τα είχε μελετήσει όλα με προσοχή. Είχε διαλέξει μ' επιμέλεια το γούνο, που άρχισε το χτίσιμο του μύτελ, ώστε να συμπέσουν τα έγκαίνια του Παράδεισου με το άνοιγμα του αυτοκινητόδρομου.

Είχε έξελέγξει κάθε λεπτομέρεια. Και τώρα, έπειδή ένας καποιος μηχανικός είχε κάμει λάθος στους υπολογισμούς του για τα άπαιτομένα γωματογυμά έργα, στη νύχτα άνοιχτο νέος δρόμος, μέσα από μια ιδιαίτερα δύσκολη περιοχή, θα περνούσαν έννιά όλοκληροι μήνες ακόμα για να τελειώση ένα κομμάτι 6 χιλιομέτοω, που θα έωννε τον παλιό πολυσύχναστο δρόμο με τον καινούριο αυτοκινητόδρομο.

Έξη χιλιόμετρα μονάχα... Μα, όσπου να τελειώσουν, δεν ύπηρεζε καμιά άλλη διάβαση, εκτός από ένα τοπικό δρομάκι, που ανέβαινε απ' την παραλία ως τον αυτοκινητόδρομο.

Το κμα της κυκλοφορίας, στο όποιο είχε βασισθώ ο Ρέννερ για να μισούση ν' αντιμετώπιση τις διαπίνες συντηρήσεως και τους μισθούς του προσωπικού, θ' άργούσε άκόμα πολύ να πραγματοποιηθώ! Στο μεταξύ, ήταν ιδιοκτήτης ενός πολυτελέστατου μύτελ, χτισμένου δίπλα σ' ένα αυτοκινητόδρομο — φάντασμα, που δεν έβγαζε πουθενά. Και τα έξοδα έξακολουθούσαν να τρέχουν!

Μαζί με την έπιπλωσι και το άπαιτούμενο δίομο, ο Παράδεισος του είχε στοιχίσει 200 χιλιάδες δολάρια. Απ' το ποσόν αυτό, οι 40 χιλιάδες ήταν δίες του, οι όλονομίες του, που είχε μαζέψει μέσα στα δέκα χρόνια,

Τα είχε μελετήσει όλα με προσοχή. Είχε διαλέξει μ' επιμέλεια το γούνο, που άρχισε το χτίσιμο του μύτελ, ώστε να συμπέσουν τα έγκαίνια του Παράδεισου με το άνοιγμα του αυτοκινητόδρομου.

Είχε έξελέγξει κάθε λεπτομέρεια. Και τώρα, έπειδή ένας καποιος μηχανικός είχε κάμει λάθος στους υπολογισμούς του για τα άπαιτομένα γωματογυμά έργα, στη νύχτα άνοιχτο νέος δρόμος, μέσα από μια ιδιαίτερα δύσκολη περιοχή, θα περνούσαν έννιά όλοκληροι μήνες ακόμα για να τελειώση ένα κομμάτι 6 χιλιομέτοω, που θα έωννε τον παλιό πολυσύχναστο δρόμο με τον καινούριο αυτοκινητόδρομο.

Έξη χιλιόμετρα μονάχα... Μα, όσπου να τελειώσουν, δεν ύπηρεζε καμιά άλλη διάβαση, εκτός από ένα τοπικό δρομάκι, που ανέβαινε απ' την παραλία ως τον αυτοκινητόδρομο.

Το κμα της κυκλοφορίας, στο όποιο είχε βασισθώ ο Ρέννερ για να μισούση ν' αντιμετώπιση τις διαπίνες συντηρήσεως και τους μισθούς του προσωπικού, θ' άργούσε άκόμα πολύ να πραγματοποιηθώ! Στο μεταξύ, ήταν ιδιοκτήτης ενός πολυτελέστατου μύτελ, χτισμένου δίπλα σ' ένα αυτοκινητόδρομο — φάντασμα, που δεν έβγαζε πουθενά. Και τα έξοδα έξακολουθούσαν να τρέχουν!

Μαζί με την έπιπλωσι και το άπαιτούμενο δίομο, ο Παράδεισος του είχε στοιχίσει 200 χιλιάδες δολάρια. Απ' το ποσόν αυτό, οι 40 χιλιάδες ήταν δίες του, οι όλονομίες του, που είχε μαζέψει μέσα στα δέκα χρόνια,

Τα είχε μελετήσει όλα με προσοχή. Είχε διαλέξει μ' επιμέλεια το γούνο, που άρχισε το χτίσιμο του μύτελ, ώστε να συμπέσουν τα έγκαίνια του Παράδεισου με το άνοιγμα του αυτοκινητόδρομου.

Είχε έξελέγξει κάθε λεπτομέρεια. Και τώρα, έπειδή ένας καποιος μηχανικός είχε κάμει λάθος στους υπολογισμούς του για τα άπαιτομένα γωματογυμά έργα, στη νύχτα άνοιχτο νέος δρόμος, μέσα από μια ιδιαίτερα δύσκολη περιοχή, θα περνούσαν έννιά όλοκληροι μήνες ακόμα για να τελειώση ένα κομμάτι 6 χιλιομέτοω, που θα έωννε τον παλιό πολυσύχναστο δρόμο με τον καινούριο αυτοκινητόδρομο.

Έξη χιλιόμετρα μονάχα... Μα, όσπου να τελειώσουν, δεν ύπηρεζε καμιά άλλη διάβαση, εκτός από ένα τοπικό δρομάκι, που ανέβαινε απ' την παραλία ως τον αυτοκινητόδρομο.

Το κμα της κυκλοφορίας, στο όποιο είχε βασισθώ ο Ρέννερ για να μισούση ν' αντιμετώπιση τις διαπίνες συντηρήσεως και τους μισθούς του προσωπικού, θ' άργούσε άκόμα πολύ να πραγματοποιηθώ! Στο μεταξύ, ήταν ιδιοκτήτης ενός πολυτελέστατου μύτελ, χτισμένου δίπλα σ' ένα αυτοκινητόδρομο — φάντασμα, που δεν έβγαζε πουθενά. Και τα έξοδα έξακολουθούσαν να τρέχουν!

Μαζί με την έπιπλωσι και το άπαιτούμενο δίομο, ο Παράδεισος του είχε στοιχίσει 200 χιλιάδες δολάρια. Απ' το ποσόν αυτό, οι 40 χιλιάδες ήταν δίες του, οι όλονομίες του, που είχε μαζέψει μέσα στα δέκα χρόνια,

Τα είχε μελετήσει όλα με προσοχή. Είχε διαλέξει μ' επιμέλεια το γούνο, που άρχισε το χτίσιμο του μύτελ, ώστε να συμπέσουν τα έγκαίνια του Παράδεισου με το άνοιγμα του αυτοκινητόδρομου.

Είχε έξελέγξει κάθε λεπτομέρεια. Και τώρα, έπειδή ένας καποιος μηχανικός είχε κάμει λάθος στους υπολογισμούς του για τα άπαιτομένα γωματογυμά έργα, στη νύχτα άνοιχτο νέος δρόμος, μέσα από μια ιδιαίτερα δύσκολη περιοχή, θα περνούσαν έννιά όλοκληροι μήνες ακόμα για να τελειώση ένα κομμάτι 6 χιλιομέτοω, που θα έωννε τον παλιό πολυσύχναστο δρόμο με τον καινούριο αυτοκινητόδρομο.

Έξη χιλιόμετρα μονάχα... Μα, όσπου να τελειώσουν, δεν ύπηρεζε καμιά άλλη διάβαση, εκτός από ένα τοπικό δρομάκι, που ανέβαινε απ' την παραλία ως τον αυτοκινητόδρομο.

Το κμα της κυκλοφορίας, στο όποιο είχε βασισθώ ο Ρέννερ για να μισούση ν' αντιμετώπιση τις διαπίνες συντηρήσεως και τους μισθούς του προσωπικού, θ' άργούσε άκόμα πολύ να πραγματοποιηθώ! Στο μεταξύ, ήταν ιδιοκτήτης ενός πολυτελέστατου μύτελ, χτισμένου δίπλα σ' ένα αυτοκινητόδρομο — φάντασμα, που δεν έβγαζε πουθενά. Και τα έξοδα έξακολουθούσαν να τρέχουν!

Μαζί με την έπιπλωσι και το άπαιτούμενο δίομο, ο Παράδεισος του είχε στοιχίσει 200 χιλιάδες δολάρια. Απ' το ποσόν αυτό, οι 40 χιλιάδες ήταν δίες του, οι όλονομίες του, που είχε μαζέψει μέσα στα δέκα χρόνια,

Τα είχε μελετήσει όλα με προσοχή. Είχε διαλέξει μ' επιμέλεια το γούνο, που άρχισε το χτίσιμο του μύτελ, ώστε να συμπέσουν τα έγκαίνια του Παράδεισου με το άνοιγμα του αυτοκινητόδρομου.

που δούλεψε ως «γκρούμ» στα μεγάλα ξενοδοχεία της άκτής, απ' το Μαϊάμι μέχρι το Λας Βέγκας.

Είχε στεροηθώ το κάθε τι, έπιδεκα όλοκληρα χρόνια. Είχε κάνει πράγματα άσυμβίβαστα με το γωματογυμά του και ταπεινωτικά για την άξιοπρέπεία του, για να φτάση στο σκοπό, που είχε τάξει στον έαυτό του. Δεν έπεδίωκε μονάχα να πλούτιση, αλλά και ν' άποδείξη πως ο γυός ενός Ούγγαρου ζωοιάτη, μεταναστή, ήταν ίκανός να γίνη κάτι τι...

Έσφιξε τις γοοθίες του κι' έπε με το νού του, ακόμα μια φορά, πως ό,τι κι' αν συνέβαινε, έπρεπε με κάθε τρόπο να γλυτώσει την έπιχειρήσι του απ' την καταστροφή. Ο Παράδεισος ήταν η ζωή του!

Οι φωτεινές δέσμες των προβολέων κάποιου αυτοκινήτου φωτίσαν μακριά το δρόμο. Ο Ρέννερ έλπισε για μια στιγμή πως θα ήταν το παλιό ασφοθαλάσσινο λεοφορείο, που άποτελούσε προσορνά το μοναδικό μέσο έπινοκονίας του Μίσσιον Μπέι με τον έξοτεροκό κόσμο. Μα όχι. Ήταν άπλως τ' αυτοκίνητο κάποιου ντόπιου, που ο άδελφός του είχε άδιαφορήσει για τις πινακίδες, που ήταν στημένες σ' όλες τις γύρω διασταυρώσεις: «Προσοχή! Όδός άδιέξοδος. Άπαγορεύεται η διάβασις».

Σε λίγα λεπτά, έφτασε στον Παράδεισο. Έκανε στροφή στη μεγάλη πλατφόρμα και σταμάτησε μπροστά στη μια άντλία της βενζίνης. Ένας νέος και μια κοπέλλο με μπλούζιν κατέβηκαν απ' αυτό.

Ο νέος είπε κάτι στο Μάννερς, που έγγινε καταφανικά. Τότερα άκολουθήσε τη νύαμα του, που προχωρούσε προς το μπαρ.

Όταν βγήκαν απ' το δυνατό φός, που σκορπούσε η μεγάλη έπιγραφή, σφικταγκλιστήσαν και φιλήθηκαν.

Ο Ρέννερ τους κύτταζε, γαμογελώντας με σιγκατάβασι. Ήταν τόσο νεαροί κι' οι δυο τους! Πετούσαν στα σύννεφα, μεθυσμένοι από έρωτική ευτυχία...

Τι καλά που θα ήταν, αν μπορούσε κανείς να έναγνιάνει, να έναγνιάνει τα όνειρα και τις γήμιμες αυτές της ώρας ηλικίας!

Ο Ρέννερ άναψε ένα τσιγάρο και έναγνιάνει στον Παράδεισο.

Βοήκε το γέρο-Μάννερς να μολογή:

Μισό δολάριο βενζίνη!... Άκούς εκεί! Κι' έχει από πάνω την αξίωσι να το καθαρίσω τ' άμάτι του, να το σκουπίσω τα τάρτα... Μοσε καθαρίνας!

Ο Ρέννερ γέλασε και έανακάταξε άνυπόμονα το δρόμο.

Περιμένετε κανένα με το λεοφορείο; τον ρώτησε ο Μάννερς.

— Όχι, άπάντης ψεύματα ο Ρέννερς. Άπορη μονάχα πως έχει άρχιση τόσο άγριος ο Άντελς...

Μα κι' ο γέρος άνηγοχός — με το δίομο του, άλλωστε. Έπρεπε ν' άνδρξή η έπιχειρήσι του Ρέννερ, όπως όπως, όσπου ν' άνοιξη ο αυτοκινητόδρομος. Άλλοις, κινδύνεζε κι' αυτός να χάση τη δουλειά του. Τον ίδιο φόβο είχαν κι' οι μηχανικός, οι μάγειροι, ο

— Αν ζητάς το φάρμακο για την τριχοφυία, το πήσα εγώ!

μπάρμαν Τόνυ, οι σεροβιτόρες, οι καμαριέρες...

— Πέστε μου, Κούρτ, τι κάνατε χτες στο Λός 'Αντζελες, με τον τραπέζιτη; ρώτησε. Τί σας είπε, για το δάνειο που του ζητήσατε;

— 'Αρνήθηκε, απάντησε ξερό ο Ρέννεο.

Κι' απομακρύνθηκε, με νευρικές κινήσεις. Ποιν ξαναγύρισε στο μπαρ, πέρασε πρώτα απ' την τουαλέτα. Έπλυνε τα χέρια του και κυττάχτηκε στον καθρέφτη.

— 'Η ζωή είχε άρχισι να τόν σημάδευι με τη σφραγίδα της. Ήταν 33 χρονών, μα φαινόταν άρρωστος. Έπλυνε τα χέρια του και κυττάχτηκε στον καθρέφτη.

— 'Η ζωή είχε άρχισι να τόν σημάδευι με τη σφραγίδα της. Ήταν 33 χρονών, μα φαινόταν άρρωστος. Έπλυνε τα χέρια του και κυττάχτηκε στον καθρέφτη.

— 'Η ζωή είχε άρχισι να τόν σημάδευι με τη σφραγίδα της. Ήταν 33 χρονών, μα φαινόταν άρρωστος. Έπλυνε τα χέρια του και κυττάχτηκε στον καθρέφτη.

— 'Η ζωή είχε άρχισι να τόν σημάδευι με τη σφραγίδα της. Ήταν 33 χρονών, μα φαινόταν άρρωστος. Έπλυνε τα χέρια του και κυττάχτηκε στον καθρέφτη.

— 'Ετσι ήταν όλοι αυτοί οι πλούσιοι; Δέ νοιάζονταν παρά για να γεμίσουν το στομάχι τους και να περάσουν ευχάριστα τις νύχτες τους...

Μα κι' οι γυναίκες ήταν απ' την ίδια πάστα. 'Απογοητευμένες σύζυγοι και μεσόκοπες χήρες, που τηλεφωνούσαν στο γραφείο του ξενοδοχείου:

«Στείλτε μου ένα γκορνού, παρακαλώ... Ποστούμω έκείνο τον ψηλό, τον ξανθό, με το συμπαθητικό χαμόγελο. Πώς τον λένε; 'Α, ναι: Κούρτ Ρέννεο».

Κι' όταν παρουσιάζονταν στην πόρτα τους, τις εύρισκε μισόγυμνες, με τις υπεριοικτικές σάρες τους να ξεχειλίζουν από τη διάφανα ντεσκαμινγιέ τους, με μιά λάμψη ελπίδας στα μάτια, με το υναλό γεμάτο από έντελως λανθασμένες αντιλήψεις για τα καθήκοντα ενός γκορνού ξενοδοχείου...

— 'Ο Ρέννεο κυττάχτηκε πάλι στον καθρέφτη και έζωωσε τα φρύδια του...

Τι έκανε τότε ο γκορνού; Πήγαινε το ούισκυ στον ένα κύριο. Έκλεινε ραντεβού με μιά πεταλούδιτσα των 50 δολαρίων, για τον άλλο, κι' έβαινε τη μεσιτεία του. Με την κυρία, ξέμιλε, λέγοντας της τα εξής περίπου:

— Πιστέψτε πως δλ' μου ήταν πολύ ευχάριστο. Έχετε ένα σω-

μα υπέροχο! Ξέρετε όμως, εγώ νηστεύω τη Σαρακοστή...

Κι' αν έκείνη γινότανε πολύ φορτωμένη, έβλεπε τα μάτια και την έπαιρνε στην άγκυαλιά του. Αυτά ήταν τά... επαγγελματικά άτυχημα!

— 'Εορτίσε μιά τελευταία ματιά στον καθρέφτη της τουαλέτας κι' ύστερα πέρασε στο μπάρ. Βοήκε όλα όπως τα είχε άψει. Το «τζόνκ-μπεξ» εξακολουθούσε να ξελαογγιάζεται. Οι πελάτες πίνανε όλοι φτηνή μπίρα — όλοι, εκτός απ' τον Κέλσευ 'Αντερος.

— 'Ο Ρέννεο κάθισε πάλι στο σκαμνί του, άναψε ένα τσιγάρο κι' άρχισε να μελετά το πρόσωπο του Κέλσευ. Δεν ήταν άσημος, αυτός ο άνθρωπος. Μελαγχολικός, ψηλός σαν τόν Ρέννεο, αλλά μικρότερός του κατά μερικά χρόνια. Ήταν ο τύπος του κακομαθημένου πλουσιόπαιδου. 'Ο πατέρας του είχε λεφτά, πολλά λεφτά, όπως είχε κι' ο παππούς του κι' ο προπάππος του. Δυναστεία πλουσίων...

— 'Ο Τόνυ, ο μπάρμαν ρώτησε τόν Ρέννεο αν ήθελε να πιη κάτι. Έκείνος άρνήθηκε κι' εξακολούθησε να έξετάζι τον Κέλσευ.

— 'Οταν ήταν στα συγκαλά του, ά 'Αντερος καυχιόταν πως είχε άνάμειρα στους προγόνους του κάποιον 'Ισπανό ευγενή. Για την

ώρα όμως, δέν τόν ενδιέφερε ή γενεαλογία του. Φρόντιζε μονάχα πώς να μεθισθι.

Καί δέν κινδύνευε να τόν πιάσει ή άστυνομία, γιατί θα άδηγούσε τ' αυτοκίνητο του μεθυσμένος. 'Ο σερίφης Μπίλ Πρίσαντ ενδιαιφερότανε πολύ για τη θέσι του και για τόν μισθό του, ώστε να μην κάνει τέτοια γκάφα. Είχε γυναίκα και πέντε παιδιά. Καί ήξερε καλά πως, σ' όλη την έπαρχία, ό-ταν συναντούσαν στο δρόμο έναν 'Αντερος, τού βγάζανε τόν καπέλλο και κάνανε τόπο για να περάσει.

Οι νόμοι ήταν για τούς φτωχούς κυριότερες, όχι για τιά τιά πλούσιους άφεντιάδες...

— 'Ο Ρέννεο πέρασε άπ' τόν μυαλό του τιά μέλη της οικογενείας.

— 'Ο πατέρας, ο γερο- 'Αντερος, ήταν ύποφορτός. Ήταν ένας τραπέζιτης σε μικρή πόλη, πλουσιότερος άπ' όσο είναι συνήθως οι συνάδελφοί του. Οι γέροι τού Μίσσον Μπέυ λέγανε πως, στα νιάτα του, είχε κάνει ένα σωρό μαγαζονιές στη δουλειά του. Τώρα όμως που είχε γεράσει, πήγαινε κάθε Κυριακή στη λειτουργία και, βγαίνοντας απ' την εκκλησία, κοίταζε έλεημοσύνες στους ζητιάnuς, με την έλπίδα να έξαφαισθή έτσι ένα εισιτήριο για τη βασιλεία τών ουρανών.

Είχε άρνήθι να δανείσει τόν Ρέννεο ένα ποσόν άκορετό για να μπορέσει να κρατηθι. Όσπου ν' άνοίξει ο αυτοκινητόδρομος. Κατά τιά άλλα όμως, δέν είχε παρά ένα σοβαρό έλάττωμα: μιά πολύ μεγάλη ιδέα για τόν γυνίο του, τόν Κέλσευ. Ήταν άδύνατο να παραδεχτή πως μπορούσε να κάνει κάτι κακό ο κανακάρης του...

— 'Ο Ρέννεο ξαναθυμήθηκε τώρα ένα περιστατικό, που είχε κάνει θόρυβο στον καρό του: Μιά μέρα, ο Πέτ Γκονζάλες είχε πάσει τόν Κέλσευ νά κακοποιή την κόρη του, τη Τζίνα, μέσα σε μιά εγκαταλελειμμένη παράγκα, στην άκροθαλάσσια. Ή Τζίνα ήταν τότε 15 χρονών. Είχε φωνάξει άπελπισμένα, ζητώντας τη βοήθεια της Παναγίας. Κι' όταν ο Γκονζάλες είχε κατορθώσει να σπάσει την πόρτα της παράγκας, την είχε βοή γυμνή, άνάμειρα στα καταξοικισμένα ούχα της.

Με τιά λεφτά του και με τόν σπουδαίο δικηγόρο του, ο γερο- 'Αντερος είχε καταφέρει να καμουφλάρι κάπως την αλήθεια, έτσι πού να φαίνεται στο τέλος πως ο γυνικός του δέν είχε άγγιξει καν την κοπέλλα! 'Όσο για τη Τζίνα, έπρεπε νάναι ευχαριστημένη, πού δέν την είχαν κλείσει στη φυλακή, για προσβολή τών δημόσιων ήθών και πρόκλησι σε άκοιλασία.

— 'Ο Ρέννεο έπαυσε πίσω τόν Κέλσευ και τόν ξαναπέταξε πάνω στο καθισμά του. 'Ο Τόνυ άφησε τη θέσι του, για νάρθι να ρωτήσει τόν Ρέννεο μπας και χρειαζότανε βοήθεια. Έκείνος τού έγνεψε «όχι», χωρίς ν' άρσιση απ' τιά μάτια του τόν γυνίο τού τραπέζιτη.

Φοβήθηκε μιά στιγμή μήπως τόν είχε παρακάνει. Τ'ήπνε ο κίνδυνος να φύγη ο Κέλσευ — και τότε όλο του τόν σχέδιο θα κατέρρεε... Μα όχι, ο μεθυσμένος έμεινε. Τόν φιλότιμο του δέν τού επέτρεπε να εγκαταλείψι τόν έδαφος νηστευσιμμένος. Ήταν άναγκασιέως να μείνη, για να προσπαθήσει να πάσι τη ρεβάνς του.

— 'Οι τόν, Κέλσευ... τού είπε ο Ρέννεο.

— 'Εκείνος μοιμοούρισε κάτι, πού θα μπορούσε να περάσι σαν αίσθησι συγγνώμης. Κι' ο Ρέννεο δέν έδωσε πιά συνέχεια στο έπεισάδιο.

Είχε πετύχει άλλωστε έκείνο πού ήθελε: Νά σχηματίσουν όλοι την έντύπωση πως δέν τού χρειαζόταν τιά λεφτά τού Κέλσευ. Άλλο τού προτι μίλασε, τιά ξενυχτία πού είχαν παρακολουθήσει τη σκηνη. Θα διαδίδανε την ιστορία σ' όλη την πόλη!

— 'Ο Κούρτ Ρέννεο έχει ένα κα-

— Μή λές κουταμάρες. Οι δουλειές μου πάνε καλά.

— Άλλού αυτά! Κοντεύεις να χοροκοπήσεις...

— Ήταν ή ευκαιρία, πού περίμενε ο Ρέννεο. Έφωσε τη φωνή του, για νάναι σίγουρος πως όα τόν άκούγαν όλοι, κι' απάντησε: — Προσέξε, Κέλσευ! Νά μετράς τιά λόγια σου, σέ παρακαλώ...

— 'Ο 'Αντερος ξαναγέλασε βραχνά.

— Ξέρεσι καλά πως δέ θα μπορούσε να κρατηθις έννιά μήνες, είπε. Προσπάθησε να πάσης δανεικά απ' τόν γέρο μου, αλλά δέν τιά κατάφερες. Τώρα φανιάζομαι πως είναι άκορετό να με κρατήσεις ένα ποτήρι, για να σου δανείσω ένω τιά λεφτά, πού θέλεις. 'Ε, λοιπόν, μην τού περιμένεις!

— 'Ελπίσω να πέσι έξω τού μαγαζι σου και να σου τού πάρουνε οι πιστωτές σου. Δέν ξέρεσι πόσο θα χαρώ! Πού άκούστηκε να γίνη ιδιοκτήτης τέτοιου ξενοδοχείου πολυτελείας ένας πωλην γκορνού, ένα φτωχό κυριακόπουλο της Ουγγαρίας;

— 'Ο Ρέννεο τόν άρπαξε απ' τιά πέτα του σακκακιού και τόν τράνταξε, πάνω απ' τόν τραπέζι.

— Σέ προειδοποίησα, τού είπε ψυχρά. Σου σύστησα με ευγένεια να προσέχης τί λές. Άν δέν τού βουλώσης τώρα, θα σε πετάξω έξω, και δέ θα ξαναπατήσης τόν πόδι σου έδω. Τό μαγαζι μου έχει άξιοπρέπεια. Καί δέν πρόκειται να άπιτορρώ σ' ένα μεθυστάκι να μεταγοιζέται τέτοια γλίσσα μπροστά σε δεσποινίδες καθώς πρέπει!

Τό «τζόνκ-μπεξ» είχε σταματήσει προσωρινά. 'Ο Ρέννεο είχε μιλήσει άρκετά δυνατά, ώστε να τόν άκούσουν όλοι όσοι βρίσκονταν μέσα στη σάλα. Είχε τονίσει ιδιαιτέρως τίς λέξεις «δεσποινίδες καθώς πρέπει».

Καί πέτυχε έτσι τόν άποτέλεσμα πού έπιδίωκε: Μιά κοπέλλα έσπρωξε μακριά τόν γέρι τού καθυλίσσου της και πήρανε κι' οι δυο ή-φος σεμνό. Τό ίδιο κάνανε και τ' άλλα κορίτσια, πού κάθονταν στα σκαμνιά τού μπαρ — άκόμα κι' ή καινούργια μισογυμνή μικρή με τόν «μυλόν-τίγιν».

— Μιράντο, κύριε Ρέννεο! φώναξε ο συνοδός αυτής της τελευταίας. Κοπανήστε τόν μιά γροθιά στα μούτρα! Τί σχημαίνει, αυτός κι' ο πατέρας του! Έπειδή έχου-νε λεφτά, νομίζουν πως ο κόσμος όλος είναι δικός τους...

— 'Ο Ρέννεο έσπρωξε πίσω τόν Κέλσευ και τόν ξαναπέταξε πάνω στο καθισμά του. 'Ο Τόνυ άφησε τη θέσι του, για νάρθι να ρωτήσει τόν Ρέννεο μπας και χρειαζότανε βοήθεια. Έκείνος τού έγνεψε «όχι», χωρίς ν' άρσιση απ' τιά μάτια του τόν γυνίο τού τραπέζιτη.

Φοβήθηκε μιά στιγμή μήπως τόν είχε παρακάνει. Τ'ήπνε ο κίνδυνος να φύγη ο Κέλσευ — και τότε όλο του τόν σχέδιο θα κατέρρεε... Μα όχι, ο μεθυσμένος έμεινε. Τόν φιλότιμο του δέν τού επέτρεπε να εγκαταλείψι τόν έδαφος νηστευσιμμένος. Ήταν άναγκασιέως να μείνη, για να προσπαθήσει να πάσι τη ρεβάνς του.

— 'Οι τόν, Κέλσευ... τού είπε ο Ρέννεο.

— 'Εκείνος μοιμοούρισε κάτι, πού θα μπορούσε να περάσι σαν αίσθησι συγγνώμης. Κι' ο Ρέννεο δέν έδωσε πιά συνέχεια στο έπεισάδιο.

Είχε πετύχει άλλωστε έκείνο πού ήθελε: Νά σχηματίσουν όλοι την έντύπωση πως δέν τού χρειαζόταν τιά λεφτά τού Κέλσευ. Άλλο τού προτι μίλασε, τιά ξενυχτία πού είχαν παρακολουθήσει τη σκηνη. Θα διαδίδανε την ιστορία σ' όλη την πόλη!

— 'Ο Κούρτ Ρέννεο έχει ένα κα-

τάστημα καθώς πρέπει. Οι δουλειές του πάνε καλά. Δέν άφίνει κανένα να τού μη στή μύτη... Φαντασθήτε πως λίγο έλειπε να πέτα-ξη έξω τόν Κέλσευ 'Αντερος, μόνο και μόνο γιατί τού μίλησε προσβλητικά!

Κι' όλοι οι σοδαροί άνθρωποι, πού ένδιαφερόνταν για τήν άξιοπρέπεια, θα τόν έπαινοζάσανε. Ήταν άκόμα μιά έξασφάσι για τήν έπιτυχία τού σχεδίου του!

— Φίλοι πάλη, ρώτησε τόν Κέλσευ.

— Ναι, βέβαια, απάντησε έκείνος ύποκριτικά.

Καθώς τόν είχε άρπάξει, πού από λίγο, απ' τιά πέτα, ο Ρέννεο είχε άναποδογυρίσει τιά ποτηρία τους. Έτοιμαζόταν να πιη στον Τόνυ να τούς φέρη άλλα, όταν ποσέξε πως ο Μάννεος στεκότανε δίπλα του.

— Σας ζητάει ο σερίφης, τόν ειδοποίησε ο γέρος.

— 'Ο Ρέννεο σηκώθηκε και προχώρησε προς τήν πόρτα. Ρώτησε τόν Μάννεος αν ήξερε τί τόν ήθελε ο Πρίσαντ. Έκείνος άναγκά-σε τούς όμους του.

— Άπ' τιά κατάλαβα, είπε, κάποιος μεθυσμένος γκορμιστής με τ' αυτοκίνητο του σε μιά ρε-

ματιά. Δέ θα μās λείπουνε κάτι τέτοια δυστήχημα, όταν θ' άνοίξει ο αυτοκινητόδρομος...

— Άνασκήωσε τούς όμους του και πρόσθεσε:

— Άν θά είμαστε άκόμα έδω! — Θά είμαστε, τόν βεβαίωσε ο Ρέννεο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

— 'Ο Μπίλ Πρίσαντ μετρούσε τήν πείσι στο δεξιά πίσω τροχό τού άστυνομικού αυτοκινήτου του.

— 'Ο Ρέννεο πήγε κοντά του και τόν ρώτησε:

— Τί τρέχει, σερίφης;

— 'Ο Πρίσαντ φούσκωσε άκόμα λίγο τόν λάστιχο κι' απάντησε ύστερα:

— Μιά ρουμολήσι. Άν θες να τήν αναλάβης...

Συνήθως, ή άστυνομία άνάθετε όλες τίς ρουμολήσεις στο γκαράζ Μπέλ τού Μίσσον Μπέυ, πού άντικε στην οικογένεια 'Αντερος. 'Ο Ρέννεο αισθανθηκε ευγνωμοσύνη για τόν σερίφη, πού έκανε αυτή τήν έξασφάσι για χάρι του.

— Ποιός είναι αυτός πού γκορμιστάρισε, Μπίλ; τόν ρώτησε.

— 'Ο Πρίσαντ κούνησε τόν κεφάλι του.

Κιμ Νόβακ και Ντόρις Νταϊν

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Τό «Εικοσιτετράωρο της όμορφιάς»

Τί κάνει τίς σπάρ τού Χόλλυ. γουν, τόσο άραιές; Ποιός είναι τόν μυστικό της παρατεταμένης όμορφιάς τους; 'Ο φακός; 'Οχι. Διό, τι μεγύνει και προβάλλει τιά έλατώματα. Ποιός είναι, τότε τόν μυστικό; 'Η Ντόρις Νταϊν λέει: «'Η όμορφιά είναι ένας τρόπος ζωής». Καί πράγματι ή όμορφιά προϋποθέτει σθεσνά συνεχή φροντίδα και περιποίηση, πρέπει να γίνη ένας τρόπος ζωής. 'Η άλλη διάσημη όμορφή, ή θαυμάσια σπάρ Κιμ Νόβακ, άποκαλύπτει σε μιά συνέντευξί της τιά έξης: «Κάθε βράδυ καθαρίζω τόν πρόσωπό μου έως ότου είμαι βέβαια πως δέν έχει μείνει ούτε ίχνος μακιγιάζ. Έν συνεχεία, χρησιμοποιώ μιά λαολινούχο κρέμα προσώπου...». 'Η Κιμ Νόβακ δέν άναφέρει τί μάρκα κρέμας χρησιμοποιεί, προφανώς για να μην κάνει διαφήμιση. Άλλά τί σημασία έχει, άφού ξεύρουμε πιά ότι ή καλύτερη λαολινούχος κρέμα μεχρι σήμερα είναι ή λαολίνη Μελπάν. Διό, τόν μόνον ή λαολίνη Μελπάν περιέχει τόν EXTRA T PURIFIED DE LANOLINE τόν πλέον συγγενή προς τόν δερμα ούσιον κατά τήν δερματολογία ή όποιον είη χορεί βοήθεια στο δερμα, τού μεταφέρει τιά θρεπτικογονικά συστατικά πού χρειάζονται και τόν άνεφοδιάζει με τόν νερό πού περιέχεται στα «ένυδρα — υδρία» του. Χάρη σ' αυτό τόν στοιχείο, ή λαολίνη Μελπάν τρέφει, τόνώνει, άναζωογονεί τόν δερμα και έχει μιά θαυμάσια «έπανορθωτική» έπίδρασι σε κάθε έπιδερμίδα.

— 'Ιδού ένα «Εικοσιτετράωρο όμορφιάς» πού μπορεί να δώσι στο δερμα σας θαυμάσια άποτελέσματα.

ΠΡΩΗ (με τιά τιά έξ ό, π ν ή α λ) Γενικός καθαρισμός της έπιδερμίδος από τόν ιτεκατό και πάνω με Γαλακτώμα Ντεμακκιάν Μελπάν.

— 'Ο σ ο σ ο λ ε ι σ θ ε σ τ ο σ π ε τ λ λ. Κάνετε μιά θρεπτική μασα στο πρόσωπό σας με λαολίνη Μελπάν. Κι' άφισε τήν νά άπορροφήσι όσα σεις, εργάζεσθε.

— 'Α ν θ ά β γ η τ ε ε ξ ω. Σκουπίστε απαλά τήν Κρέμα από τόν πρόσωπό σας. Μετά μακιγιάριστε.

— ΜΕΣΗΜΕΡΙ: Καθάρισμα τού μακιγιάζ (άν χρειάζεται) με Γαλακτώμα Ντεμακκιάν Μελπάν.

— ΑΠΟΓΕΥΜΑ: Άφιστε τόν πρόσωπό σας τελείως έλεύθερο να ξεκουράσθι.

— ΒΡΑΔΥ (ά ν θ ά β γ η τ ε ε ξ ω): Απλάστε μικρή ποσότητα λαολίνης σαν κρέμα για τόν μακιγιάζ σας.

— Π ρ ι ν κ ο ι μ η θ η τ ε: Γενικός καθαρισμός της έπιδερμίδος από τόν ιτεκατό και πάνω με Γαλακτώμα Ντεμακκιάν Μελπάν. Καί μην έγνετε δό πράγματα. Πρώτα — πρώτα ότι ή όμορφιά σας θέλει συστηματική και σθεσνή περιποίηση. 'Η φροντίδα της είναι ένας τρόπος ζωής, όπως λέει ή Ντόρις Νταϊν. Καί δεύτερον ότι ή λαολίνη Μελπάν είναι ένας φυσικός — προφύγετος — μαζας και επομένως Ένα προϊόν πού δέν πρέπει να λείπει από τήν έπιδερμίδα σας ποτέ!

— 'Η Ντόρις Νταϊν

— 'Η Κιμ Νόβακ

— 'Εφυγε, τόν έξω! μοιμοούρισε κι' άνακούφισι ο Μάννεος.

— 'Ο σερίφης ξεσόνισε τιά γονατά του κι' απάντησε:

— Θά μπορούσα να τόν συλλάβω, μα δέν τόν ήθελα. Έλπίσω πάντα νάρθουνε μιά νύχτα να με ειδοποιήσουνε πως τσακίστηκε κι' αυτός σε κάποιο γκορμιστό!

— 'Ο Θεός να δώσι, συμφώνησε κι' ο Ρέννεο.

— 'Ο σερίφης ανέθηκε σι' αυτοκίνητο του, γύρισε τόν διακόπτη και ρώτησε:

— Λοιπόν, Κούρτ, θ' αναλάβης ή όχι αυτή τη δουλειά;

— 'Ο Ρέννεο πήρε γρήγορα τήν άποφάσι του. Τώρα πού είχε φύγει ο Κέλσευ, ήταν πεισιτό πιά να εξακολουθήσει να περιμένι τόν 'Αντζι και τόν λεωφορείο του.

— Καί βέβαια θα τήν αναλάβω! απάντησε. Σ' ευχαριστώ, πού με σκέφθηκες... Θά ετοιμάσω τόν καμινί μου και θα φτάσω εκεί κάτω σχεδόν συγχρόνως με σενα.

— Ένω έβγαζε τόν καμινί του απ' τόν γκαράζ με τήν όπισθεν, βγήκαν δυο ξενυχτία απ' τόν μπαρ.

— Τί συμβαίνει, κύριε Ρέννεο; ρώτησε ή μιά κοπέλλα.

— 'Ο Ρέννεο τήν πληροφορήσε.

— Τό ξέρω, αυτό τόν μέρος, δηλώσε ο συνοδός της. Ούποτε να στήσουν έκεί ένα πεζούλι, στην άκρη τού δρόμου... Θ' άναγκασθούν να τόν κάμουν, όταν θα λειτουργήσι ο αυτοκινητόδρομος.

— 'Όταν θα λειτουργήσι ο αυτοκινητόδρομος... Οι λέξεις αυτές ήταν ο εμψύχισι τού Ρέννεο!

Τό καμινί τών δυο τόνων ήταν ολοκαίνουργιο, σαν τόν 'Παράδεισο», άσπρο, έφοδιασμένο μ' ένα περιστρεφόμενο προβολέα. Πάνω στις δυο πόρτες του, είχε έπι-

— 'Ιδέα δέν έχω! απάντησε.

— Άπ' όσα όμως μάς είπε στο τηλέφωνο ή γυναίκα πού μάς ειδοποίησε, θα είναι ζητήμα άν μπορέσι πιά κανείς να τόν άναγνωρίσι... Ξέρετε τόν μέρος, πού παίρνει στροφή ο νότιος δρόμος, ψηλά πάνω απ' τήν απόκρημνη άκτι;

— Ναι.

— Έκεί τονίπαρε. 'Η γυναίκα μάς είπε πως έχουν μείνει φυλακισμένοι μέσα σι' αυτοκίνητο ένας άντρας με γκορίτσα μαλλιά και μιά ξανθούλα.

— Είναι ζωντανοί;

— Δεν ήξερε να μάς πη ή γυναίκα.

— 'Ο Ρέννεο τόν ρώτησε άν είχε ειδοποιήσει τόν γιατρό Φλάντερε.

— Καί βέβαια, απάντησε ο Πρίσαντ. Άμέσως μόλις πήραμε τόν τηλεφώνημα. Μα δέν τόν βοήκαμε σίπι του. Είχε πάει σε κάποιον άρρωστο. Προσπαεί τώρα να τόν πετύχι ο Χήλυ, ο βοηθός μου.

— Ξέρετε, θάχης ένα καλό κέρδος απ' τήν ρουμολήσι. Μπορεί όμως και νάχης καταστραφή έντελως τ' αυτοκίνητο. Τότε θα πάη χιμώιος ο κόπος σου. Σέ προειδοποιώ, για να τήχης έπ' όση.

— Ένω σκεπτόταν ο Ρέννεο, βγήκε απ' τόν μπαρ ο Κέλσευ και τούς πλησίασε, τρεκλίζοντας.

— Τί τρέχει; ρώτησε με μπερδεμένη φωνή.

— Έν' αυτοκίνητο έπεσε στο γκορνού, τού έξήγησε ο Μάννεος. Στο νότιο παραλακό δρόμο.

— Θαυμάσια! φώναξε ο Κέλσευ. Θάχουμε μιά διασκέδασι!

— Πήγε ως τόν μεγάλο στόν αυτοκίνητο του, πού ήταν σταματημένο δίπλα στο δρόμο, κάθισε τόν βολάν, και ξεκίνησε προς τόν νότο.

— 'Ο Ρέννεο τόν παρακολούθησε για λίγο με τιά μάτια. Κι' άναγκάστηκε να όμολογήσει ότι, και μεθυσμένος άκόμα, ήξερε να σωσάση στην έντέλεια.

— 'Εφυγε, τόν έξω! μοιμοούρισε κι' άνακούφισι ο Μάννεος.

— 'Ο σερίφης ξεσόνισε τιά γονατά του κι' απάντησε:

— Θά μπορούσα να τόν συλλάβω, μα δέν τόν ήθελα. Έλπίσω πάντα νάρθουνε μιά νύχτα να με ειδοποιήσουνε πως τσακίστηκε κι' αυτός σε κάποιο γκορμιστό!

— 'Ο Θεός να δώσι, συμφώνησε κι' ο Ρέννεο.

— 'Ο σερίφης ανέθηκε σι' αυτοκίνητο του, γύρισε τόν διακόπτη και ρώτησε:

— Λοιπόν, Κούρτ, θ' αναλάβης ή όχι αυτή τη δουλειά;

— 'Ο Ρέννεο πήρε γρήγορα τήν άποφάσι του. Τώρα πού είχε φύγει ο Κέλσευ, ήταν πεισιτό πιά να εξακολουθήσει να περιμένι τόν 'Αντζι και τόν λεωφορείο του.

— Καί βέβαια θα τήν αναλάβω! απάντησε. Σ' ευχαριστώ, πού με σκέφθηκες... Θά ετοιμάσω τόν καμινί μου και θα φτάσω εκεί κάτω σχεδόν συγχρόνως με σενα.

— Ένω έβγαζε τόν καμινί του απ' τόν γκαράζ με τήν όπισθεν, βγήκαν δυο ξενυχτία απ' τόν μπαρ.

— Τί συμβαίνει, κύριε Ρέννεο; ρώτησε ή μιά κοπέλλα.

— 'Ο Ρέννεο τήν πληροφορήσε.

— Τό ξέρω, αυτό τόν μέρος, δηλώσε ο συνοδός της. Ούποτε να στήσουν έκεί ένα πεζούλι, στην άκρη τού δρόμου... Θ' άναγκασθούν να τόν κάμουν, όταν θα λειτουργήσι ο αυτοκινητόδρομος.

— 'Όταν θα λειτουργήσι ο αυτοκινητόδρομος... Οι λέξεις αυτές ήταν ο εμψύχισι τού Ρέννεο!

Τό καμινί τών δυο τόνων ήταν ολοκαίνουργιο, σαν τόν 'Παράδεισο», άσπρο, έφοδιασμένο μ' ένα περιστρεφόμενο προβολέα. Πάνω στις δυο πόρτες του, είχε έπι-

Ρύζι

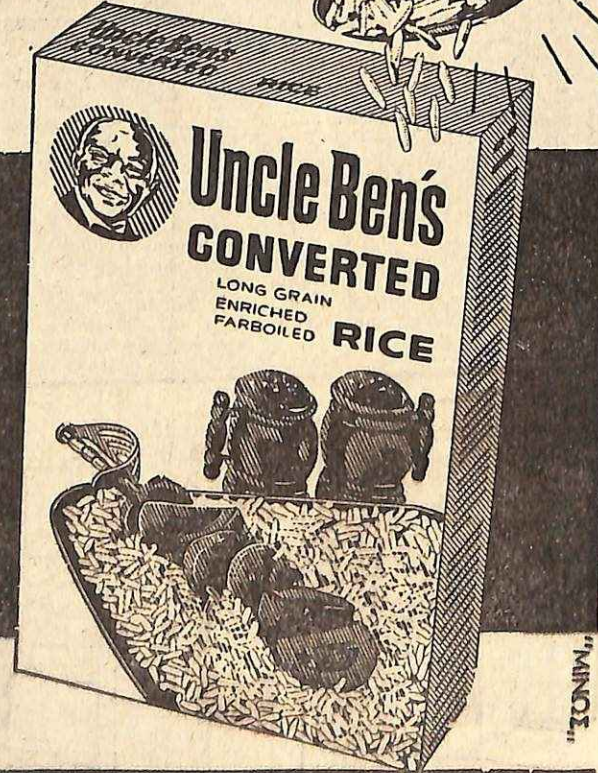
Μπαρμπα Μπέν για πιλάφι σπυρωτό

Μόνο σε ΠΑΚΕΤΤΑ πωλείται τόν ρύζι ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ (προσοχή, κατοργήθηκε τόν χύμα Μπαρμπα Μπέν)

ΠΙΛΑΦΙ ΣΠΥΡΩΤΟ ΤΟ ΡΥΖΙ ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ ποτέ δέν λασπώνει. Κρώνει, ξαναζεσταίνεται και πασμένει πάντα σπυρωτό.

ΦΟΥΡΑΕΙ δίνει περισσότερα πιάτα άπ' όλα τ' άλλα ρύζια.

Γιά πιλάφι σπυρωτό, νόστιμο

1 ΡΥΖΙ 3 ΝΕΡΟ και 6 βράσιμο καλό

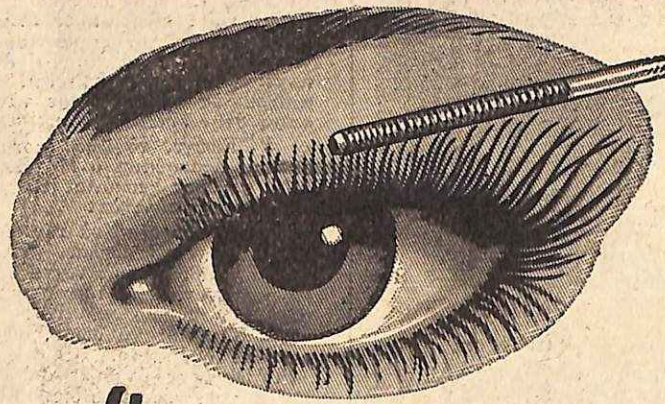
BRAD

Δεί αρνεί μια
υφή, δυνταγή,
άπαραιτήτως
χρειάζεται υαί τό...

ΜΠΕΙΚΙΝ ΠΑΟΥΝΤΕΡ
ΓΙΩΤΗ
Επιτυχία
100%

Νέα
ΣΠΙΡΑΛ ΜΑΣΚΑΡΑ "Σαβρίνα".
Εκχωρίζει βλεφαρίδα προς βλε-
φαρίδα προς τα επάνω. Τοποθε-
τεί αυτόματως όσο χρώμα χρειά-
ζεται, σε ένα λεπτό.

ΑΠΟΚΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΑ
ΛΑΜΠΕΡΑ ΜΑΤΙΑ ΜΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΜΕΤΑΞΕΝΙΕΣ
ΒΛΕΦΑΡΙΔΕΣ ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΧΡΩΜΑΤΑ.

— ΣΚΙΑ "Σαβρίνα", σε σκόνη. Μα-
λακώνει και συμπληρώνει το μακιγιά-
ρισμα στα μάτια σας σε, ΕΞΗ ΜΟΝΤΕΡ-
ΝΑ ΧΡΩΜΑΤΑ.

Sabrina

γραφές, με χοντρά γράμματα:
«ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ». — Ίδιωκτη-
της, Κούρτ Ρέννερ.
Ήταν η πρώτη φορά, που θα
το χρησιμοποιούσε ο Ρέννερ για
μια ομιλία. Δοκίμασε το μο-
τέρ του γερανού, για να βεβαιω-
θί πως λειτουργούσε κανονικά.
Στό μεταξύ, είχε διαδοθή η ελ-
δοσι του δυστυχήματος. Οι τελευ-
ταίοι πελάτες έβγαλαν απ' το
μπάο και συγκεντρώνονταν γύρω
απ' το καμión. Ανάμεσα τους
βρισκόταν κι' η μελαχροινούλα με
το στενό μπλου-τζίν.
— Τι ωραίο καμión που έχε-
τε! είπε χαμογελώντας στο Ρέν-
νερ.
Η φωνή της ήταν όμοια όσο
και το προσώπιό της. Ο Ρέννερ
ήταν έτοιμος να τη ρωτήσει τ' ό-
νομά της, όταν ο καθαλιέρος της
την έπιασε απ' το μπράτσο και την
τραβήξε προς τ' αυτοκίνητό του.
Ο Ρέννερ έβλεπε με το νου του πως
είχε δικαίωμα να την προ-
σέχη τόσο πολύ...
Γκαρμπονιέρος απ' τη λειτουρ-
γία του γερανού, έβαλε μπροστά
τη μηχανή και ξεκίνησε σιγά-σιγά.
— Αν με ήξεραν, φώναζε
στο Μάννερ, πώς τους πως δάω
γνωρίζω σε μια ώρα.
— Έν τάξει, θα τους το πώ.
Απ' τα πέντε αυτοκίνητα, που
στέκονταν στη γκαμή, μπροστά
στον «Παράδεισο», τα τέσσερα ά-
κολούθησαν το καμión. Σε λίγο,
όμως, ο Ρέννερ πάτησε γκάζι και
τ' άφησε πολύ πίσω.
Ο άνεμος, που του μαστίγωνε
το πρόσωπο, τούκανε καλό. Δοκί-
μασε τη λειτουργία του περιστρο-
φικού προβολέως.
Κανείς δεν ήταν μπροστά του,
στο δρόμο. Έφτασε τα 90, τα
100, τα 120 χιλιόμετρα, πάνω στον
έτοιμο αυτοκινητόδρομο — ένα
κόσμημα, που είχε κοστίσει εκα-
τομμύρια δολάρια και που δε
χρησίμευε, για την ώρα, παρά σε
καμiónα χωρικών.
Κι' όλ' αυτά από λάθος κάποιου
ηλίθιου μηχανικού!
Ενώ σφαίριζε, ο Ρέννερ λο-
γάριαζε την οικονομική του κατά-
σταση: Σφίγγοντας τα λουριά, με
τα λίγα που κέρδιζε απ' το μπάρ,
κι' απ' την τοπική πελατεία, θα
μπορούσε να πληρώσει το προσω-
πικό και τα γκαμιά του για
δύο μήνες. Τότερα όμως — αν
δεν πετύχανε το κόλπο που σχε-
δίαζε — η Τράπεζα, οι προμηθευ-
τές κι' οι ενοχλητικοί θα του παί-
νανε τον «Παράδεισο». Και θα
μενε τότε άπενταρος...
Έκανε με το νου του έναν άλ-
λο λογαριασμό: "Αν το μόντελ του
είχε την πελατεία στην οποία βα-
σίστηκε αρχικά, 18 περίπου, από-
δότη 15 δολάρια το καθένα, θα
του αποδίδαγε 270 δολάρια την
ημέρα. Σ' ένα χρόνο λοιπόν, θα
κέρδιζε 98 χιλιάδες δολάρια. Α-
φαιρώντας τόκους, ασφάλειες, έ-
ξοδα συντηρήσεως, θα είχε καθα-
ρά κέρδη 50 χιλιάδες το λιγώ-
τερο.
Έξέ, άλλου, το μπάρ, το ρεστο-
ράν και το πατήσιο βενζίνης, με
τις συντηρητικότερες προβλέψεις,
θα του άφηνανε άλλες 20 χιλιά-
δες. Δηλαδή, 70 χιλιάδες εν όλω.
Όλοκληρη περιουσία!
Θα μπορούσε τότε να κάνει ά-
κόμα και εκπώσεις. Κι' αν ακό-
μα νοίκιαζε μισοτιμή τα περίπτε-
ρα, σε δέκα χρόνια, θαχαν απο-
σβεσθή όλα του τα έξοδα. Κι' όλ'
αυτά με άρχικό κεφάλαιο 40 χι-
λιάδες μόνάχα.
Ήταν ανέλπιτο χουσοφρ-
χείο ο «Παράδεισος». Με μια λε-
πτομέρεια μόνάχα: πως χρειαζόν-
ταν ακόμα έξη ψωροχιλιόμετρα
δρόμος!
Ο Ρέννερ έβριζε μια ματιά στο
καθρεφτάκι, που είχε μπροστά
του. Τρία αυτοκίνητα τον ακολου-
θούσαν ακόμα. Είθε τους προβο-

λεις ενός τέταρτου να στρίβουν
σε μια πάροδο, που έβγαζε στο
βουνό. Σίγουρα, θα ήταν μέσα
κάποιο ζευγάρι, που πήγαινε για
μοναξιά...
Ενάμισυ χιλιόμετρο πριν απ'
τον τόπο του δυστυχήματος, ο
Ρέννερ διέκρινε τα κόκκινα περι-
στερωμένα φώτα του αυτοκινή-
του του σερβίφ Ποίσαρντ. Απ'
τους προβολείς, που έσκιζαν το
σκοτάδι, στο μέρος εκείνο, μπο-
ρούσε κανείς να μαντέψει πόσο
πολλοί ήταν αυτοί που είχαν μα-
ζευτεί εκεί, από νοσηρή περιέ-
ρεια.
Όταν έφτασε κοντά, ο Ρέννερ
έκρινε ταχύτητα και σταμάτησε
πάνω στη χορταριασμένη λουρίδα,
που χώριζε τις δυο ζώνες του δρό-
μου. Δε μπορούσε να δει ακόμα το
γκρεμισμένο αυτοκίνητο. Απ' τα
μαύρα όμως σημάδια, που είχαν
άφψει οι ρόδες του στο έδαφος, ο
Ρέννερ έβλεπε με το νου του πως
ο οδηγός είχε πατήσει φρένο πολ-
λό άργα και δεν είχε καταλάβει
παρά να κάνει λίγο λάστιχο.
Βοήκε επίσης την εξέγερση της
τόσης καθυστέρησης του "Αντζέλ
Γκουτιέρρεζ: Είχε σταματήσει το
λεωφορείο του στην άκρη του δρό-
μου και, άκουμπώντας στο χιλι-
οβουλιαγμένο φτερό του, κάρνιζε
ένα τσιγάρο τυλιγμένο με καλα-
μοκόφυλλο.
— Για σου, "Αντζέλ, του είπε
ειλικρινά ο Ρέννερ. Τόν άερα σου
παίρνεις; "Αρνησες πολύ άπώνη.
— Αυτό βλέπω κι' εγώ, απάν-
τησε ο Μεξικανός. Και δεν ξέρω
πώς να το εξηγήσω... Αφού είχα
ξεκινήσει πέντε λεπτά νωρίτερα!
Το λεωφορείο φαινόταν άδεια-
νό. Ο Ρέννερ θέλησε για μια
στιγμή να ρωτήσει τον "Αντζέλ αν
είχε πάρει καμιά γυναίκα απ' τη
σπίσι του Γκοξόχουντ, στο Κόβ
Σπρίνγκ. Προτίμησε όμως να σο-
πάσει... "Αν ο Κέλεσν "Αντερς ή
οι δικηγόροι του προσπαθούσαν
αδρότερα ν' αποδείξουν πως ο
γνώς του τραπέζιτη είχε πέσει θύ-
μα πλεκτάνης, και γινότανε μια
δικαστική έρευνα, ήταν προτιμώτε-
ρο, τόσο για τον Κούρτ, όσο και
για την Ταμάρ, να μη μπορεί ν'
αποδειχθί πως προέπιχε όποιος
δήποτε δεσμός μεταξύ των δυο
τους...
Ο Ρέννερ εξέτασε τα σημάδια
των τροχών στην άσφαλτο και
παράτησε: — Αυτός πρέπει νατρεξε σαν
παλαβός!
Ο "Αντζέλ τινάξε τη στάχτη
του τσιγάρου του.
— Έτσι είναι, όπως το λές!
απάντησε. Το είχα προβλέψει, έγω,
αυτό που έγινε. Με είχε προσπε-
ράσει, τρέχοντας με 150!
Πέντε η έξη αυτοκίνητα είχαν
σταματήσει εκεί κοντά, και καμ-
ιά δεκαπενταριά άνθρωποι. Με-
ξικανοί εργάτες οι περισσότεροι,
είχαν μαζευτεί στην έξωτορική ά-
κρη του δρόμου και κύτταζαν κά-
τι, στον γκρεμό.
Ο Ρέννερ πλησίασε στο άτυ-
νομικό αυτοκίνητο. Βοήκε εκεί
τον Κέλεσν "Αντερς, που τραί-
λιζε, κατακίτρινος απ' το φόβο
του:
— Θεέ μου! Δε θα ξανατρέ-
ξω ποτέ πιο πολύ από 60 την
ώρα!
Ο Ρέννερ τόν ρώτησε πού βρι-

ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ, θέλτε να με-
ταναστεύσετε χωρίς στενοχώ-
ριες; Αναθέσαμε τας διατυ-
πώσεις σας τελείως δωρεάν
στο πρακτορείο
ΡΕΚΟΡ ΕΞΠΡΕΣ
Αραγάτσκιου 6 η Σταδίου 27
Τηλ. 29.816 - 33.418 - ΑΘΗΝΑΙ.

σκόταν ο Ποίσαρντ, κι' εκείνος
τούδειξε την άκρη του γκρεμού.
— Κάτω, κοντά στ' αυτοκίνη-
το, του εξήγησε. Προσπάθησα να
τον βοηθήσω, μα δεν άντεχα...
Λέει πως η κοπέλλα είναι ζωντα-
νή ακόμα, αλλά δεν ξέρουν πως
να τη βγάλουν από τ' άμαξι.
Ο Ρέννερ πλησίασε κι' αυτός
στην άκρη του δρόμου και κύττα-
ξε κάτω. Τ' αυτοκίνητο — μια
κορεμ Καντιλάκ, τελευταίο μοντέ-
λο, με κόκκινη ταπεταρία — εί-
χε σπηνωθή με τη μύτη ανάμεσα
σε κάτι μικρές βελανιδιές, που εί-
χαν φυτρώσει πάνω σε μια στενή
κορνίτσα, εννιά μέτρα χαμηλότερα.
Είχε γείρει στο άριστερό πλευρό
κι' όλο το άπάνω μέρος του ήταν
βουλαγμένο. Το καπό είχε γίνει
σαν φουσκωμένο και το πάρ-
μπορξί θρηύαλα.
— Θέλεις βοήθεια; φώναξε ο
Ρέννερ στο σερβίφ.
— Εύτυχώς που ήθελες! απάν-
τησε εκείνος άνησχα. Πιστεύω
πως η γυναίκα είναι ζωντανή ά-
κόμα, μα δεν τολμάω να την άγ-
γίσω.
Η άποκρυμνη πλαγιά αποτελεί-
το κυρίως από χώμα, σπαρμένο
έδω κι' εκεί με στρώματα από μα-
λακό σχιστόλιθο. Χώνοντας τις
πτέρνες του στη γη, ο Ρέννερ
κατόρθωσε να κατέβη σιγά-σιγά
ως τ' αυτοκίνητο. Και κατάλαβε
τότε γιατί άνησχυούσε ο σερβίφ.
Μονάχα ένα τρυφερό δέντροκι,
με διάμετρο 15 πόντων, και μία
μεγάλη μυτερή πέτρα, που είχε
γαντζώσει στο οστεροθύρι, είχαν
συγκρατήσει το μεγάλο αυτοκίνη-
το και το εμπόδιζαν ακόμα να κα-
ταρραλχηθί ως κάτω, ως τα βρά-
χια και την άφρισημένη θάλασσα,
που το περιέμεναν, 60 μέτρα χαμη-
λότερα!
Έφτασε να χτυπήσει ο Ρέννερ
ελαφρά με το δάχτυλό του τόν
ένα προφυλακτήρα, για να ταλαν-
τευθί επικίνδυνα όλοκληρη η Καν-
τιλάκ!
— Καταλαβαίνεις τώρα τί έ-
νωξ; είπε ο Ποίσαρντ.
— Βορίζε το φως του ηλεκτροκού
φαναριού του στο έσωτορικό του
αυτοκίνητο. Ο οδηγός ήταν έ-
νας πενήνταχρονος, με άσπρα μα-
λιά. Φαινόταν πεθαμένος.
Ο Ποίσαρντ φώτισε με το φα-
νάρι του τη νέα γυναίκα, που βρι-
σκότανε δίπλα του. Κι' ο Ρέννερ
ένοιωσε άμέσως σαν ένα δυνατό
σπρίζιμο στο στομάχι... Η γυναί-
κα αυτή ήταν η Ταμάρ!
Δεν είχε αλλάξει καθόλου, στις
48 ώρες, που είχαν μεσολαβήσει
απ' την τελευταία τους συνάντη-
σι. Ήταν πάντα νέα, όμορφη,
ξανθεία, έξωτοκος τύπος.
Από κάποια ιδιοτροπία της Τύ-
χης, η σύγχρονη την είχε ρίξει
όχι προς τα εμπρός, αλλά προς
τα πίσω. Το ένα της γόνατο, ά-
ναστροχμένο, άκουμπούσε στο με-
τωμένο κάθισμα. Οι έξσκελες οάρ-
κες της φάνταζαν κάτασπρες, σα
μαρμαρίνες, στο κτρινωπό φως
του φαναριού.
— Την ξέρεις; ρώτησε ο Ποί-
σαρντ.
Και, βλέποντας πως δεν άπαν-
τούσε ο Ρέννερ, προσέθεσε:
— Έκανε, φαίνεται, ότο-στόπ...
και τη μάζεψε στ' άμαξι του ο
γέρος.
Ο Ρέννερ προσπάθησε να ξα-
ναβή την άνάσα του.

MENTIOYM
ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ
Της Έταιρίας Ψυχικών Έρευνών
(Βραβείον Τηλεπαθείας μακράς ά-
ποστάσεως). Δέχεται καθ' έλάχιστην
9-1 π.μ. και 5-8 μ.μ. όδός Μετσο-
βου 25 Α' όροφ. (στάσις Μουσείου)
Τηλέφωνον 810.975.

— Από πού το συμπεραίνεις,
αυτό; ρώτησε.
— Δε βλέπεις τη φτηνή φού-
στα και το τοιμένο πουλόβερ που
φοράει; Δε συμβιβάζονται με τέ-
τοια Καντιλάκ!... Κι' ύστερα,
βόηκα μέσα στα χαμόγελα μια
καπελλίερα, απ' αυτές που σέρ-
νουν μαζί τους οι χορεύτριες κι'
οι τραγουδίστριες. Θάπρεσε, φαί-
νεται, από τ' αυτοκίνητο, τη στιγ-
μή του δυστυχήματος.
Ο Ρέννερ εξακολουθούσε να
κυττάζει την Ταμάρ. Τα μάτια
της ήταν κλειστά, φαινόταν όμως
ν' αναπνέη κανονικά.
— Μα γιατί λες πως δε μπο-
ρούμε να τη βγάλουμε από τ' αυ-
τοκίνητο; ρώτησε.
Ο Ποίσαρντ κούνησε το κεφά-
λι του.
— Το δοκίμασα, απάντησε. Για
να τη φτάσουμε όμως, πρέπει να
σκαρφαλώσουμε πάνω στ' αυτοκί-
νητο, κι' αυτό θα χάσει τότε την
ισορροπία άνησχα. Λίγο έλειψε να
καταρραλχηθί, κάποια στιγμή,
παίρνοντας κι' έμένα μαζί του.
Ο Ρέννερ ξαναέβριζε ως το
δρόμο, φωνάζοντας πάνω απ' τόν
ώμο του στο σερβίφ:
— Θα φέρω το καμión με την
δύσπρεση όσο μπορεί κοντινότερα
στην άκρη του γκρεμού. Τότερα
θα κατέβω με το καλώδιο και θα
δέσω μ' αυτό τ' αυτοκίνητο, ώστε
να το συγκρατήση όσην ώρα θα
προσπαθούμε να βγάλουμε από μ-
σα την κοπέλλα.
Ο Κέλεσν στεκότανε πάντα
στην ίδια θέση, δίπλα στο άτυπο-
νικό αυτοκίνητο. Ακολούθησε το
Ρέννερ, που προχωρούσε προς το
καμión του, άνοιγοντας δρόμο ά-
νάμεσα στο πλήθος.
— Την είδες; τόν ρώτησε.
— Ναί, την είδα.
Ο Κέλεσν ένοιωσε καλύτερα
τώρα.
— Τι θαύμα κορίτσι! προσέθε-
σε. Δεν ξέρω κι' εγώ τί θαδίνω,
για να βρεθώ πέντε λεπτά μονά-
χος μαζί της!...
Ο Ρέννερ τόν στραβοκίταξε,
αλλά δεν τού μίλησε.
Ο "Αντζέλ Γκουτιέρρεζ άκουμ-
πούσε πάντα στο φτερό του λεω-
φορείου του.
— Θέλεις βοήθεια; ρώτησε το
Ρέννερ, καθώς ο τελευταίος ανέ-
βαινε στο καμión.
— Και βέβαια! Παρακάλεσε ό-
λους αυτούς, που έχουν αυτοκίνη-
τα, να τα στρίψουν έτσι, ώστε να
φωτίζουν το γκρεμό με τα φα-
νάρια τους. Τότερα μπορείς ν'
αναλάβεις το γερανό, ένώ εγώ θα
ξανακατεβώ για να προσπαθήσω
να γαντζώσω τ' αυτοκίνητο.
— Έν τάξει, απάντησε ο Με-
ξικανός.
Ο Ρέννερ έφερε το καμión με
την δύσπρεση σ' απόσταση ενός μέ-
τρου απ' το χείλος του γκρεμού.
Τό έδαφος δεν ήταν τόσο άνθε-
κτικό, όσο θα το ήθελε, αλλά δε
μπορούσε να γίνει αλλιώς.
— Κατέβα τώρα, τού σύστησε
ο "Αντζέλ. Έγώ θα ξετυλίγω το
καλώδιο, πίσω σου.
Ο Ρέννερ πέρασε το νάντο
πάνω απ' την άκρη του δρόμου,
τόν άφησε να κρέμεται και κατέ-
βηκε πάλι ως το κατεστραμμένο
αυτοκίνητο. Τώρα που φώταε το
γκρεμό όγτώ ξερνάρα προβολείς,
ήταν πολύ πιο εύκολο αυτό το κα-
τέβασμα.
— Ελπίζω να τα καταφέρου-
με, είπε ο Ποίσαρντ.
Ο Ρέννερ τόν κύτταξε. "Ε-
πρεπε να τα καταφέρω!
Όταν ξετυλίχτηκε όλοκτό κα-
λώδιο, έφτασε στον "Αντζέλ να
σταματήση. Γλίστρησε έπειτα πί-
σω απ' το αυτοκίνητο και πέρα-
σε το νάντο στο σασί του.
— Μάζεψε τώρα σιγά-σιγά,
όσοι που να τεντωθί το καλώδιο!
φώναξε.
Ο Γκουτιέρρεζ έβαλε το γερανό

FOAMY BUBBLE BATH

RANDLEY'S
ΓΗΝΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ

Ένα πραγματικό υπέροχο
Νέο! Αφρόλουτρο

Ο όνειρικός άφρος του ελκε-
ρεί βαθιά στους πόρους του σώ-
ματος, τούς καθαρίζει τελείως και
προετοιμάει το πόδι για μια άνω-
δυνη άπορρίκωση σ' ένα εύκολο
νεκροτορ.

Το "Αφρόλουτρο RANDLEY'S"
καταργεί τελείως το σαπούνι, το
νερό γίνεται βρόχινο και η έπιδερ-
μίδα δροσερή και λεία σαν μετάξι.
Τα μοναδικά θεραπευτικά "άλατα
λουτρού" που περιέχει ξεκουράζουν,
άναψωγον και καλμαρουν τε-
λείως τα νεύρα.

Προσφέρεται σε 5 διαφορετικά
χρώματα και σε συσκευασία
χρήσεως.

ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
ΧΡ. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ & Σ.
ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ
ΣΟΥΦΟΥ 8 - ΤΗΛ. 525.468

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
B. & I. ΜΠΕΝΟΠΟΥΛΟΣ Γ' ΣΕΠ/ΡΙΟΥ 22 ΑΘΗΝΑΙ

Χρησιμοποιείστε
Λήμερα
καλλυντικά
Sarko

και
Αύριο
κυτταχόητε
στον καθρέφτη
σας

Καλλυντικά
Sarko

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΔΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ - ΕΡΜΟΥ 21, ΤΗΛ. 20.887

ΘΕΛΕΤΕ Ν' ΑΔΥΝΑΤΙΣΕΤΕ;

Πίνετε παγωμένο τσάι Ρίχτερ
 «Ασφαλώς θέλετε ν' αδυνατίσετε. Άλλα σκεπτόσαστε με τρόπο την καθιερωμένη σκληρή δίαιτα που πρέπει ν' ακολουθήσετε για να χάσετε μερικά κιλά. Τις ατέλειωτες ώρες που θα προσπαθήτε να διαβάσετε τον έαυτο σας, να τον ξεγυμνάσετε, να τον πείσετε να στερηθεί κάτι που σας αρέσει, την τυραννική πείνα, τη νευρική υπέρταση. Και τέλος, το βαρύ αίσθημα κόπωσης, που σας ελαττώνει κάθε διάθεση να συνεχίσετε την προσπάθεια.

Εξάστε τα 5λ' αυτά. Έχουμε να σας προτείνουμε την καλύτερη, την απλούστερη, την υγιεινότερη και την πιο οικονομική λύση. Μόλις. Όχι σκληρή, απάνθρωπη στήριξη, όχι επικίνδυνη για την υγεία φάρμακα, αλλά μια λογική μελετημένη, μεθοδική λύση. Τη λύση που σας προσφέρει το ΤΕΕ RICHTER (Τσάι Ρίχτερ).

Με το τσάι Ρίχτερ μπορείτε να τρώτε κανονικά (χωρίς βέβαια υπερβολές). Με το τσάι Ρίχτερ μπορείτε να μη στερήσετε τίποτε, φτάνει να συνδυάζετε τα κύρια γευμάτά σας με ένα ή δύο φλυτζάνια παγωμένου τσάι Ρίχτερ που θα πίνετε κατά τη διάρκεια της ημέρας.

Το τσάι Ρίχτερ έχει τη θαυμαστή ιδιότητα να αποβάλλει από τον οργανισμό την επί πλέον ποσότητα τροφής, ή ό,τι ποια, έπειθε περισσεύει, δε μετατρέπεται σε ενέργεια και συνεπώς αποθηκεύεται υπό μορφή λίπους στα διάφορα σημεία του σώματος.

Με το τσάι Ρίχτερ κάνετε σώμα σβέλτο και λυγρό.

Καί... γιατί να μην έχετε και σας ένα σώμα λεπτό, κανονικό, υγιές, ένα σώμα που θα είναι τέλει, πειθαρχημένο, όργανο της θελήσεώς σας, θ' αναδεικνύει την εμφάνισή σας, θα σας επιτρέψει να ντυθείτε σ' αμανεζήν.

Τσάι Ρίχτερ, λοιπόν, για να χάσετε τα περιττά κιλά.

Ζητήστε το στα Φαρμακεία όπου κι αν βρίσκεσθε.

Νουκοκυρίες....

ΜΠΕΙΚΙΝ Crall's ΠΑΟΥΝΤΕΡ

Επιτυχία στα γλυκίσματα και ζυμαρικά
ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ
 Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΜΠΕΙΚΙΝ ΠΑΟΥΝΤΕΡ ΚΡΑΛΛΗ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ—ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ
 ΙΑΤΡΟΣ
 ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
 ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
 Αχαρνών 98 — Αμφιλοχίας 1
 Δέχεται καθ' έκαστην 10—12 καί
 ως και επί συνεντεύξει.
 Τηλέφωνον 810.760.

Κυτταρίτις
 Εάν θέλετε να απαλλαγείτε οριστικά από την αντίαισθητική αυτή πάθηση τηλεφωνήστε εις το
6 2 7 — 4 1 2

να γνωρίσει ανάποδα, οδηγούμενος απ' τα σινιάλα, που τοίχωνε ο Ρέννερ. Τέλος, το καλώδιο βρόθηκε τόσο τεταμένο, ώστε η μύτη της Καντιλλάς έγειρε λίγο προς τα εμπρός. Ο Ρέννερ έγνεψε τότε στον Άντζελ να σταματήσει.

— Φτάνει! του φώναξε. Άφησε λιγάκι καλώδιο και μπλοκάρησε ύστερα το γεγανθ.

Ο Ρέννερ ήταν ακόμα πιο ανήσυχος από πριν.

— Αναρωτιέμαι τί θα γίνει... μουρμούρισε. Όταν τεντώθηκε πολύ το καλώδιο, λίγο έλειψε να κατρακυλήσει τ' αυτοκίνητο.

Ο Ρέννερ σκούπισε τα χέρια του, που είχαν λερωθεί με γόασα, κι' εξέλεξε την ισοροπία της Καντιλλάς. Δεν ήταν περιήρημη... Θάθελε να μπουρ νά βολέται σε δυο μεριές συγχρόνως, απάνω και κάτω. Δυστυχώς, αυτό ήταν αδύνατο. Έπρεπε να βασιστεί στον Άντζελ, για να κρατήσει τεταμένο κανονικά το καλώδιο, ενώ αυτός τ' ανασήκωνε την Ταμάρα και θα την έβγαζε από τ' αυτοκίνητο.

— Άντζελ! φώναξε στο Μενέξικανό. Προσέξτε να μην το καλώδιο τεντωμένο όσο παίρνει, αλλά χωρίς να κινδυνεύει να κοπεί! Κι' αν τυχόν το καμινί άρχισαν να ντεράτση προς τα πίσω, βάλε πρώτη και πάτησε γκάζι!

— Ο κένι. Κατάλαβα... απάντησε ο Γκουτιέρρεζ.

Ο Ρέννερ προσπάθησε, με μεγάλη προσοχή, ν' ανοίξει την πόρτα της Καντιλλάς, προς το μέρος της Ταμάρας. Άλλ' ήταν σπρωγμένη.

Έσπρωξε τότε από πάνω της, μέσα στ' αυτοκίνητο, κι' έμεινε να ν' ανασκώση τη νέα γυναίκα. Μά φαινόταν πως είχε κάπου παστί το δεξί της πόδι.

Ενώ την τραβούσε ο Ρέννερ, άνοιξε τα μάτια της και το μίλησε, γρήγορα, αλλά ψήχαιμα.

— Τι γλώσσα είν' αυτή; ρώτησε το Ρέννερ ο σερίφης.

Ούγγαρέζικα, του εξήγησε εκείνος.

— Τότερα, απάντησε στην κοπέλλα με τον ίδιο τρόπο.

Ο Ρέννερ θέλησε να μάθει τί είχε πη η Ταμάρα. Κι' ο Ρέννερ του μετέφρασε ένα μέρος απ' τα λόγια της:

— Δέει πως ονομάζεται Ταμάρα. Έχασε το λεωφορείο, στη στάση του Γκρένουντ... Το δεξί πόδι της — λέει — είναι σπρωγμένο σε κάτω.

— Σε τί;

— Δεν ξέρει.

Ο Ρέννερ πήρε το ηλεκτρικό φανάρι του σερίφη, έκαμε το γύρο του αυτοκινήτου και έβγαλε έξω το πτώμα του οδηγού, για να μπορέ ν' ανιχνήσει πιο άνετα.

— Τι θα κάνεις; τον ρώτησε ο Ρέννερ.

— Θα την τραβήξω από κει, αν μπορέσω.

Γλύσθηκε κάτω απ' το σπασμένο σωλήνα του βολάν κι' έριξε το φως του φαναριού στο δεξί πόδι της Ταμάρας. Είδε έτσι πως η επίστροφή του ταμιά, από δόγμα και χαρτόνι, είχε ξεκολλήσει κάτω απ' το κατό, είχε διπλωθεί κι' είχε σχηματίσει ένα είδος μπότας γύρω απ' το πόδι της κοπέλλας.

Τα χέρια του Ρέννερ, πασαλειμένα με αίμα και με γράσο, γλύστροσαν τόσο πολύ, ώστε δεν κατάφεραν να πιάσει γερά τον άστομάλο της Ταμάρας. Τά σκούπισε πάνω στη λευασμένη φουστα της κοπέλλας, την άπασε πάλι απ' το πόδι και την τραβήξε μ' όλη του τη δύναμη.

Την ίδια στιγμή, τ' αυτοκίνητο ταλαντεύθηκε επικίνδυνα. Ακούστηκε ένα άπασο ξύσιμο μετάλλου πάνω στην πέτρα, κι' οι άνθρωποι, που παρακολουθούσαν τη σκηνή από την κορυφή του γεγανθ, έδωσαν τις φωνές.

Μέσα σ' αυτή τη φασαρία, ο Ρέννερ άκουσε τον Κέλεν να του φωνάζει:

— Βγες από κει μέσα, Ρέννερ! Το βάρος σου θα κάνει τ' αυτοκίνητο να πέσει στο γεγανθ, και μπορεί να τραβήξει μαζί του και το καμινί! Το χρώμα είναι πολύ μαλακό, κι' ο Άντζελ δεν κατορθώνει να το στερεώσει κάπου!...

Άλλοι πάλι φώναζαν στον Άντζελ να κατεβή απ' το καμινί.

Σαν για να υποταμίσουν το πόσο επικίνδυνη ήταν η κατάσταση, ξεκόλλησαν κάμπες πέτρες απ' την πλαγιά, κατρακύλησαν και χτυπήσανε πάνω στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου.

— Φεύγα από κει, Κούτ!... φώναζε τώρα κι' ο Ρέννερ.

Άλλ' ο Ρέννερ δεν ένοιωσε να παραιτηθεί, ούτε για όλο το χουσαφι του κόσμου. Δεν ήθελε να βγεί από τ' αυτοκίνητο δίχως την Ταμάρα! Αν γυμνάζονταν αυτή, θα την ακολουθούσε!

Άφησε τον αστράγαλό της, την αγάλιασε απ' τη μέση και την τραβήξε προς τα πίσω μ' όλη της τη δύναμη. Το σημαντικό πόδι της ελευθερώθηκε επιτέλους, και βροθήσαν κι' οι δυο έξω, απ' την ανοιχτή πόρτα.

Η Καντιλλάς είχε άρχισι κιόλας να πέφτει. Το ένα απ' τα φανάρια της είχε γλυτώσει απ' την καταστροφή κι' έκαινε ακόμα. Με το τέκτωμα του καλωδίου, το αυτοκίνητο άλλαξε κλίση, κι' η φωτεινή δέσμη σάρωσε τον ουρανό.

Έπειτα το κάτω μέρος του σώσ γλύσθηκε πάνω στο βράχο και το μεγάλο άμάκι κατρακύλησε, παρσφώντας και το καμινί, μαζί με τον Άντζελ Γκουτιέρρεζ, που ήταν ακόμα γαντζωμένος στο βολάν!...

Όλα αυτά είχαν συμβή μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα. Όταν ο Άντζελ κατάλαβε τον κίνδυνο και θέλησε να πηδήσει απ' το καμινί, ήταν πια πολύ αργά!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ο Ρέννερ είχε πέσει ανάσκελα, κι' η Ταμάρα από πάνω του. Τα πόδια τους κρέμονταν στο γεγανθ.

Μια δεύτερη βροχή από πέτρες ακολούθησε την πρώτη. Ο Ρέννερ έκαμε ό,τι μπορούσε, για να προστατέψει με τα χέρια του το κεφάλι της κοπέλλας.

— Τότερα, έφρε το ένα χέρι τον πίσω και κατάφερε ν' άπασε ένα θάμνο, γερά ριζωμένο. Με τη βοήθειά του, κατόρθωσε να σπρώξει λίγο πιο πάνω, κρατώντας σφιγμένη πάνω του την Ταμάρα.

— Είχαριστώ... μουρμούρισε εκείνη αγγυλιά.

Κι' έλασε ύστερα τις αισθήσεις της. Απ' τη συγκίνηση, άραγε, ή απ' τους πόνους; Δε μπορούσε να το ξέρη ο Ρέννερ...

Ο σερίφης τους τραβούσε κιόλας προς ένα μέρος λιγότερο επικίνδυνο.

— Δεν έχω ξαναδεί ποτέ μου τέτοιο ήρωισμό! δήλωσε, με φωνή αδύνατη σαν της Ταμάρας.

Μά ο Ρέννερ δεν ένοιωσε καθόλου τόν έαυτο του ήρωα. Ήταν απελπισμένος, αποκαριαμένος. Είχε μπροστά στα μάτια του τη μορφή του Άντζελ — κι' ήξερε πως θα την έβλεπε σ' όλη του τη ζωή...

Παραμέρισε την κοπέλλα, που ήταν πεσμένη πάνω του, κι' ανασήκωσε, καθιστός.

Μια ντυμένη άνθρωποι κατέβαιναν προς το μέρος τους. Ο δόκτωρ Φλάντερς δεν είχε έρθει ακόμα. Ήταν όμως εκεί ο πατερ Σεβαστιανός, ο εφημέριος.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΣΛΟΑΝΣ

Το γνωστό αμερικανικό φάρμακο Σλόανς χρησιμοποιείται επιτυχώς ως υγρόν δι' επαλείψεως από 75 έτων εις όλον τον κόσμο, διά την ανακούφισιν από τους πόνους των ρευματισμών, μυαλγιάων, νευραλγιάων, και Ισχιαλγιάων.

Ανακουφίζει από τους πόνους

Κυκλοφορεί τώρα και ως αλοιφή, εύχρηστη, με όσην ευχάριστον

ΣΛΟΑΝΣ

ΧΟΡΟΙ — ΧΟΡΟΙ
 Τηλέφωνον 22.229
 Που θα μάθετε χορό; Που άλλου; Στο Μπουσιώτη. Που θα χορεύσετε έφέτος; Που θα χορεύσωμεν; Στο Μπουσιώτη. Διαιρείας 4 (παρόδος Έριου 18). Κάθε μέρα έγγραφά, μαθήματα και χορευτικά γκρούπ.

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ Lada

Του Δερματολόγου Ιατρού **ΓΕΩΡΓΙΟΥ Μ. ΛΑΔΑ**
 Δούκρικτα εις τιμήν και ποιότητα

LAIT DEMAQUILLANT
 Καθαρίζει, απαλύνει και τονώνει το δέρμα

LAIT VELOUTE
 Άριστον τονωτικόν του δέρματος χρησιμοποιοιμενον προ της πούδρας.

COLD CREAM
 Αιμαρά προφυκτον, κρέμα διά έλκρά και ευαίσθητα δέρματα

SECRET DE LA FEMME
 Μοναδική σύνθεσις για την πρόληψη ρυτίδωσης (στά μάτια, στόμα, μέτωπο, λαιμό).

GELOROSE
 Ειδική γλυκοδερμική σύνθεσις για το χέριο.

ΣΑΜΠΟΙΑ
 Αποτελεσματικόν κατά της πιτυρίδας, τριχοντυκτικόν.

ΕΓΚΡ. ΑΝ. ΤΕΧ. ΣΥΜΒ. ΠΡΟΔΙΟΤΥΠ. ΜΟΝΟΝ ΕΙΣΦΑΡΙΣΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΜ. Α. ΜΥΡΟΠΟΛΙΣ

ΑΡΙΑΔΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ—ΛΕΛΟΥΔΑ
 ΙΑΤΡΟΣ
 ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
 Μετόκπης οδός Χαρ. Τρικούπη 50
 Τηλ. 612.515. Ώραι επίσκεψης 11—1 και 5—7.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΕΣΤΡΕΨΕ τη μισοκοιμισμένη ματιά του προς το ρολογάκι του τραπέζιου. Ο φωτεινός δίσκος του έδειχνε 10½.

Ανασπώθηκε, έκπληκτος. Πώς είχε κοιμηθεί τόσο πολύ!... Είχε βαπλωθεί, για να σκεφθεί την παύση του συνάντησι. Αλλά, με τη ζέση της κάμαρας, τον πήρε ο ύπνος και κοιμήθηκε τέσσερις ώρες.

Μόλις είχε τώρα τον καιρό να ντυθεί, για να μνη άσπηση στο σεβγιόν των Χριστουγέννων. Που θα συγκέντρωνε όλους τους ένοίκους του ξενοδοχείου... Ένώ φορούσε το φράκο του, συλλογίζονταν:

«Δεν έπρεπε ναρθώ εδώ! Όχι, δεν έπρεπε!... Μά δε μπορούσα ποτέ να υποθέσω πως θα την εύσκα εδώ!...»

Ντύθηκε, έτοιμάστηκε. Το σύνολό του ήταν άψογο, όπως και το ποσώπιό του. Δεν κύταζε όμως αυτόν στο μεγάλο καθέσθη της γιουλάπας. Όχι, δεν κύταζε το ποσώπιό του, ούτε το γερασμένο κεφάλι του πάνω στο νεανικό κορμί του... Αλλά, μάλλον, το κόκκινο ναούφαλλο της μπουτονιέρας του, που έρχονταν σε τόση αντίθεσι με το ασπιδό ντύσιμό του.

Τί σημασία μπορεί ναχή, στη ζωή ενός άντρα, το λουλουδι που βάσει στη μπουτονιέρα του φράκου του;... Κι' όμως αυτό το λουλουδάκι μπορεί να θυμίζει για δόκλιση Ιστορία. Αύτην, άς πούμε: Κάποτε, η γυναίκα του του στολίζει μ' ένα λουλουδι τη μπουτονιέρα του, όταν βγαίνουν μαζί περίπατο στο πάρκο, τις Κυριακές. Τόκοβε η ίδια απ' τον κήπο τους κι' έτρενε χαρούμενη να το καρφίσει στο πέτο του.

Μά εκείνος ήταν χαρούμενος κι' ευτυχισμένος, γιατί ένοιωσε πως τον άγοπούσε, πολύ η Λάουρα, και προσπαθούσε με κάθε τρόπο να της άποδείξει την εύγνωσύνην του.

Τώρα όμως η Λάουρα ζούσε μακριά του, ίσως μαζί με κάποιον άλλον που της πρόσφερε την ευτυχία, αφού αυτός δε στάθηκε ίκανός να της την προσφέρει! Ο χωρισμός τους είχε συντομώσει τη ζωή του...

Να τι του θυμίζει το γαρύφαλλο!...

Τόβγαλε και το πέταξε πάνω στο κοεβάτι.

Καταρόστικε τις δουλειές του, που τόν είχαν φέσει στη Νεάπολι, τέτοιες μέρες, πάνω στις νύστες.

Τόβγαλε με το φίλο του, που τόν παρόσουν στο Κάπρι, για να γιορτάσουν τα Χριστούγεννα.

Αν δε μεσολαβούσαν όλ' αυτά, δε θα συναντούσε τη Λάουρα στο ίδιο ξενοδοχείο και δε θα κάβονταν οι δυο τους για φαγητό το μεσημέρι στο ίδιο τραπέζι.

Τόσο κοντά, άνγνίζοντας σκεδόν ο ένας τόν άλλο, και μ' ένα ψευτικό, τυπικό γαιόγελο στα πρόσωπά τους.

«Τί παράξενη κωμωδία, ή ζωή!» σκέφθηκε ο Ρικάντο.

Κι' όμως δε συλλογιόστικε ούτε στιγμή πως μπορούσε να μνη κατεβή στο σαλόνι του ξενοδοχείου.

Αποτελούσε μέλος της άριστοκρατίας, στην όποια κάθε μισάλενος άκρωτος δε έπαιζε ν' άποφύνη μία συνάντησι «ανάμοιστη» κατά τη νοοτροπία ενός άναθού υικροαστού.

Άπλούστατα, θα υποκρινότανε!...

Βγαίνοντας απ' την κάμαρά του, άκουσε εύθιμες φωνές. Προνόνησε στη σέροα, όπου έπαιζε ναύαι πιδ ήσυχος, ανάμεσα στις εύδιες των λουλουδιών.

— Πρέπει να φιληθούμε! τόλμης να πη εκείνος στη Λάουρα.

Απορόσθη συνάντησι

Κάθισε. Τά άστρα φεγγόβουσαν, πίσω απ' τη τζαμαρία. Πολύν καιρό τώρα, άπόφρασε να συλλογιόσθη την άνασση έρηνια της ζωής του. Μά ή συνάντησι του με τη Λάουρα, εκείνη τη μέρα, του είχε ευπνήσει ένα σωρό σκέψεις...

Ίσως τα πέντε χρόνια που ζούσε μακριά απ' τη γυναίκα του, τόν κάνανε να νοιάση περισσότερο την έλλειψή της... Ώστόσο, δεν ήταν έντελός μόνος. Τα γαλανά ματάκια κι' οι εαυθές υποκλές της Γαβριέλλας, της κορούλας του, ήταν για παρηγοριά νι' αυτόν.

— Γλυκειά μου μικρούλα! ψιθύρισε τρυφερά. Πώς θα μπορούσα να ζήσω χωρίς εσένα!...

Ξαναθυμόταν τις ατέλειωτες χειμωνιάτικες νύστες... Η μικρούλα άκουμπούσε το κεφάλι του στα γόνατά του, κι' αυτές της έλεγαν ένα παρηυθι για να την άπακοιμήση. Τί ήρόική στοργή άντλουν, αλήθεια, οι πατέρες, που ή υμία τους άναγκάζει να κόμην τις νύστες!

Υστερα τη σήκωνε στην άγκαλιά του, κοιμισμένη, την έβδυνε και την έάπλωνε στο γαλάσιο κοεβάτι της, άφου τη φιλούσε στα δυο μάγουλα.

Τό δικαστήριο είχε παραδώσει τη Γαβριέλλα στον πατέρα της και το μικρό Λουτσιάνο στη υπτέρα...

★

Ακούγοντας να υπαίτη κάποιος στη σέροα, ο Ρικάντο γύρισε το κεφάλι του. Κι' είδε τη γυναίκα του!

Της φίλησε εύγενικά το νεό.

— Τό ξέρω. Φιλώ τα νεόματά του...

Κυττάθηκαν. Τά μάτια τους ήταν βουσκομένα. Μία μεγάλη θλίψη τους κυριέεσε...

— Απ' το μεγάλο σαλόνι άκούστηκε ή καμπανίστα, που προσκούλουσε στο δείπνο του σεβγιόν.

— Πάμε, είπε ή Λάουρα. Θά με περιμένει ή θεία.

Διασπείσανε τη σέροα. Στην τραπέζια, τους άποδέθηκε ή πολιτικόν πελατών του ξενοδοχείου.

Σταμάτησαν υιά στιγμή στο κατόφι. Καθώς κάνανε ύστερα να ποικωπόσουν, έκατό γέρια τεντώθηκαν, τους έδειξαν, ενώ άλλα τόσα στόματα ξεφώνιζαν:

— Τό φιλί!... Τό φιλί!...

Σταμάτησαν, ασπιδιμένοι.

— Πρέπει να φιληθούμε! τους φώναζε ένας μισομεθυμένος νεαρός. Άμερικανός. Δεν είδατε το «γκύ», που κοιμείται πάνω απ' την πόρτα; Άφου βροθήκατε μαζί από κάτω, πρέπει να φιληθούμε!

Εκείνοι στέκονταν άκίνητοι. Να φιληθού; Μά δε μπορούσαν... δεν έπρεπε!...

— Αν δεν καταδεύσαστε σεις, έδομαι ενώ στη θέσι σας! φώναζε ο Άμερικανός στο Ρικάντο.

— Πρέπει να φιληθούμε!... τόλμης να πη εκείνος στη Λάουρα.

— Δεν ήξερα πως κάτι τέτοιο δύσκολο! ψιθύρισε εκείνη.

Της χαμογέλασε.

— Κι' όμως είμαστε άντρώυνο...

— Ενώ υιοάζουν άπεναντίας σαν δυο δειλοί έρωτευμένοι.

— Γιατί; ψιθύρισε εκείνος. Γιατί δε υπορείς;

— Γιατί... γιατί... Άχ, δε υπορώ, δε θέλω, Ρικάντο!

— Μικρούλα μου Λάουρα! τις μουρμούρισε, σφίγγοντας της τα νεόια. Ούτ' ενώ... Άν θέλεις όμως... Θάρω πως κάτι έγενάσασ μεσα στη σέροα... Τί λές, πάμε να τó πάροουμε;

Φαίνεται πως ψάεαν με πολύ καλή θέλησι...

Η Γαβριέλλα κι' ο Λουτσιάνο ήταν κυριέμενοι ανάμεσα στις μεγάλες γλάστρες. Παιν από το εύθιμο γέλιο τους, άποδέσαν ν' άκούσουν οι δυο σύζυγοι, ενώ άνταλλάσσανε τα χριστουγεννιάτικα φιλί...

Μ. ΜΠΡΑΓΚΑΤΣΙ

ΧΙΟΝΙΑ ΜΕ ΤΗ ΜΗΧΑΝΗ

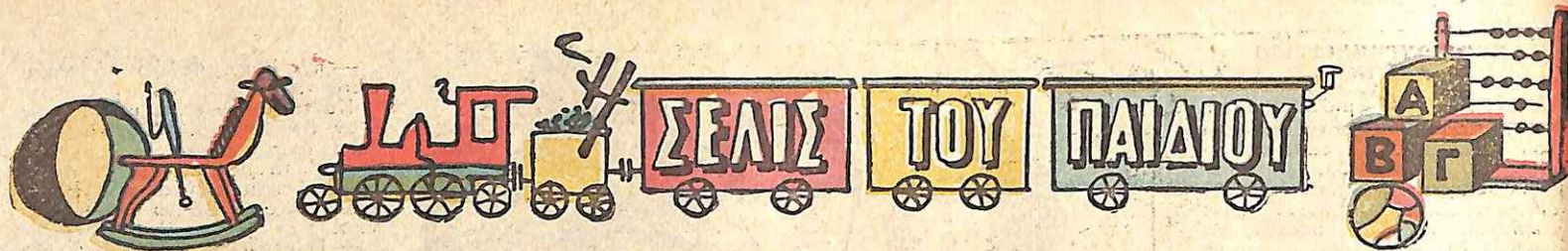
Κάθε χρόνο, το πρώι των Χριστουγέννων, τέσσερα μεγάλα καμινία φορτωμένα με πύγο εδιδάζουν το φορτίο τους σ' ένα λειβάδι, έδώ από μία μεγάλη πάλι του Τέξας. Δυο άλλα καμινία μεταφέρουν στο ίδιο μέρος μηχανές που τρέβουν τον πάγο και τόν κάνουν σκόνη.

Υστερα ή σκόνη άγύτη σκορπίζεται σ' όλο το λειβάδι, για να υποδέσσουν... να παίξουν χιονοπόλεμο τα παιδιά που θα μαζευτούν εκεί έπειτα από λίγο.

Στο Τέξας, γιά λόγους κλιματολογικους, δεν υπάρχουν ποτέ χιόνια τα Χριστούγεννα. Μία τοπική λοιπόν κοινωνική όργανωσι σφιστικέ αυτή τη νέα μέθοδο, για να προσφέρει χαρά στα παιδιά, που λαχταρούν τα χιονογεννα Χριστουγεννα που βλέπουν μόνο στις εικόνες.

Τό μηχανοποίητο χιόνι άποδείχθηκε καταλλήλο για χιονοπόλεμο όσο και το φυσικό.

Τό παράδειγμα αυτό άρχισαν να υμιοιούνται και άλλες άμερικανικές πόλεις. Πέρσι π.χ. «χιόνισα» τεχνητά, τα Χριστούγεννα, στην Τάμπα της Φλόριδας, ενώ τό θερμόμετρο έδειχνε 30 βαθμούς!

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

ΤΟ ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΟ ΚΙ' Η ΦΩΤΙΑ

ΜΙΑ φορά κι' έναν καιρό, ένας φτωχός βγήκε στης νύχτας το σκοτάδι και το χύρο, ζητώντας ν' ανάψει φωτιά. Πέρασε από σπίτι σε σπίτι, χτύπησε τη μύη πόρτα και την άλλη, ενώ συγχρόνως έλεγε:

— Καλοί μου άνθρωποι, κάνετε ένα ψυχικό. Γέννησε η γυναίκα μου κι' έχω ανάγκη ν' ανάψω φωτιά, για να ζεστάνω το παιδί μου.

Μα η ώρα ήταν περασμένη. Όλοι κοιμόντουσαν βαθιά και κανένας δεν έδωσε σημασία στην παράκλησή του.

Έτσι, ο φτωχός τράβηξε το δρόμο του. Έκεί που πήγαινε, είδε σε μέρος μακρινό να λάμπει ένα φως. Χωρίς να σκεφθεί το χύρο και την κούρσή του, προχώρησε. Μόλις πλησίασε, είδε πως η φωτιά ήταν αναμμένη έξω στα χωράφια. Ένα κοπάδι άσπρα πρόβατα κοιμόντουσαν πλαγισμένα κοντά στη φωτιά κι' ένας γερο-τσόπανος, κοιμωμένος με την κάπα του, καθόταν πλάι τους και τα φύλαγε.

Ο φτωχός πλησίασε πολύ. Και τότε είδε πως στα πόδια του τσοπάνου κοιμόντουσαν τρία μαντροσκυλιά. Έκείνα, μόλις άκουγαν στήσαν ξένο άνθρωπο, τινάχτηκαν άπάνω. Άνοιξαν τις μακριές τους μουςίδες για να γαργίσουν, μα γαργίσμα δεν άκούστηκε. Τα κατασπαρμύζοντας τους δόντια, που άσπασσαν στη φωτιά, ετοιμάστηκαν να δαγκώσουν τον ξένο.

Ο φτωχός, κατατρομαγμένος, είδε τα μαντροσκυλιά να δομούν καταπάνω του και ένοιωσε πως το ένα τον άρπαξε από το πόδι, το άλλο από το χέρι και το τρίτο πήδησε στο λαιμό του. Μα, μ' όλο που εκείνα ήθελαν να τον δαγκώσουν, τα σαγόνια τους δε δούλευαν κι' έτσι δεν του έκαναν κανένα κακό.

Κι' ο φτωχός έκανε να προχωρήσει για να πάρει τη φωτιά, που του χρειάζονταν. Είδη όμως πως τα πρόβατα κοιμόντουσαν πλάτη με πλάτη κι' ήταν τόσο στοιμωμένα μεταξύ τους, που δε μπορούσε να περάσει. Αναγκάστηκε, λοιπόν, πατώντας στις πλάτες τους, να πάει στη φωτιά. Απόρησε, μάλιστα, που κανένα από τα πρόβατα, ούτε έσηπνε, ούτε κινούννησε.

Όταν πιά ο φτωχός έφτασε κοντά στη φωτιά, είδε να σηκώνεται όρθιος ο τσοπάνος. Αυτός ήταν ένας γέρος γκορνιάρης, ανάποδος και

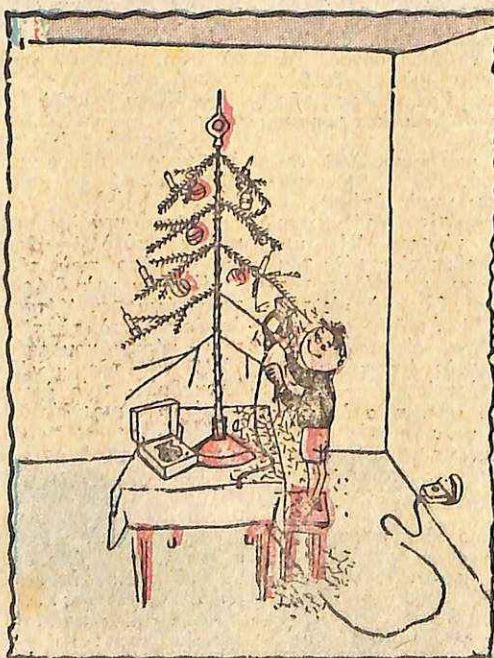

Η γυναίκα του και το νεογέννητο παιδί του, δρισκόντουσαν σε μία σπηλιά...

σκληρός στους ανθρώπους. Μόλις αντίκρισε τον ξένο, άρπαξε τη μακριά γκιλίτσα του, πούχε πάντα κοντά του, όταν έβρισκε το κοπάδι, και την πέταξε μ' όλη του τη δύναμη κατά πάνω του. Ο φτωχός άκουσε το σφύριγμα της στον αέρα. Μα, για καλή του τύχη, η γκιλίτσα πέρασε πλάι του κι' έπεσε στο χωράφι, χωρίς να του κάνει κακό.

Ζύγωσε τότε τον τσοπάνο και του είπε: — Καλέ μου άνθρωπε, βοήθησέ με! Άφησέ με, σε παρακαλώ, να πάρω λίγο από τη φωτιά σου. Γέννησε η γυναίκα μου και είναι ανάγκη ν' ανάψω φωτιά, για να ζεστάνω το παιδί μου!

Ο τσοπάνος ήταν έτοιμος ν' άρννηθ. Στάθηκε όμως λίγο κι' έκανε μέσα του τη σκέψη:

Μαμά, ή ηλεκτρική ξοριστική μηχανή του μπαμπά δουλεύει περίφημα!

Γιατί οι σκύλοι του δε μπόρεσαν να τον φάνε; Γιατί τα πρόβατα δεν άρροίχησαν το πέρασμά του; Γιατί η γκιλίτσα του δε θέλησε να τον ξαπλώσει καταγής;

Αυτά του έβαλαν κάποιον διαταγμό μέσα στην ψυχή. Και, στο τέλος, δεν τόλμησε ν' άρννηθ.

Πάρε δση φωτιά θέλεις! είπε στο φτωχό. Μα, όταν εκείνος πλησίασε για να πάρει φωτιά, είδε πως η φλόγα είχε σχεδόν σβήσει δολοτεία. Ούτε δαυλιά, ούτε κλαδιά είχαν μείνει. Μονάχα ένας μεγάλος σωρός από θρακιά ήταν εκεί. Κι' ο φτωχός δεν είχε ούτε φτιάρι, ούτε κουβά, για να πάει στο σπίτι του τα κατακόκκινα κάρβουνα.

Ο τσοπάνος, όταν το πρόσεξε αυτό, του ξαναείπε:

— Πάρε δση φωτιά θέλεις!... Και χαρούταν μέσα του, που ο ξένος δεν ήταν σε θέση να πάρει λίγο φωτιά.

Μα ο φτωχός έσκυψε, ξεχώρισε από τη στήλη με γυμνά χέρια τα κάρβουνα, που λαμπύριζαν και τα τύλιξε στο μανδύι του. Τα άναμμένα κάρβουνα, ούτε τα χέρια του έκαψαν, ούτε το μανδύι του. Τα πήγαινε σά νάτανε μηλα ή καρδιά!...

Ο κακός τσοπάνος στάθηκε θαυμάζοντας.

— Τι δύναμη έχει αυτός, που να μην τον τρώει τα σκυλιά, να μην τον φοβούνται τα πρόβατα, να μην τον σκοτώνει η γκιλίτσα μου και να μην του καίει τα χέρια η φωτιά!

Και, παραεξημένος, φώναξε τον ξένο και τον ρώτησε:

— Τι δύναμη είν' αυτή που έχεις και γιατί σου δείχνουν συμπάθεια όλα τα πράγματα;

Ο φτωχός τότε του άποκρίθηκε:

— Δε μπόρε να σου το πω, αν δεν το νοιώσης μόνος σου!...

Και τράβηξε το δρόμο του για ν' ανάψει τη φωτιά και να μπουσέσει έτσι να ζεστάνει τη μάννα και το παιδί.

Ο τσοπάνος όμως σκέφτηκε πως δεν έπρεπε να χάσει από τα μάτια του αυτόν τον άνθρωπο. Ήθελε να μάθει τί νόημα είχαν ό' αυτά. Σηκώθηκε, λοιπόν, και παρακολούθησε τον ξένο ως εκεί που πήγε. Είδη όμως, ότι ο άνθρωπος αυτός δεν είχε καλικά. Η γυναίκα του και το νεογέννητο παιδί του βρισκόντουσαν σε μία σπηλιά, με γυμνούς, χυρούς, πέτοιους τοίχους.

Ο τσοπάνος τότε κάθισε για πολλή ώρα σκληρογυμνός. Σκέφτηκε πως το πτωχό κορό όταν ξεπαγιασμένο, κι' ίσως πεθαιμένο.

Και, μ' όλο που ήταν σκληροκαρδός άνθρωπος, τον συγκίνησε η κακομοιριά της οικογένειάς και θέλησε τότε να δώσει μια βοήθεια.

Κατέβασε, λοιπόν, το ταγάρι του από τον άμμο, έβγαλε από μέσα μια μαλακή άσπρη ποδιά, την έδωσε στον ξένο και τούπε να πλύνει μέσα σ' αυτή το νεογέννητο παιδί.

Μα, από τη στιγμή που είδεει έδωλαγνία, άνοιχτηκαν τα μάτια του. Κι' είδε αυτό που δε μπορούσε να παρουτήσει ποτέ, κι' άκουσε αυτά που δε μπορούσε ν' άκουσει, γιατί ήταν κλεισμένα τ' αυτιά του. Είδη να στέκεται ανάμεσα σε πυκνό πλήθος από μικρά αγγελούδια με άσπρινες στερούγγες, που έκαναν γύρω του έναν κύκλο. Κάθε αγγελούδι κρατούσε στα χέρια του ένα δαγανάκι. Και όλα ψάλλανε με γαρούγγες φωνές πως αυτή τη νύκτα γεννηθήκε ο Σωτήρας, που θα γλυτώσει τον κόσμο από τις άμαρτίες.

Ο τσοπάνος τότε κατάλαβε γιατί όλα τα πράγματα ήταν τόσο χαρούμενα αυτή τη νύκτα και δε θύλανε να κάνουν σε κανένα κακό.

Κι' όχι μονάχα γύρω του ήταν άγγελιοι. Ο τσοπάνος τους έβλεπε παντού, στη σπηλιά, στα βουνά, και πάνω στον ουρανό. Πετούσαν εδώ κι' εκεί κι' όταν περνούσαν μπρος από τη σπηλιά, σταματούσαν για μια στιγμή κι' έδειχναν μια ματιά στο νεογέννητο παιδί. Χαρά και αγαλλίαση γού παντού παιγνίδια.

Τα είδε αυτά ο τσοπάνος, τη σκοτεινή εκείνη νύκτα, κι' όληγυρος που άνοιξαν τα μάτια του, γονάτισε και δόξαζε το Θεό!...

Κι' όχι μονάχα γύρω του ήταν άγγελοι. Ο τσοπάνος τους έβλεπε παντού, στη σπηλιά, στα βουνά, και πάνω στον ουρανό. Πετούσαν εδώ κι' εκεί κι' όταν περνούσαν μπρος από τη σπηλιά, σταματούσαν για μια στιγμή κι' έδειχναν μια ματιά στο νεογέννητο παιδί. Χαρά και αγαλλίαση γού παντού παιγνίδια.

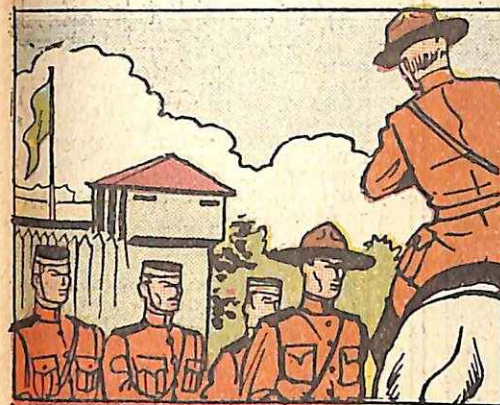
Τα είδε αυτά ο τσοπάνος, τη σκοτεινή εκείνη νύκτα, κι' όληγυρος που άνοιξαν τα μάτια του, γονάτισε και δόξαζε το Θεό!...

Κι' όχι μονάχα γύρω του ήταν άγγελοι. Ο τσοπάνος τους έβλεπε παντού, στη σπηλιά, στα βουνά, και πάνω στον ουρανό. Πετούσαν εδώ κι' εκεί κι' όταν περνούσαν μπρος από τη σπηλιά, σταματούσαν για μια στιγμή κι' έδειχναν μια ματιά στο νεογέννητο παιδί. Χαρά και αγαλλίαση γού παντού παιγνίδια.

Τα είδε αυτά ο τσοπάνος, τη σκοτεινή εκείνη νύκτα, κι' όληγυρος που άνοιξαν τα μάτια του, γονάτισε και δόξαζε το Θεό!...

Η ΠΑΤΙΑ ΣΑΣ

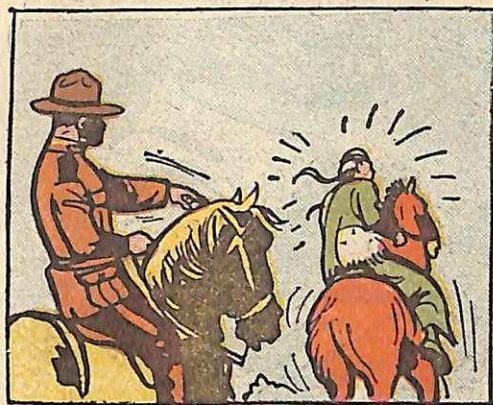
Τα Χειρτούγεννα του Μονόπα

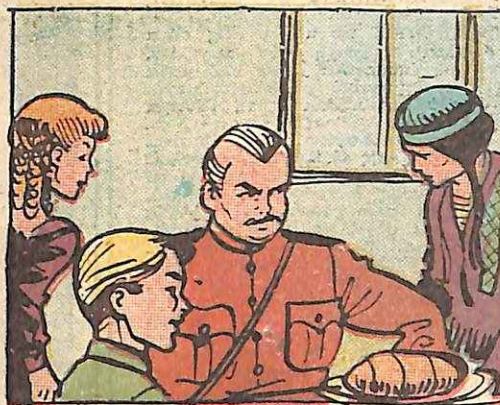
Στις άρχές του 1885 ο ταγματάρχης Άλεξ Μακ Κένζυ έφτασε μαζί με την οικογένειά του στο Βικτώρια Σίτυ για ν' αναλάβει τη διοίκηση του εκεί φρουρίου. Κάλεσε άμέσως τους άντρες του, τους επιθεώρησε, και τους δέλωσε έκθαλα πως άπαιτούσε άπ' αυτούς πριν άπ' όλα πειθαρχία.

Σε περίπτωση άπειθαρχίας, βροντοφώναζε, δε θα δεχθώ καμιά δικαιολογία και ή τιμωρία θα είναι άμειλικτη.

Ενώ έτοιμαζόταν να πάει στο σπίτι του...

... είδε ένα μικρό έρυθρόδερμο ν' άπομακρύνεται καβάλα σ' ένα άραιο άλογο. Ζήτησε έξηγήσεις κι' έμαθε πως ο προκάτοχος του τον χρησιμοποίησε για διάφορα θέληματα, δεδομένου ότι το όνειρο του μικρού, ήταν να γίνη μια μέρα κι' αυτός ένας γενναίος πολεμιστής. Ο νέος διοικητής όμως δήλωσε πως δεν ένοιωσε να τον ξαναδύ στο φρούριο. Ύστερα άπ' αυτό ο ύπασιπτής υπέδειξε στο μικρό έρυθρόδερμο να διακόψει τις επίσκεψεις στο φρούριο, γιατί ο ταγματάρχης δεν άστεινέονταν.

Το βράδυ, ενώ ο ταγματάρχης έτρωγε με την οικογένειά του στο καινούργιο σπίτι του, είδε ξαφνικά να παρουσιάζεται μπροστά του ο μικρός έρυθρόδερμος. Ύστερα από την πρώτη έκπληξη, έμαθε πως ήταν γυιός της μαγειρίσας και πως όνομαζόταν Μονόπα. Όταν όμως του ζήτησε να τον άφήνει να πηγαίνει στο φρούριο, ο ταγματάρχης του δήλωσε:

— Για να μη κανείς στο φρούριο πρέπει να είναι άντρας και να ξέρη γράμματα. Τα παιδιά δεν έχουν καμιά θέση εκεί.

Ο Μονόπα πήρε άμέσως την άπόφασή του και ζήτησε άπό την Γκρέης, την κόρη του νέου διοικητή, να τον βοηθήσει να μάθει γράφη και άνάγνωσι. Η θέληση επέτρεψε στο Μονόπα να κάνει έκπληκτικές προόδους, μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα. Ένα πρωί καλημερίζοντας τον συνταγματάρχη του είπε:

— Ο Μονόπα ξέρει πια γράφη και άνάγνωσι. Μπορεί τώρα νάρχεται στο φρούριο.

Δε φάνηκαν αυτά, τότε τόνισε εκείνος. Πρέπει να είναι άντρας και να το άποδείξη.

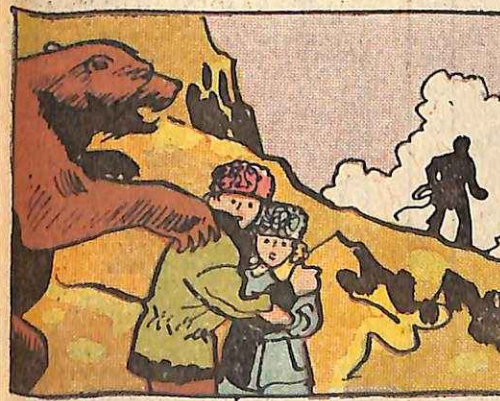
Την παραμονή των Χριστουγέννων, πριν ο πατέρας τους φύγει για το φρούριο, τα δυο παιδιά του του ζήτησαν την άδεια να πάνε στα διάφορα σπίτια να πούνε χριστουγεννιάτικα τραγούδια και να μαζέψουν έτσι κερί, δώρα και χρήματα για το χριστουγεννιάτικο στέλισμα της έκκλησίας. Εκείνος όμως άρνήθηκε γιατί, όπως τους είπε, προηπόταν θέλα.

Μετά την άναχώρησή του πατέρα τους όμως, η Γκρέης και ο άδελφός της άποφάσαν, παρά την άπαγόρευση, να μαζέψουν μερικά δώρα.

Δεν ήθελαν να μείνι τέτοια μέρα ή έκκλησία σκοτεινή και άστέλιστη. Τα σπίτια ήταν όμως μακριά το ένα άπό το άλλο και ξαφνικά ή θέληλα έσπασε, φοβερή, άρμητική. Όταν ο Μονόπα έφτασε στο σπίτι, και πληροφορήθηκε άπό τη μητέρα του, πως οι δυο μικροί φίλοι του είχαν φύγει, κατάλαβε τον κίνδυνο που διέτρεχαν. Άσπασχισμένα παιδιά, ψιθούσε. Δεν έβρουν το μέρος και άσφαλώς θα χάθηκαν μέσα στα χιόνια.

Και προαισθανόμενος τί τα περίμενε...

... πήδησε στο άλογό του κι' έφυγε μέσα στη χιονοθύελλα, προσπαθώντας να βρη τα ίχνη τους. Τα δυο παιδιά είχαν καταφύγει σε μια σπηλιά. Σε μια στιγμή όμως άκουσαν ένα μουγκρητό και μια τεράστια άρκούδα παρουσιάστηκε μπροστά τους άπειλητική. Ο Μονόπα μ' άρρόκοντάς τους πούθενά σκέφτηκε τη σπηλιά και βρέθηκε κοντά τους στην κρίσιμη στιγμή. Ριχνοντας με έπιδειξότητα το λάσσο του έπιασε την άρκούδα άπό το λαιμό και τ' ν τράβηξε με όλη του τη δύναμη πρὸς το μέρος του.

Τα παιδιά άπομακρύνθηκαν, μα το σκυλί έσπασε και ή άρκούδα στράφηκε κατά του Μονόπα. Εκείνος έβγαλε τότε το μαχαίρι του και της έσχιζε μ' αυτό το λαιμό. Η άρκούδα σωριάστηκε πάνω στο μικρό έρυθρόδερμο. Βάφοντας με το αίμα της τα ρούχα και το πρόσωπο του ηρώικού Μονόπα. Τα δυο παιδιά, που παρακολούθησαν τη σκηνή, πλησίασαν κι' έδωσαν με δυσκολία το σωτήρα τους κάτω άπό τη νεκρή άρκούδα. Ύστερα ανέβηκαν και οι τρεις στο άλογο και ξαναγύρισαν στο σπίτι.

Όταν του άφηγήθηκαν την περιπέτειά τους ο διοικητής άρνήθηκε να τους πιστέψει και ζήτησε να δη με τα μάτια του το σκοτωμένο θηρίο. Ο Μονόπα τον άδήςησε στη σπηλιά και μόλις ο ταγματάρχης Μακ Κένζυ είδε την άρκούδα σάστισε.

Είσοι σωστός άντρας, είπε στο Μονόπα. Στο έξης μπορείς όποτε θέλεις νάρχεται στο φρούριο.

Αυτό ήταν το καλλίτερο χριστουγεννιάτικο δώρο, που μπορούσαν να του κάνουν.

Χιονόμωρ

Ο δάσκαλος: Ποιές είναι οι πιο μικρές ήμέρες του χρόνου;

Ο μαθητής: Εκείνες που δεν έχουμε σχολείο!

Ο καθηγητής: Δε μου λές, Δημητράκη, όταν ή λήγουσα είναι μακριά, τί γίνεται;

Ο μαθητής: Τρέχει ή παραλήγουσα να την πιάσει!

Του Τάκη πονούν τα δόντια του. Ο πατέρας του, λοιπόν, του λέει:

Τα γλυκά είναι ή αίτια! Για τα δόντια είναι ο μεγαλύτερος εχθρός!

Το έρω, πατέρα, αλλά τα εσώονέλα μας λείει να άγαπάμε τους εχθρούς μας!

Ο Νίκος ρωτάει το μπαμπά του:

— Τι δώρο θα μου κάνετε στα γενέθλιά μου;

— Θα το δής, αν είσαι καλός μαθητής.

Θα ήθελα να μου το πτες άπο ποιά για να αν άείσει τον κόπο να διαβάσω και να είμαι άδελ!...

Ο καθηγητής: Δε μου λές, παδ' μου, τί κάνουν τα όρματα, που δεν παύουν σβήναι;

Ο μαθητής: Άπτογία, κρεπε καη, ηρά!

Ο πατέρας: Πως πάς στο σχολείο, Κωστέκη;

Ο Κωστέκης: Με τα πόδια, μπαμπά!

Μπροστά στο Γιάγρο διηγούνται πως ναύαγηση ένα πλοίο με μηχανή χιλιών ίππων.

Και ο Γιάγρος συγκινημένος:

— Τα κακόμοιρα τα άλογα!... Πνίγηκαν όλα;

ΤΙ ΕΙΝΑΙ οι άγγελοι

Σεραφείμ, Χερουβείμ, 'Αρχάγγελοι και άγγελοι του θανάτου

ΜΠΟΡΟΥΜΕ να πούμε πώς είναι τώρα η εποχή των άγγέλων. Γιατί τα επαινήματα αυτά πλάσματα παιζάνε σημαντικό ρόλο στα γεγονότα που περιβάλλουν τη Γέννηση του Χριστού.

Η «άγγελολογία», ένας ιδιαίτερος κλάδος της θεολογίας, διαχρονικά ειδικά με τους άγγέλους και με ενδιαφέρουσες πληροφορίες γι' αυτούς, που περιέχονται στην 'Αγία Γραφή και σ' άλλα ιερά χριστιανικά κείμενα. Κατά τη Βίβλο λοιπόν, οι άγγελοι είναι τελείως πνευματικά όντα. Δεν έχουν υλικό σώμα. Ωστόσο παίρνουν ανθρώπινη μορφή ωραίων νέων, όταν πρέπει για κάποιο λόγο να παρουσιαστούν στους ανθρώπους. 'Η αποστολή τους είναι διπλή: να δοξολογούν το Θεό και να εκτελούν τις εντολές Του.

Το Βιβλίο των Ψαλμών ασχολείται σε διάφορα σημεία του μ' αυτούς. 'Ετσι, ο ψαλμός 148 λέει: «Ανιείτε αυτόν πάντες οι άγγελοι αυτού, αίνετε αυτόν πάσαι αι δυνάμεις αυτού... 'Ας αινώσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, διότι αὐτὸς προσέταξε καὶ ἐκτίσθησαν, ἐπλάσθησαν ἀπὸ τὸν Θεὸ κ' ἔχουν γιὰ ἔργον τὸν τὸν ὕμνον».

Η Βίβλος αναφέρει 9 «χορούς» (δηλαδή είδη) άγγέλων. 'Αλλ' ο Θωμάς 'Ακρίνιος και άλλοι θεολόγοι τους κατατάσσανε σε τρεις τάξεις. Στην πρώτη τάξη των άγγέλων ανήκουν τὰ Σεραφείμ. 'Η ονομασία αυτή προέρχεται από μια εβραϊκή λέξη, που σημαίνει «καίω» ή «φλόγα». Ο προφήτης 'Ησαΐας, περιγράφοντας μια όπτασία του, λέει τὰ ἑξῆς: «Είδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ ὄρει ὀρθρῇ καὶ ἐπὶ ὄρει ὀρθρῇ, καὶ τὸ κράσπεδόν αὐτοῦ ἐγένετο τὸν νῶτον. 'Ανῶθεν αὐτοῦ ἴσταντο Σεραφείμ, ἀνὰ ἑξ ἑκάστης ἔχοντα ἑκατόν. Με τὰς δύο ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, με τὰς δύο τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ με τὰς δύο ἑτέρας αὐτοῦ».

Τὰ Χερουβείμ, επίσης άγγελοι της πρώτης τάξεως, έχουν γιὰ ἀποστολή τους τὴν ἐπιβλέψη. Το Βιβλίο της Γενέσεως γράφει τὰ ἑξῆς, σχετικά με τὸ δώμα τοῦ 'Αδάμ ἀπὸ τὸν Παράδεισο: «Καὶ ἐξεβίβω τὸν 'Αδάμ, καὶ κατὰ ἀνατολὰς τοῦ παραδείσου τῆς 'Εδέμ ἔθηκε τὰ Χερουβείμ καὶ τὴν ρομφαίαν τὴν φλογίνην τὴν περιστοιχισμένην, διὰ νὰ φυλάττωσι τὴν ὁδὸν τοῦ ἔξω τῆς ζωῆς».

'Επιπλέον, ο Θεός ἀνέθεσε στὰ Χερουβείμ τὴ φρουρὰ τῆς Κίεως τοῦ Θεοῦ. Οἱ 'Αρχάγγελοι εἶναι άγγελοι τρίτης τάξεως. 'Η 'Αγία Γραφή ἀναφέρει ὀνόμαστικά τρεῖς: τὸ Ραφαήλ, τὸ Μιχαήλ καὶ τὸ Γαβριήλ. Στὸ Βιβλίο τοῦ Τοβία, ὁ πρῶτος ἀπ' αὐτοὺς λέει: «Εἰμὶ ὁ άγγελος Ραφαήλ, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἑπτά ἡμερών πρὸ τοῦ Παύλου. Τὰ ὀνόματά τῶν ἑπομένων τεσσάρων διαφέρουν ἀπὸ ἑνα σὲ ἄλλο ὀρθοκίνητο κείμενο: Φανουήλ, Ουριήλ, Ραγουήλ, Σαουήλ, 'Ιερεμιάλ, κλπ.

Οἱ φύλακες άγγελοι ἀποτελοῦν μιὰ κατηγορία άγγέλων, πού ἀναλαμβάνουν τὴν προστασία καὶ τὴν βοήθεια τῶν ἐκλεκτῶν ἀνθρώπων. 'Η Βίβλος μιλάει σὲ πολλὰ σημεία γιὰ τοὺς φύλακες άγγέλους. Αὐτοὶ διασώσανε π.χ. τὸ Δαυὶδ ἀπὸ τὸ λίκνο τῶν λεόντων καὶ τὸν 'Απόστολο Πέτρο ἀπὸ τῆ φυλακῆς. Οἱ ἐθνηκεῖς άγγελοι προορίζονται γιὰ ὀρισμένους ἄνθρωπους καὶ λαούς. 'Εβραίου, σὴν ἐξοδὸς τοῦ Αἰγύπτου.

Οἱ άγγελοι τοῦ θανάτου ἀναλαμβάνουν τὴν τιμωρία τῶν ἀνθρώπων. Αὐτοὶ ἐσφάζαν π.χ. τὰ πωτότοκα παιδιά τῶν Αἰγυπτίων, ἐπειδὴ ὁ Φαραὼ ἀνήθεκε νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς 'Ισραηλῆτες. Προπάντων κάνει λόγο γι' αὐτοὺς ἡ 'Αποκάλυψις τοῦ 'Ιωάννου: «Καὶ εἶδον ἵππων ὄχρον καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτῶν ὀνομάζετο Θάνατος καὶ ὁ 'Αθρὴ ἡ-ὄνομα μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέτατον τῆς ἡμέρας, νὰ θανατώσῃ μετ' αὐτοῦ καὶ μὴ πῆναι καὶ μετὰ θῆρία τῆς γῆς».

Τέλος, οἱ ἐπιστάτες τοῦ 'Αποστόλου Παύλου δίνουν τὴν ἐξουσίαν σὲ διαφόρους τῶν ἁγίων ἁγίων. Θρόνοι, Κυριότητες, Δυνάμεις, 'Εξουσίαι, 'Αρχαί.

ΣΟΥΣΤΕ ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΣΑΣ!

Με το **Hard Nails** **Δέν θά σπάζουν Δέν θά ξεφλουδίζουν**

"ΧΑΡΝΤ ΑΣ ΝΕΪΛΣ"

Ο ΘΩΡΑΞ ΤΩΝ ΝΥΧΙΩΝ ΣΑΣ

Φέρνει ΑΜΕΣΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ!!!

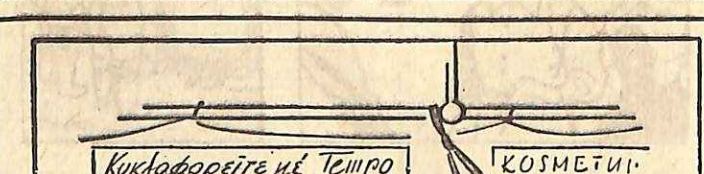
Εἶναι ὑγρὸ ἄχρωμο καὶ χρησιμοποιεῖται μεθυστάκι

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ SALLY HANSEN-NEW YORK USA

ΑΠΟΚΑ. ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ: Χ. ΤΟΥΤΣΙΑΡΙΑΝΗΣ ΙΚΑΡΑΤΟΥΣ 50 - ΤΗΛ. 522.439

ΠΟΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΤ/ΤΑ ΚΑΛΛΥΠΤΙΚΩΝ, ΚΟΜΜΟΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΑΡΧ. 26

Κοσμετική με **Τεμπό** **ΚΟΣΜΕΤΙΚΙ**

Τὸ μανδύλι σὰς ἐνοχλεῖ καὶ ἐνοχλεῖ καὶ τοὺς ἄλλους...

Τὰ χαρτομανδύλια **ΤΕΜΠΟ** σὰς ἀπαλλάσσουν ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς ἐνοχλήσεις.

Τὰ μόντα ἀρωματισμένα **ΧΑΡΤΟΜΑΝΔΥΛΙΑ**

Καθαριότηης - Οικονομία

Μεγάλη εὐκολία

ΑΠΟΚΑ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΑΔΑΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΟΤΗ Α.Ε. ΟΙΚΗΣ 9 ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 25739

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

Άνω—κάτω σταυρολέξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ
1) ΑΣΚΕΠΤΑ - ΑΣΤΕΡΕΣ, 2) ΧΕΡΙΑ - ΤΟΜΟΣ, 3) ΓΟΡΓΟΝΑ - ΠΑΝΙΚΟΣ, 4) ΥΙ - ΑΝΑΚΤΟ, 5) ΔΑ - ΑΝΑ - ΠΟΤ, 6) ΛΙΡΑ - ΤΟΞΟΝ - ΡΕΝΕ, 7) ΚΑ - ΝΕΝΑΣ, 8) ΙΧΝΟΣ - ΓΙΔΕΣ, 9) ΚΟΡΩΝΙΣ, 10) ΑΚΕΛ - ΣΟΝΙΑ - ΣΥΚΟ, 11) ΣΟΣ - ΣΟΜ, 12) ΣΥ - ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ - ΥΒ, 13) ΑΝΘΛΙΑ - ΣΑΡΚΙΚΑ, 14) ΙΕ - ΡΟΝ - ΤΑΡΟΚ, 15) ΣΑΤΑΝΑΣ - ΔΟΞΑΣΙΑ.

ΚΛΕΙΣΤΩΣ
1) ΓΥΛΑΙ - ΛΑΣΣΑ, 2) ΣΧΟΙ - ΝΙ - ΚΟΥΝΙΑ, 3) ΚΕΡ - ΑΡΑ - ΧΝΕΣ - ΤΕΤ, 4) ΕΡΓΑ - ΠΗΡΑ, 5) ΠΙΟΝΙ - ΚΟΚ - ΛΑΛΟΝ, 6) ΤΑΝΑ - ΤΑΣΟΣ - ΡΙΝΑ, 7) ΑΚΡΟΝ - ΡΟΝΙΑ, 8) ΞΕΝΩΝ, 9) ΡΟΤΟΝ - ΝΙΨΙΣ, 10) ΣΤΑΡ - ΝΑΤΙΑ - ΝΑΤΟ, 11) ΤΟΝΟΣ - ΣΙΣ - ΚΟΡΑΣ, 12) ΕΜΙΝ - ΣΚΡΑ, 13) ΡΟΚ - ΠΕΛΕΚΥΣ - ΙΟΣ, 14) ΕΣΟΔΟΝ - ΚΟΥΚΚΙ, 15) ΣΑΤΕΝ - ΒΟΜΒΑ.

Φτερωτές συλλαβές
1) ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΤΙΚΟΣ, 2) ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ, 3) ΜΙΚΡΟ - ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΣ.

Τι άλλο χρειάζεται;
... Νά επιτύχη στις εκλογές.

Με την ίδια κατάληξη
1) ΟΒΕΛΙΑΣ, 2) ΖΑΧΑΡΙΑΣ, 3) ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ, 4) ΣΩΣΙΑΣ, 5) ΝΙΚΙΑΣ, 6) ΤΑΜΙΑΣ, 7) ΚΑ - ΖΑΜΙΑΣ, 8) ΜΑΛΑΧΙΑΣ, 9) ΤΕΙ - ΡΕΣΙΑΣ, 10) ΓΑΛΛΙΑΣ, 11) ΔΙΑΔΟΣΙΑΣ, 12) ΣΙΘΙΑΣ, 13) ΤΑΡΑΣΙΑΣ, 14) ΠΑΡΙΑΣ, 15) ΦΙΝΤΙΑΣ.

Μεταγραμματισμός
ΠΑΡΟΣ - ΠΑΔΟΣ.

Λεξιγράφος
Πέτρα - Χείλη: Πετραχίλη, Μιά παροιμία

Χωρίζοντας τους αριθμούς ως α. κολούθως:
19.1 - 22.17.20.18.1 - 21.11.15, 20.17.9.1 - 10.13.15.20.13, 11.9.8.1.17.9 - 19.17.13 - 10.1, 17.4.9.1.

Διαβάζετε την παροιμία: «Τὰ χρυσά φλουριά κάνουν λιθάρι τὴν καρδιά».

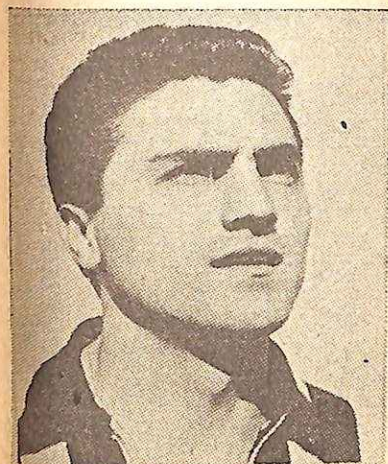
Μαγική εικόνα
Με βάση την άριστερή πλευρά του σχεδίου, θα ήθετε το κεφάλι ενός βασιλιά να σχηματιστεί κοντά στην άνω γωνία, δεξιά. Ένα δεύτερο κεφάλι διακρίνεται στην κάτω γωνία, πάλι δεξιά.

Η λύσις του υπ' αριθ. 880 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ
1) ΠΑΤΡΑΛΟΙΣ - ΝΤΑΝΑ, 2) ΤΑΡΑΧΟΣ - ΣΕΑΡΑ, 3) ΕΠΟΣ - ΚΟΡΙΝ, 4) ΑΘ - ΒΙΑΣ - ΠΑ - ΣΚΟΤ, 5) ΤΑΤΙΟΣ - ΑΤ - ΠΑ - ΣΚΟΤ, 6) ΑΛΙΟΣ - ΡΑΣ - ΚΑ, 7) ΧΕΡΙ - ΚΑ - ΑΛΑΣ - Ι, 8) ΘΙΣ - ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, 9) ΟΑ - ΠΑΤΑΓΟΝΙΑ - ΣΤ, 10) ΠΑΡΑΦΩΝΟΣ - ΚΑΣ, 11) ΙΚ - ΣΙΔΟ - ΟΣ - ΤΑΧΑ, 12) ΟΡΑ - ΑΛΡ - ΣΑΜΑΡ, 13) ΣΑΙ - Σ - ΝΟ - ΚΑΜΑΡΙ, 14) ΛΑΧΕΣΙΣ - ΛΑΜΑ - ΑΕ, 15) ΚΑΡΤΑ - ΠΕ - ΡΙ, 16) ΠΟΡΤΑ - ΓΑΛΙΟΤΑ - ΠΕ, 17) ΠΑΣΑΣ - ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ.

ΚΛΕΙΣΤΩΣ
1) ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΣ, 2) ΘΑΛΕΙΑ - ΚΡΑΛ - ΠΑ, 3) ΤΙ - ΤΙΡΣ - ΔΙΑΚΟΣ, 4) ΡΑ - ΒΙΟΙ - ΣΧΑ, 5) ΑΡΕΙΟΣ - ΠΑΣ - ΕΡΤΣ, 6) ΑΠΑΣ - ΚΑΡΙΑ - ΣΤΑ, 7) ΟΧΟΣ - ΚΑΤΑΛΑΝΙΑ, 8) ΙΟΣ - ΠΑΡΑΦΩΡΟΣ, 9) ΑΣ - ΑΓΩ - ΓΑ, 10) ΠΑΡΑΠΟΝΟΝ - ΠΑΛ, 11) ΚΑΤΑΛΛΟΣ - ΛΕΛΑ, 12) ΣΟΛ - ΣΑΝΙΣ - ΚΑΡΙΣ, 13) ΝΕΡΟ - ΣΟΛ - ΣΑΜΙΟΣ, 14) ΤΙΜΙΣ - ΤΑΜΑ - ΤΙ, 15) ΑΡΝΑΚΙ - ΚΑΜΑ - ΑΝ, 16) ΝΑ - ΡΟΚΑ - ΣΑΧΑΡΑ, 17) ΤΑΠΕ - ΤΣΑΡΙΕΣ.

Διγής και ὀπτεύουσ Τυπογραφείου ΚΩΝΣΤ. Γ. ΤΟΥΝΤΑΣ Ναιάδων 24, Παλαιὸν Φάληρον

Ο Σταυρος Τσώχος, τῆς τῆς «Υπεροχῆς», τῆς «Προοδευτικῆς», τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» καὶ νῦν τοῦ «Φω» στήλης!

ΤΑ ΝΕΑ ΑΣΤΕΡΙΑ

Σταυρος Τσώχος

Έκυριάρχησε άργά

ΕΝΑ ταλέντο, πού άργησε νά επικρατήσῃ, ἐνῶ εἶχε φανή κωϊς. Αὐτὸς εἶναι ὁ Σταυρος Τσώχος. Ὅσο καιρὸ ἦταν στὸν «Ὀλυμπιακόν», δὲν μποροῦσε νά πάσῃ μιὰ ὑμνίῳ θέσι στὴν ἐνδεκάδα. Πότε τραυματιζόταν, πότε δὲν εἶνε κέφι, πότε δὲν ἦταν τῆς «παρέας» (ἡ μάλλον ποτὲ δὲν ἦταν τῆς «παρέας»...) Ἐτσι ἄλλοτε ἔπαιζε κί' ἄλλοτε ὄχι. Κί' ὅσοι ἔδωσαν τὸ ποδόσφαιρο, καταλαβαίνουν τί ψυχικὸ τσάκισμα εἶναι γιὰ ἕνα παίκτη νὰ μπαίνει καὶ νὰ βγαίνει σὲ μιὰ ὁμάδα. Στὴν ἀοχὴ κυριεύεται ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς ἀδελαιότητος («εἰμαι καλὸς ἡ ὑπέρβας δὲν εἰμαι») κί' ὅσῃσιν παύει νὰ τῆς θέσι τῆς ἀπογοήτευσι. Μὲ τὸν Τσώχῳ συνέβη κατὶ ἀκόμη: Ἡ ἀδικία. Ἀδικήθηκε τὸ ταλέντο του—σκόπιμα ἡ ἐξ ἀνομιᾶς, ἀδίκως. Κί' αὐτὸ φαίνεται καθαρό ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι σήμερὰ διαπρέπει στὴ νέα του ὁμάδα. τὸ «Φωστήρος».

Ο ταλαντούχος ποδοσφαιρὸς τῆς γεννήθηκε στὴ Σιόν. Ὁ πατέρας του ἦταν μεγαλοκτηματίας κί' ἡ ὑπέρβας του δασκάλα. Γόγγορα, ὅμως, εἶνε Ἀθναίος καὶ πρὸ συγκεκριμένα Ἑξαονεωτῆς. Στὰ Ἑξαονεα εἰσῆκε τὴν πρώτη «μπάλλα». Γράφτηκε στὴν «Υπεροχῇ» Νεαπόλεως κί' ἔπαιζε ἀρκτὸ διάστημα σ' αὐτὴν. ὑαλί μετὸν Στεφανάκο καὶ τὸν Βουτσάρῳ. Ἡ ἀξία καὶ τῶν τοιῶν δὲν ἀνοήσε νά φανῇ. Ἀλλὰ παρὰ λίγο νά παρουν διαφορετικούς δρόμους... Ὁ «Ὀλυμπιακός» εἶνε τότε ἐξασφαλιστὴ ἀπὸ τὴν «Υπεροχῇ» τὴν τεματοφύλακα Βουτσάρῳ κί' ὁ ΠΑΟ τοὺς ἄλλους δύο. Ἡ ἀπόκτησι αὐτῆς ἦταν σπουδαία καὶ γιὰ τοὺς δύο μεγάλους συλλόγους. Οἱ παίκτες, ὅμως, δὲν ἦταν ἐκεῖνοι. πού ζήτοῦσαν οἱ σύλλογοι. Ὁ ΠΑΟ εἶνε ἀνάγκη ἀπὸ τεματοφύλακα κί' ὁ «Ὀλυμπιακός» ἀπὸ ἀμυντικούς. Ἐτσι εἶνε ἡ λεγομένη «τάξις»!

Ἡ «Υπεροχῇ» εἶπε: «Ἐνὼ σὰς τοὺς δίνω καὶ τοὺς ταξίς. Κανονίστε ἐσεῖς πῶς θὰ τοὺς μοιράσετε... Καὶ τὸ ὑπόσχεμα εἶνε ἀνόλογον μετὰ τὴν ἀνάγκη».

Ὁ Τσώχος δὲ ὑπόσχεσε τὸν πῶτον νόμον νά πάσῃ μιὰ θέσι—ὅπως καὶ ὁ Στεφανάκος. Ὁ «Ὀλυμπιακός» τὸν ἔδωκε μετὰ στὴν «Προοδευτικῇ», στὴν ὁποία ἦταν τακτικὸ στέλεχος ἐπὶ ἕνα ἔτος. Κατόπιν ἐναντιώθηκε στὸν «Ὀλυμπιακόν», κάθησε σὲ... ἡμι-

Αθλητικά παραβκήνια

αογία ἕνα σημαντικό διάστημα καὶ ἀπὸ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριο μετεπλήθησε στὸ «Φωστήρος».

— Αἰσθάνομαι καλύτερος ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ, τὸνίζει ὁ πρῶτος δρομέης, καὶ πιστεύω ὅτι θὰ παίξω πολλὰ νόονια ἀκόμη.

Κί' ἐμεῖς τὸ πιστεύουμε. Γιατὶ ὁ Σταυρος Τσώχος εἶναι μὲ τὸν 24 νόονον καὶ «κάνει καλὴ ζωή».

τελευταίῳ ἀγῶνα τῆς ἐδῶ, ἀντιμετωπίζοντας τὴν ΑΕΚ.

ΤΟ ΟΥΓΓΡΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Τὴν παρελθούσα Δευτέρα πραγματοποιήθηκε ἡ δεύτερα συγκέντρωσι τῶν παργόντων τῆς πάλης, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ προπονητὴς κ. Σίμυτσεκ, συνέστησε ὁπως ἡ προετοιμασία τῶν παλαι-

διεκδικήσουν τὶς 36 (18 καὶ 18) θέσεις τῶν δύο τομέων. Ἐτσι ἡ ἀγωνιστικὴ κίνησι θὰ πολλαπλασιασθῇ καὶ τὸ ΠΡΟ - ΠΟ θὰ ἔχῃ ἐνδιαφέροντα μὰς γιὰ τὰ δελτία του.

ΤΟ «ΚΟΥΣ-ΚΟΥΣ» ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐρετε ποιοὶ ἄλλοι ἦταν ὑποψήφιοι γιὰ τὴν Γεν. Γραμματεία Ἀθλητισμοῦ, πρὶν τὸ νόημα δοθῇ στὸν κ. Ἐπαμ. Πετρολάϊ; Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ ΣΕΓΑΣ καὶ διευθυντῆς τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπ. Παιδείας κ. Γεώργ. Πάντζας καὶ ὁ ἀνομιῶς γεν. γραμματεὺς τῆς ΑΣΕΑΕΔ κ. Νικ. Πρασέσκος.

— Τελικά, οἱ ὑποψήφιοι περιορίστηκαν σὲ δύο, ἀποκλεισθέντος τοῦ κ. Πρασέσκου. Ἀλλὰ καὶ οἱ δύο εἶχαν ἀντιρροήσεις νὰ δεχθῶν τὴν καινούργια θέση, γιὰτὶ δὲν ἦθελαν νὰ νάσουν τὶς ἄλλες...

— Ὁ κ. Πετρολάϊς, πού κατένευ ἀπὸ τὴν Πάτρα κί' εἶνε δεσμευμένος μετὰ τὸν ὕμνον τοῦ τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Ἀν. Πετροκωτόπουλο, εἶναι δικηγόρος στὴν Ἀθήνα, γενικὸς γραμματεὺς τῆς «Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου» καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Κολυμβητικῆς Ὀμοσπονδίας. Πρὶν ἀναλάβῃ καθήκοντα Γεν. Γραμματεὺς Ἀθλητισμοῦ, ἦταν καὶ μέλος τοῦ Ἑπταμελοῦς Συμβουλίου, πού συζητεῖ ὅλα τὰ ἀθλητικὰ θέματα καὶ καὶ κυρίως τὰ κοινά.

— Ὁλο, οἱ ἀντιπροσώποι, πού ἦρθαν ἀπὸ τὶς ἐπαρχίες, γιὰ νὰ λάβουν μέρος στὴν ἐκτακτὴ γενικὴ συνέλευσι τῆς ΕΠΟ (ἡ ὁποία καθιέρωσε τὴν Β' ἐθνικὴ, ἀλλ' ἀνέβαλε τὴ λήψι ἀποφάσεως γιὰ τὸν ἡμιεπαγγελματισμό) πῆσαν τὰ ἔξωδα ταξιδίου, ἐνοδοχείου καὶ φαγητοῦ. ἐπὶ πλεὺν δὲ καὶ ὠρισμένα εἰσιτήρια ποδοσφαιρικῶν ἀγῶνων.

— Δὲν ὑπάρχει θέμα Τ. Λουκανίδι γιὰ μὰς, δῆλωσε πρὸς τὴν ἐκδοὺ τὸ πρόεδρος τῆς «Δόξας» κ. Καστριώτης. Ὅλες οἱ σχετικὲς πληροφορίες διανευστήκαν κί' ἔτσι ὁ διεθνὴς παίκτης ὄνο ἀπὸ τὸ Δεκεμβριὸ τοῦ 1962 θὰ μπόρῃ πῆ νὰ παίξῃ ἐλεύθερα μετὰ τὸν ΠΑΟ.

— Σὲ ἀνάλογη διάθεσι πρὸς δὲ καὶ ὁ εκπρόσωπος τοῦ «Απόλλωνος» Κολομαρίας κ. Δεληγιάννης, ἀναφερόμενος στὶς ὁμῆς πού κυκλοφόρησαν ὅτι ὁ ΠΑΟ πρόκειται νὰ ἀποκτήσῃ τὸν γκολκῆπερ Αὐγητίδη.

— Ὅπως ἀπεκαλύφθη, τὶς διαπραγματεύσεις ἔκανε κάποιος ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ ἑπὶ εἰρήνης τοῦ συλλόγου...

Ο ΝΕΟΣ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ἡ ἀνάληψι ἀπὸ τὸ δικηγόρο καὶ ἐκλεκτὸ φιλάθλο κ. Ἐπαμ. Πετρολάϊ, τῶν καθηκόντων τῆς Γεν. Γραμματείας Ἀθλητισμοῦ, εἶνε δεκτὴ μετὰ ἱκανοποίησι ἀπὸ τοὺς φιλάθλους κύκλους. Ὁ κ. Πετρολάϊς ἔφερε τὰ ἀθλητικὰ ζητήματα, ἐνωρίσει πρόσωποι καὶ πράγματα. Ἐπομένως, ἐν προσέῃ τὴν πολιτεία τοῦ σὴν καινούργια καὶ σημαντικὴ αὐτὴ θέση, μπορεῖ νὰ προσφέρει πολλὰ στὸν ἑλληνικὸ ἀθλητισμό.

ΤΟ "ΠΡΟ—ΠΟ.. ΤΗΣ 24-12-61 ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΙΞΕΤΕ		
Συμβουλευε, πού θὰ ἀποδείχθουν... θησαυροί!		
Α.Ε. ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ — ΕΣΠΕΡΟΣ (Γήπ. Ν. 'Ηστ) ...	1 X 2	
Α.Ε. ΧΑΛΛΑΡΔΙΟΥ — ΔΟΞΑ ΒΥΡΩΝΟΣ ...	1 X 2	
ΗΛΥΣΙΑΚΟΣ — ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΓΛΥΦ. ...	1 X 2	
ΠΑΛΛΑΥΡΕΩΤΙΚΟΣ — Α.Ο. ΔΑΦΝΗΣ ...	1	
ΑΤΑΛΑΝΤΑ — ΙΝΤΕΡ ...	1 X 2	
ΜΑΝΤΟΒΑ — ΓΙΟΥΒΕΝΤΟΥΣ ...	1 X 2	
ΜΙΛΑΝ — ΛΑΝΕΡΟΣ ΣΙ ...	1	
ΠΑΛΕΡΜΟ — ΜΠΟΛΟΝΙΑ ...	1 X 2	
ΠΑΝΤΟΒΑ — ΛΕΚΚΟ ...	1	
ΡΟΜΑ — ΟΥΝΤΙΝΕΖΕ ...	1	
ΣΙΛΑ — ΚΑΤΑΝΙΑ ...	1 X	
ΤΟΡΙΝΟ — ΣΑΜΠΠΟΡΙΑ ...	1	
ΦΙΟΡΕΝΤΙΝΑ — ΒΕΝΕΤΣΙΑ ...	1	
Αναπληρωματικοί:		
ΒΥΖΑΣ ΜΕΓΑΡΩΝ — ΑΡΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ...	1	
ΠΑΡΡΟΔΙΑΚΟΣ — ΔΙΑΓΟΡΑΣ ...	2	

Σάν πνευματικὸς ἄνθρωπος πού εἶναι (τελειόφοιτος τῆς νομικῆς καὶ κάτοχος τῆς ἱταλικῆς γλώσσας) προσέχει καὶ ἑρεῖ τί χρειάζεται γιὰ νὰ μὴ «νεοάσῃ» γόγγορα ἀπὸ ποδοσφαιρικὴς ἀπόθεως.

Ἄλλωστε ὁ «Φωστήρος», τοῦ ὁποίου ἰσχυροποιήσε τὴν ἀνύα, τὸν εἶνε ἀπόλυτη ἀνάγκη.

ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ — ΣΧΟΛΙΑ

ΣΗΜΕΡΑ ΑΕΚ—ΛΑΣΚ

Ἡ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ αὐτοισακού πρωταθλήματος ὁμάς τῆς «ΛΑΣΚ» δίδει σήμερὰ σὸ γῆπεδο τῆς Λεωφ. Ἀλεξάνδρας, τὸν

στὸν μας ἐν ὄψει τῶν Βαλκανικῶν Ἀγῶνων τοῦ Μαΐου, γίνῃ κατὰ τὸ οὐγγρικὸ σύστημα.

Ο ΠΑΟ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Μεθάριο στὴν Ἀμμόγωστο τῆς Κύπρου ὁ «Παναθηναϊκός» θὰ δώσῃ φιλικὸ ἀγῶνα μετὰ τὴν «Α' νόδωσι». Τὴν Κυριακὴ θὰ ἀγωνισθῇ μετὰ τὴν «ΑΠΟΕΛ» καὶ τὴ Δευτέρα μετὰ τὴν «Ὀμόνοια». Τὴν «ΑΠΟΕΛ» θὰ ἐνισχύσῃ καὶ ὁ Τ. Λουκανίδης.

Η Β' ΕΘΝΙΚΗ

Ἡ Β' ἐθνικὴ κατηγορία καθιερώθηκε, ὅπως ἦταν πρὶν σωστὸ καὶ συμφέρον, δηλαδὴ μετὰ δύο γκολοῦς τομείς (Βόρειο καὶ Νότιο). Συνολικὰ 74 σωματεῖα θὰ

Ἀπὸ τὸν ἀγῶνα «Απόλλωνος Ἀθηνῶν» — «Ὀλυμπιακοῦ» 2—1: Ὁ τερματοφύλαξ Δούκας μπλοκάρει τὴν μπάλλα. Διακρίνονται ἀριστερὰ οἱ Πολυχρόνιου, Ρούσσης καὶ δεξιὰ ὁ Σιδέρης.

σκοπό την ανταλλαγή κάρτ - ποστάλ και την ανταλλαγή σκέψων σχετικά με μορφωτικά θέματα.

Ο G. O' RAN CARLSON και ο J. BAZEOS, MJS Tumloren Swal, G'sdeborg, Sweden, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο E. B. BEZIANIS, S/T Aello Co. S. Andrews, 52 Lime St., E.C.3, London, England, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με εθελοντιστές και μορφωμένους νέους, προτιμώντας από τον Πειραιά, με σκοπό τη συνάντη μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ο ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΦΟΤΙ-ΝΑΤΟΣ (26 χρόνων), ο JOHN VELLIS (24 χρόνων), και ο ΝΙΚΟΛΑΣ ΒΟΝΑΚΙΣ (22 χρόνων), M/V Ondine Central American S/S Ag. 655 Madison Avenue, New York 27, N.Y., USA, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Αθήνα και τον Πειραιά, ηλικίας 18-22 χρόνων, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ο V. BALLAS και ο D. AMARGIROU, M/S Panaghia Theoskepasti S.G. Embriicos LTD, Dunster House, 17/19 Mark Lane, London E.C.3, England, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με αναγνώστεις μας, ηλικίας 15-20 χρόνων, με σκοπό την ανταπόκριση μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ο FRANTESCO ARBAKIS (32 χρόνων), S/S Cissoula, Ralis Shipping Co LTD, 10 Bevis Marks London E.C.3, England, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλη την Ελλάδα, ηλικίας 22-26 χρόνων, στην αγγλική, ισπανική, ιταλική και ελληνική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άπαι.

Ο D. ANTONATOS, S/S Persian Cyrus, Co. Eveshore Chambers, 146 Bishopsgate London E.C.3, England, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα και το εξωτερικό, ηλικίας 16-18 χρόνων, με σκοπό, ό,τι ήθελε προκύψει. Φωτογραφία άπαι.

Ο ANASTASIOS SOTIROPOULOS, S/S Atlantic King, House 55/57 Mar. Ag. E.C.3, London, England, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 16-18 χρόνων. Φωτογραφία άπαι.

Ο A. H. ATZIDAKIS, S/S Cissoula, Ralis Shipping Co LTD, 10 Bevis Marks London E.C.3, England, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλη την Ελλάδα κατά προτίμηση από τη Χαλκίδα. Φωτογραφία άπαι.

Ο M. ARGIROPOULOS και ο M. ZACHARIS, S/S Euxotas, Onion Shipping Co 29 Broadway St. New York 6, N.Y., USA, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 16 - 19 χρόνων, με σκοπό τη συνάντη μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ο M. M. AVRODIDIS, M/V Archangelos, Faros Shipping Co, 32/38 Duke's Place, London E.C.3, England, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, ιδιαίτερα απ' Αθήνα, με σκοπό την ανάπτυξη μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ο GEORGIOS PANOS FRANGULIS, S/T Leta Merkury Marine Agency 21 West St., New York 6, N.Y., USA, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Ελλάδα, με σκοπό τη συνάντη μίας καλής και σταθερής φίλης. Φωτογραφία άπαι.

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται καθ' ἐκάστην 9-3 τ.α. από γεύματα μόνον επί συνεντεύξε. Καρ Τρικούπη 113. Τηλ. 613 610 ΟΛ κία 70 752

Η ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΖΩΓΡΟΜΑΛΙΔΟΥ
Δέχεται καθ' ἐκάστην 9-11 π.μ. και 5-7 μ.μ. Πατησίων 165. Τηλ. 871.682

ΕΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΤΑΡΑΧΟΠΟΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Υπό του Εὐαγγελικού Ἱεροκλήρου ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ἐνα θρόνος γεννήθηκε. Δὲν ἦταν μαρὸ κανενὸς ἀρχόντου. Δὲν γεννήθηκε σὲ παλάτι, ἀλλὰ σὲ σταθλὸν. Καὶ ὅμως ἡ γεννησιὰ αὐτοῦ τοῦ παιδοῦ θρόνου, ἔκαμε ἕνα βασίλειον νὰ κατατρομάξῃ. Τὸ θρόνος λεγόταν Ἰησοῦς καὶ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης.

Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη καὶ πάσα Ἱερουσόλιμα μετ' αὐτοῦ (Ματθ. 2' 3').

Τὰ Χριστοῦγεννα σὲ μερικὸς ἔφεραν χαρὰ, ἀλλὰ σ' ἄλλους ὠλίγη καὶ φόβος. Οἱ ὄσοι καὶ οἱ σοφοὶ μόλις ἤκουσαν ὅτι στὴ Βηθλέεμ γεννήθηκε ἀπὸ τὴν Παρθένο Μαρία ὁ Ἰησοῦς, πῆγαν νὰ Τὸν ἱδῶν. Μπροστὰ στὴ φάτιν Του γονάτισαν τ' ἀπλοῖκα γόνιμα ποιμένα καὶ ὁ ἀνεπυγμένος νοῦς τὸν σοφὸν τῆς Ἀνατολῆς. Ἐκεῖ ποὺ γεννήθηκε ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ συναντήθηκε ἡ ἀπλότης μετ' ἡ σοφίας, ἡ γῆ μετ' ἀστέρα. Κατέβηκε ὁ Οὐρανὸς στὴ γῆ νὰ μὴ μπερσέῃ ἡ γῆ νὰ γευθῇ τὸν Οὐρανόν.

Ἦλθε ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ κάμῃ εἰς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀνθρώπους ἱκανοὺς νὰ συμμετάσχουν τῆς Οὐρανίου σωτηρίας καὶ βασιλείας Του.

Δὲν εἶναι ὅμως αὐτόματος καὶ ἀνεκάρτητος τῆς θελήσεώς μας ἡ συμμετοχὴ αὐτῇ. Ὁ Χριστὸς ἤλθε. Ἐκεῖνοι ποὺ Τὸν δέχονται, ποὺ πῆγαν νὰ Τὸν συναντήσουν γίνονται δικοί Του, παῖδις Του, σῶματα ἀπὸ Αὐτόν. Ἐκεῖνοι ὅμως ποὺ δὲν Τὸν δέχονται, Τὸν θεωροῦν ὡς ταραχοποιόν. Τὰ Χριστοῦγεννα δὲν γεννιῶν σὲς καρδίαις ὅλων τὰ ἴδια συναίσθηματα.

Διερωτῶμαι στὴ δικιά σου τὴν ψυχὴ τί εἶδους συναισθήματα γεννιῶνται μετὰ τὸν ἔρχομό τὸν φεινῶν Χριστοῦγεννῶν.

Γιατί ταραχίχκε ὁ Ἡρώδης; Οἱ μάγοι ὅταν ἔβρισαν στὴν Ἱερουσαλὴμ δὲν πῆγαν νὰ Τὸν ἐπισκεφθῶν. Πῶρσαν ἀλλοῦς γιὰ τὴν νεογεννητόν Ἰησοῦν. Τὸν ἀπεκάλεσαν βασιλέα τὸν Ἰουδαίων. Τί, ἀκόμη δὲν πρόφασε νὰ γεννιῇ καὶ τὸν ἔκαμαν βασιλεῖα; Κατὰ τὴν Ἡρώδης ὅταν τὸν ἀκούσε ἀπὸ ἄλλους ὅτι ἔπρόκειτο γιὰ τὸν ἀνεμνεμένο Μεσσία τὸν Ἑβραίων.

Τί εἶδους ἀνθρώπος ἦταν ὁ Ἡρώδης; Ἦταν μὲν Ἰουδαῖος καὶ μὲν Ἰδουμαῖος. Στὶς φλέβες του ἔρρεε αἷμα Ἑβραίων. Ἀπέσπασε τὴν ἐμπιστοσύνη τὸν κατακτητὴν Ρωμαίων γιὰ τὴν τοῦ εὐδοκίμου πολὺ στοὺς πολέμους τὸν σὴν Παλαιστίνῃ. Τὸ 47 π.Χ. τὸν ἔκαμαν κυβερνήτη καὶ τὸ 40 π.Χ. τὸν ἀνεκέρυσαν βασιλέα. Ἦταν γιὰ νὰ βασιλεύσῃ μετὰ τὸ 4 π.Χ. ἔχει μεγάλη ἐξουσία στὰ χέρια του, γι' αὐτὸ καὶ τὸν ὠνόμαζαν Ἡρώδη τὸν Μέγα. Ἦταν ὁ μόνος κυβερνήτης τῆς Παλαιστίνης ποὺ μπόρεσε νὰ ἐπιβάλῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν τάξι. Ἐκτίσε τὸν Ναὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ.

Ὁ Ἡρώδης ὅμως κατεῖχετο ἀπὸ τὸ πάθος τῆς καχυποψίας. Ὑποφάζετο τοὺς πάντας. Καὶ ποῖος ξέρει ἐν ὀρθολογιστικῇ δὲν ἐδικαιολογοῦ. Ὁ μὲν σὲ τὴν ψυχὴ του νὰ διατηρῇ αὐτὴ. Ἐχὼ ὑποχρέωσιν νὰ διατηρῇ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν τάξι. Ὅλους δὲ τοὺς ἱκανωτέρους ἀπὸ αὐτὸν ἔβλεπε

ὡς ἀποδύοντας νὰ διαταράξουν τὴν εἰρήνην.

Δὲν ἄργησε τὸ πάθος τῆς ὑποψίας του νὰ πᾶρῃ στὰ χέρια τὸ φοινικὸν σταεὶ νὰ ξεκαθαρίσῃ ὅλα τὰ ὄντα. Τὰ του. Ἡ ὑποψία γεννιᾶ τὸν φόβον. Ἄν θέλεις νὰ μὴ φθῶς ἔως τὸν θάνατον, μὴν ὑποχωρήσῃς στὴν ὑποψία σου. Ἀκόμη καὶ τὴν οὐχὺν τοῦ Μαρίας ἐφρονέσας ὡς καὶ τὴν μητέρα τῆς Ἀλεξάνδρας. Ὁ φόβος γιὰ τοὺς μικροὺς τὸν κόσμο τιμωρεῖται ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους μας. Ἀλλὰ γιὰ τοὺς μεγάλους πολλὰς φορὲς δικαιολογεῖται ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους, ἀλλὰ δὲ λησιμονεῖται οὐτε παρὰ βλάβην ἀπὸ τὸν Θεόν. Ἐσκότω. Ἀν καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς του, τὸν Ἀριστοβούλον, τὸν Ῥωμαῖος Αὐτοκράτορα Ἀγριππῶντος ποῖον ἐκφύρα. στικὰ εἶπε πὺς ἦταν ἀσφαλέστερον νὰ ἦσαν κανεὶς χείρος τοῦ Ἡρώδου παρὰ υἱὸς του.

Ἦταν φυσικὸ γιὰ ἕνα τέτοιο ἀνθρώπου νὰ ταραχθῇ στὸ ἀκούσμα τὸν Χριστοῦγεννῶν τῆς γεννήσεως καὶ ποῖον ποὺ προωρίζετο βασιλεὺς τὸν Ἑβραίων.

Δὲν εἶναι μόνον ὁ Ἡρώδης ποὺ ταραχίχκε ἀπὸ τὸν Χριστόν. Ταραχίχκεται καὶ ὁ ἀμαρτωλὸς. Ὁ ἔρχομος τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ εἶναι ἀπόδειξις τοῦ ἀνθρώπινου χρεωκοπήματος. Ἀπόδειξις ὅτι ὁ ἀμαρτωλὸς ἀνθρώπος δὲν καταρτῶνται νὰ σῶν τὸν ἑαυτὸν ποῖ. Ἦσαν ἀναγκαῖα ἡ θεὰ προσέβλη. Χάρης εὐχὴν, δὲν ἦταν δύνα, τὸν νὰ σωθῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀνθρώποι, νὰ σωθῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ ποὺ διαβάσει τις γραμμὲς αὐτῆς.

Γιατί οἱ ὄσοι καὶ οἱ σοφοὶ μάγοι νὰ χαροῦν καὶ ὁ Ἡρώδης νὰ ταραχίχκε στὸ ἀκούσμα τὸν Χριστοῦγεννῶν; Γιατί σὴν ψυχὴ τὸν πρῶτον ἡ γεννήσις τοῦ Χριστοῦ γέννησε καὶ τὴν ἀπλότην, ἀλλ' ὁρῶντα ποῖα ποὺ σά. ζεῖ τὸν ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ ἐγὼ τοῦ καὶ τὸν κάμνει παιδί τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἡρώδης ὅμως ταραχίχκε γιὰ τὴν ὑποπτεύσει ὅτι ὁ Χριστὸς ἂν Τὸν ἀνεγνώριζε καὶ Τὸν ἐπίστευε ὅχι μόνον τὸν βασιλικὸν τὸν θρόνον θὰ κατελάμβανε μὴ μέρη, ἀλλὰ θὰ ἐνεθρονίζετο αὐτὸς μὲς στὴν καρδίαν τοῦ ὡς Κύριος. Ὁ Χριστὸς ὅταν διὰ τῆς πίστεως γεννιῇ μὲς στὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου θάβει τὸ ἐγὼ καὶ ζῇ Ἐκεῖνος. Καὶ τὸ νὰ ζῇ κανεὶς μετὰ τὸν Χριστὸ ζῶντα μὲς στὴν καρδίαν του καὶ τὸν ἑαυτοῦ τὸν νεκρό, εἶναι ἡ πραγματικὴ ἀπόλαυσις τῆς ζωῆς τῆς ἀθανάτης, τῆς οὐρανίας, τῆς συγκοιμημένης ζωῆς.

Τὰ Χριστοῦγεννα γιὰ σένα σημαίνουν εἰρήνην τῆς ψυχῆς σου ἢ ταραχή;

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἕνα τεύχος μετὰ τὴν σειράν τὸν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀποκλήρου τοῦ προηγούμενου μηνός, ἢ δωρεάν τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἀπλὴν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἢ μὲς γράφῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοδ. ρίς 387, Ἀθήναι.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἕνα τεύχος μετὰ τὴν σειράν τὸν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀποκλήρου τοῦ προηγούμενου μηνός, ἢ δωρεάν τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἀπλὴν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἢ μὲς γράφῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοδ. ρίς 387, Ἀθήναι.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἕνα τεύχος μετὰ τὴν σειράν τὸν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀποκλήρου τοῦ προηγούμενου μηνός, ἢ δωρεάν τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἀπλὴν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἢ μὲς γράφῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοδ. ρίς 387, Ἀθήναι.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἕνα τεύχος μετὰ τὴν σειράν τὸν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀποκλήρου τοῦ προηγούμενου μηνός, ἢ δωρεάν τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἀπλὴν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἢ μὲς γράφῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοδ. ρίς 387, Ἀθήναι.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἕνα τεύχος μετὰ τὴν σειράν τὸν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀποκλήρου τοῦ προηγούμενου μηνός, ἢ δωρεάν τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἀπλὴν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἢ μὲς γράφῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοδ. ρίς 387, Ἀθήναι.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἕνα τεύχος μετὰ τὴν σειράν τὸν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀποκλήρου τοῦ προηγούμενου μηνός, ἢ δωρεάν τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἀπλὴν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἢ μὲς γράφῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοδ. ρίς 387, Ἀθήναι.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἕνα τεύχος μετὰ τὴν σειράν τὸν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀποκλήρου τοῦ προηγούμενου μηνός, ἢ δωρεάν τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἀπλὴν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἢ μὲς γράφῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοδ. ρίς 387, Ἀθήναι.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἕνα τεύχος μετὰ τὴν σειράν τὸν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀποκλήρου τοῦ προηγούμενου μηνός, ἢ δωρεάν τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἀπλὴν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἢ μὲς γράφῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοδ. ρίς 387, Ἀθήναι.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἕνα τεύχος μετὰ τὴν σειράν τὸν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀποκλήρου τοῦ προηγούμενου μηνός, ἢ δωρεάν τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἀπλὴν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἢ μὲς γράφῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοδ. ρίς 387, Ἀθήναι.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἕνα τεύχος μετὰ τὴν σειράν τὸν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀποκλήρου τοῦ προηγούμενου μηνός, ἢ δωρεάν τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἀπλὴν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἢ μὲς γράφῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοδ. ρίς 387, Ἀθήναι.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἕνα τεύχος μετὰ τὴν σειράν τὸν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀποκλήρου τοῦ προηγούμενου μηνός, ἢ δωρεάν τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἀπλὴν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἢ μὲς γράφῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοδ. ρίς 387, Ἀθήναι.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἕνα τεύχος μετὰ τὴν σειράν τὸν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀποκλήρου τοῦ προηγούμενου μηνός, ἢ δωρεάν τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἀπλὴν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἢ μὲς γράφῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοδ. ρίς 387, Ἀθήναι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἡ LIZA TAKOPOULOU καὶ ἡ ILDA MANU, Siraselviler Arslan Vastagi Sokak Jones Apt. 13/5, Istanbul, Turkiye, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική και γαλλική γλώσσα, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φίλης.

Ἡ LIANA ALEXANDRIDOU καὶ ἡ LINA ELEFTEROPOULOU, (21 χρόνων) καὶ οἱ δυο, Pangalti Bilezikli Sok. No 36, Istanbul, Turkiye, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ἀνταλλαγή κάρτ - ποστάλ.

Ἡ ZACHARIA ANASTASIOU (17 χρόνων), Galata Vekihane Sokak No 7/3, Istanbul, Turkiye, ζητεῖ ν' αλληλογραφήσουν με νέους, ηλικίας 19-26 χρόνων, κατὰ προτίμηση ἀπὸ τὴν Ἱταλία, με σκοπό τὸ γάμο.

Ἡ LOLITA VILLADA C.H., Fama Sun 63-A, Mexico 14, D.F., επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους ἀπὸ τὴν Ελλάδα, σὴν ἀγγλικὴ ἢ ἰσπανικὴ γλώσσα, με σκοπό τὴν δημιουργία μίας καλῆς φίλης ἢ τὸ γάμο.

Ἡ TINIA Kiremit Cad. Nakas Haydar Sok. No 5, Istanbul, Turkiye, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες ἀπὸ τὴν Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ τὴν Ελλάδα.

Ἡ NATALIA BORISOVNA καὶ ἡ VALEVA STANKEVIC (17 χρόνων), Cihangir Sormagari Sok. Tar Apt. 85/2, Istanbul, Turkiye, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική ἢ γαλλικὴ γλώσσα, με σκοπό τὴν συνάντη μίας καλῆς καὶ σταθερῆς φίλης. Φωτογραφία ἀπαι.

Δύο φίλες, ἡ MAREO GEORGIU, Rue Abdel Monem 106, Alexandria, Egypte, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 18-25 χρόνων, με σκοπό τὴν συνάντη μίας καλῆς καὶ σταθερῆς φίλης.

Τρεῖς ἀδελφές, ἡ LENA, (29 χρόνων), ἡ REA, (19 χρόνων), καὶ ἡ IRA CONSTANTINOU O.D. I.Kalyonculuk Cad. Platin Apt. No 130/9, Istanbul, Turkiye, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 19-24 χρόνων. Φωτογραφία ἀπαι.

Ἡ NITSA PETRIDOU, 46 Pembroke St., Toronto No 2, Ontario, Canada, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους, ἀπὸ τὴν Ελλάδα, με σκοπό τὴν συνάντη μίας καλῆς καὶ σταθερῆς φίλης. Παρακαλεῖ δόσεις ἀπαντήσεων νὰ στείλουν μὴ φωτογραφία τους.

Ἡ KATIA καὶ ἡ NATASA, Emirgan Hakkak Yumru Sok. No 4/1, Bosphore, Istanbul, Turkiye, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέους, ηλικίας ἀπὸ τὸν 30 χρόνων. Φωτογραφία ἀπαι.

Ἡ TZENI TRIANTAFILLOU, M.R.K.L., Mac, Sok. No 40, Beyoglu, Sehri, Istanbul, Turkiye, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο, ιδιαίτερα ἀπὸ τὴν Καναδά. Παρακαλεῖ δόσεις ἀπαντήσεων νὰ στείλουν μὴ φωτογραφία τους.

Ἡ PATRITSIA, Taksim Eimadag, Olcek Sok. Kaya Apt. No 19/5, Istanbul, Turkiye, ζητεῖ ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τὴν συνάντη μίας καλῆς καὶ σταθερῆς φίλης. Φωτογραφία ἀπαι.

Ἡ L. PETRIDOU, (16 χρόνων), καὶ ἡ EFIGEORGIA IDOULOU, Sissane Cutsak Sok. No 28, Galata, Istanbul, Turkiye, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τὴν συνάντη μίας καλῆς καὶ σταθερῆς φίλης. Φωτογραφία ἀπαι.

Δύο φίλες ἡ MARIANNA

ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

Διὰ τὰς ἑορτὰς ἕνα βιβλίον χοροῦ τοῦ Κώστα Μπουσιώτη. Ζητήσατε το αὐτὸ βιβλίον καὶ τὴν Σοφίαν τοῦ Διομήδεα 4 (Πάροδος Ἑρμοῦ 18). Τηλ. 22.229.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΣΙΜΑΤΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Δέχεται Μάγερ 10 (Πλατεία Βάθης). Τηλφ. 532.563.

καὶ ἡ ELIANA, (17 χρόνων), Poste Restante, Camp Cesar, Alexandria, Egypte, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τον κόσμο. Φωτογραφία ἀπαι.

Ἡ POLIANA PAPADOPOULOU, Arnavutkoy Kichane, Cikhazi No 24, Istanbul, Turkiye, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες καὶ νέους, ηλικίας μέχρι 29 χρόνων, με σκοπό τὴν συνάντη μίας καλῆς καὶ σταθερῆς φίλης.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ὁ LOUIS PRATAKOS, (30 χρόνων), 1492 Lecaron, Ave. Sarnia, Ontario, Canada, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τὴν ἀνταλλαγή κάρτ - ποστάλ.

Ἡ J. H. STATHAKOS, (31 χρόνων), 1150 N. Christie St. Sarnia, Ontario, Canada, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Ἑλληνίδες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τὴν ἀνταλλαγή κάρτ - ποστάλ.

Ἡ DIMITRIOS KESEKINIS, (29 χρόνων), Esslingen R. u. d. M. Hoizweg 10, Bf. AM. Schill, Germany, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Ἑλληνίδες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 20-25 χρόνων, με σκοπό ὅ,τι ἤθελε προκύψει. Φωτογραφία ἀπαι.

Ἡ DIMITRIOS KOUKLIAS, (21 χρόνων), καὶ ὁ P. KIKLOS, (25 χρόνων), N. u. m. b. J. u. m. W. Wohnen, Germany, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με μὴ νέα ἢ ἕνα νέο, με σκοπό τὴν συνάντη μίας καλῆς καὶ σταθερῆς φίλης.

Ἡ LAKIS PAPPAS, K. u. m. Niehl Sebastian St. Nr 100, Germany, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Ἑλληνίδες ἀπὸ τὴν Ελλάδα, με σκοπό τὴν ἀνταλλαγή κάρτ - ποστάλ.

Ἡ M. ANAGNOSTOPOULOS καὶ ὁ FOTIOS ZIMIS, Firma Steuler Industrie St. 75 M. u. m. h. Wurt. Germany, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες ἀπὸ τὴν Ελλάδα, ηλικίας 18-20 χρόνων, με σκοπό ὅ,τι ἤθελε προκύψει. Φωτογραφία ἀπαι.

Ἡ CONSTANTINOS STANILAKOS καὶ ὁ HARSIPAPADIMITRIU, Firma Abele Industrie, St. 89, M. u. m. h. Wurt. Germany, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες ἀπὸ τὴν Ελλάδα, ηλικίας 18-20 χρόνων, με σκοπό ὅ,τι ἤθελε προκύψει.

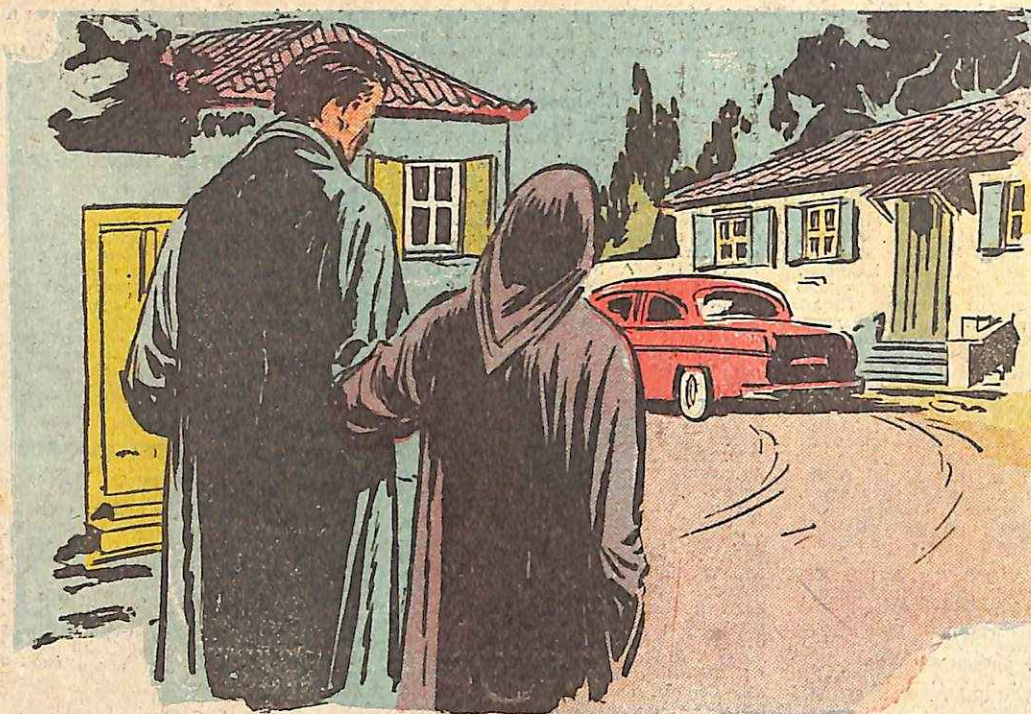
Ἡ PETER CONSTANTINOPOULOS, 27 Buell St. Brockville Ontario, Canada, ζητεῖ ν' αλληλογραφήσει με νέες ἀπὸ τὴν Ελλάδα καὶ ἀπ' όλο τον κόσμο. Φωτογραφία ἀπαι.

Ἡ GREGATHOS, 266 Glebe Rd. Glebe, Sydney, N.S.W., Australia, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἢ τὴν Πελοπόννησον, με σκοπό τὴν συνάντη μίας καλῆς καὶ σταθερῆς φίλης.

Δύο φίλοι, ὁ I. BITHAS, Kesselofenfabrik Ewald Lang Wuppertal Langerfeld καὶ ὁ I. DIMITROULIS, Wuppertal Barmen, Schwarzbachst. 52, Germany, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με Ἑλληνίδες ἀπὸ τὴν Ελλάδα, ηλικίας 18-26 χρόνων, σὴν ἐλληνικὴ γλώσσα.

Ἡ COSTA ELIAS TSALOS, Christiane United Fruit Co, 321 St. Charles Av. New Orleans LA., USA, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες ἀπὸ τὴν Ελλάδα, με σκοπό τὴν συνάντη μίας καλῆς καὶ σταθερῆς φίλης καὶ τὴν ἀνταλλαγή γραμματοσχημάτων.

Ἡ BAROITSOS, Cozy Nook Tea Room 170 Shoeman Street, Pretoria, South Africa, Transvaal, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες ἀπὸ τὴν Ελλάδα, με σκοπό τὸ γάμο

Τι ήθελε εκείνο το αυτοκίνητο έξω από το σπίτι τους;..

ΧΙΟΝΙΖΕ όλη την ημέρα κι' η οικογένεια είχε μαζευτεί γύρω από το τζάκι, όπου έκαιγαν τα κούτσουρα.

— Η Παναγιά, απόψε θέλει ζεστασιά, είπε η γιαγιά.

Ο πατέρας με τις δυο κόρες είχε μαζέψει τις τελευταίες τους έλιες και τις είχε πεί στο λιοτρίβι. Όλα πήγαν καλά φέτος και το περβόλια, και τ' αμπέλι κι' ο ελαιώνας.

Η μάνα σιδερώσε σε μιάν άκρη το καινούργιο πουκάμισο του νεοκώρη της. Ο Θεόδωρος, ο πατέρας, συνήριζε να μεταλαβάνη κάθε χρόνο μετά τη λειτουργία των Χριστουγέννων.

— Δεν ξαπλώνεις λίγο, του είπε η γυναίκα του. Θα σε ξυπνήσω με την πρώτη καμπάνα.

— Δίκιο έχεις, Μαριγώ. Πάω να οίξω μιά ματιά στα ζώα και θα πλανάσω. Περίεργο, όμως, δε σου φαίνεται, που δε λάβαμε γράμμα από το Φώτη; Τι νάπαθε το παιδί μας;

— Το παιδί μπορεί νάρθει με το τελευταίο λεωφορείο. Τι χρειάζοταν το γράμμα;

— Μπορεί να είναι κι' έτσι, γυναίκα...

Πέρασε μιά ώρα και όλα είχαν ησυχάσει μέσα στο σπίτι. Όλοι είχαν ξαπλώσει στα κρεβάτια τους. Μόνον η γιαγιά στο φουγάριζε τ' αβράχτι της, έβπνια, έκει κοντά το τζάκι.

Το τελευταίο λεωφορείο, είχε έλξει, μα ο Φώτης δεν είχε φανή. Κι' ο νους της γριάς άρχισε να βάζει το κακό και να στριφγυρίζει ένα σωρό πράγματα.

Γιατί να μην άνησυχή η γριά Δέσπω, όταν φάνταζε ολοζώντανη ή εικόνα μιάς άλλης παρανοήτης Χριστουγέννων, που έβεραν στο σπίτι της καταματωμένο και έτοιμοθάνατο τον άντρα της;

Ουμμάτι πως ήταν νέα και ώραία την εποχή εκείνη όταν έμενε μονάχη στο ίδιο αυτό σπίτι και είχε μοναχογιό της το Θεόδωρο.

Ο άντρας της με τρεις εγγάτες, είχαν τελειώσει τις δουλειές και είχαν τραβήξει εκείνο το βράδυ για το μαγαζί, να τους κεράσει.

Μά, μέσα στο μαγαζί βοισκόταν κι' ο Ντίνος, ο πρώην άραβονιαστής της γυναίκας του. Ο Ντίνος ήταν άσματος και υπεκρός για αυτά τα χόλασαν και δεν τον παντρεύτηκε η Δέσπω. Κι' εκείνος από τον καυμό του έφυγε από το χωριό για την Άθήνα. Έξαφανίστηκε χρόνια ολόκληρα κι' είχε ξεχαστεί απ' όλους.

Μά, νά, που εκείνο το βράδυ, παραμυγή Χριστουγέννων, είχε γυρίσει στο χωριό. Κακοτυμένος, καθόταν σε μιά γωνιά κι' είχε προστά του την όκα γεμάτη κι' έπινε.

Μόλις είδε τον άνθρωπο, που του πήρε την αγάπη του, μισόκλεισε τα μάτια, έστριψε το μoustάκι και το πρόσωπό του πήρε μιά αλόκληρη αγριεμένη όψη.

Ο άντρας της κυρά - Δέσπως δεν έδωσε σημασία. Μόνο άσχολήθηκε με τους εγγάτες.

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο Φώτης έπαιρνε τα γράμματα, κι' ο πατέρας του τον έστειλε στην Άθήνα να σπουδάσει ηλεκτρολόγος.

Το παιδί ενόχταν συχνά στο χωριό στις νιορτές κι' έστειλε τακτικά γράμματα. Τώρα τελευταία όμως είχε άσγήσει κάπως να τους γράψη κι' όλοι είχαν άσπυγίσει. Μάλιστα, ούτε για τα Χριστούγεννα δε λάβαμε γράμμα του.

*

Δεν κοιμήθηκε διόλου η γριά τη νύχτα εκείνη. Κόντευε να έμπερώσει, όταν ξαφνικά άκούστηκαν οι καμπάνες της έκκλησίας να χτυπούν χαρούσινα, για τη λειτουργία.

Ο Θεόδωρος πετάχτηκε, από το κρεβάτι του, μαζί του κι' η γυναίκα του.

— Θάρθ, κανείς άλλος από σάς στην έκκλησία; ρώτησε.

Η γριά Δέσπω παρότησε τ' αβράχτι της και στη γωνιά και είπε με άτονη φωνή:

— Θάρθω εγώ, Θεόδωρε. Μά γιατί δεν ήρθε ο Φώτης; Δε σου φαίνεται παρόξενος;

— Μή βάζεις κακό στο μυαλό σου, υπέρα. Νέος είναι, μπορεί να τούτυγε κανένα άπρόσποτο... Δεν ξέρεις...

Αυτά τα λόγια της είπε να την παρηγορήσει ο Θεόδωρος, μα κι' εκείνου η ψυχή ήταν ταραγμένη...

Τράβηξαν υπέρα και γιοιός, από το μισοφωτισμένο δρόμο, για την έκκλησία.

Γονατιστή η γριά Δέσπω παρασκαλούσε τώρα την Παναγία για την υγεία του Φώτη, του εγγονού της. Και έμεινε ως το τέλος να μεταλάβη μαζί του.

Χαρούμενα ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

του. Γιατί θα έφευγαν να πάνε στο χωριό τους να κάνουν Χριστούγεννα και τις υπόλοιπες νιορτές, κι' έπειτα θα ξαναγύριζαν για τις δουλειές του. Έβγαλε μάλιστα το πορτοφόλι του, τους μέτρησε όσα τους χραιστούσε κι' έβαλε κρασί στα ποτήρια τους.

— Άντε, καλά Χριστούγεννα! τους εύχθηκε.

Κι' ήταν έτοιμος να τους άποχαιρέτησι, όταν ο Ντίνος σηκώθηκε κρατώντας το ποτήρι του, και προχώρησε τρικλίζοντας, προς την παρὰ τους.

— Μπορώ να πιώ κι' εγώ στην υγεία σας; είπε.

Ο άντρας της Δέσπως τούριζε μιά ματιά και του είπε:

— Έχω κουβέντα με τα παιδιά!...

— Έχω κι' εγώ μία κουβεντούλα μ' εσένα! του είπε ο Ντίνος.

— Δεν έχω καιρό, σούζο τα λέμε, του άπάντησε ο άντρας της Δέσπως.

Και τότε, τα μάτια του Ντίνου άστράψαν, και πέταξε το γιομάτο ποτήρι του πάνω στη συντροφιά.

Ο άντρας της Δέσπως τινάχτηκε από τη θέση του. Μά ο Ντίνος πρόλαβε και τον χτύπησε με τη γροθιά του στο κεφάλι.

Έτσι άρπάχτηκαν τα δυο κορμιά τους έσμιξαν κι' ο Ντίνος έπεσε χάρω. Μά ξαφνικά κι' ενώ ο άλλος γύριζε στη συντροφιά του, ο Ντίνος τινάχθηκε σά θηρίο, έβγαλε ένα μαχαίρι που'χε κρυμμένο στο ζωνάρι του και χτύπησε μπαμπέσικα από πίσω στην πλάτη τον άντρα της Δέσπως.

Τον έπιασαν οι άλλοι και του πήραν το μαχαίρι. Μά, ο χτυπημένος έπλεε στο αίμα, ξαπλωμένος χάρω.

Έτσι, έτοιμοθάνατο τον πήγαν σπίτι του κι' ως που νάρθ ο γιατρός, έσπυχησε στην αγκαλιά της Δέσπως.

Μάυρα Χριστούγεννα πέρασε εκείνη τη χρονιά το χωριό. Κι' η κυρά Δέσπω, βρυτημένη στα μαύρα και στην απελπισία, έκλαψε τον άντρα της άπασπυγίστα.

Μόνη πιά με το Θεόδωρο της... φρόντιζε για όλα: για τα χτήματα, το σπίτι και το παιδί της. Μά το παιδί μεγάλωσε νοήνορα άσθρόθηκε και τον πάντρεψε μικρό για να μπήσσι μιά νύφη, βρηθό στο σπίτι της. Διάλεξε και πέτυχε τη Μαριγώ.

Τελείωσε η λειτουργία και η γριά έξαντλημένη από την κόουσα, άκουμπώντας στο υπράσσο του Θεόδωρου γύρισε στο σπίτι.

Καθώς έστριψαν το δρόμο, είδαν ένα αυτοκίνητο έξω από το σπίτι τους.

— Τι συμβαίνει, παιδί μου; πρόφερε σιγανά η γριά.

Μά ο Θεόδωρος δεν της άπάντησε. 'Η καρδιά του άρχισε να χτυπά δυνατά.

Πλησίασαν. Τους άναισε η Μαριγώ:

— Σιγά, σιγά, γιατί έχουμε ξένους!

— Το παιδί: μουρούσιρε με άγανία ο Θεόδωρος.

— Κι' αυτός μαζί. Σιγά, μην τους έυπηέσετε...

*

Ο ήλιος είχε βγή πιά ψηλά. Το Χριστουγεννιάτικο τσαπέλι ήταν στρωμένο. Δεν τούλεπε η γαλοπούλα. Άλλα τέσσερα πιάτα είχαν μπη παραπάνω στο τσαπέλι. Και γύρω-γύρω, λίγο μακρύτερα, ο Θεόδωρος, η Μαριγώ, η γριά Δέσπω και τα δυο κοριτσάκια, όλοι ντυμένοι στα νιορτινά τους, περίμεναν.

Πρώτος βγήκε ο Φώτης κι' έπεσε στην αγκαλιά του πατέρα του και της μάνας του. Φίλησε το χέρι της γιαγιάς και τις δυο άδελφούλες του στα μάγουλα.

— Ποιοί είναι οι ξένοι, παιδί μου; Κάπως ασταμιένος ο Φώτης κύτταξε όλοως γύρω του και ψιθύρισε:

— Δεν πρόφτανα να σας είδοποιήσω... Πήραμε το αυτοκίνητο του πατέρα μου κι' ήρθαμε.

— Τού πεβερού σου; ρώτησε ο πατέρας.

— Νάι, πατέρα. Έδωσα το λόγο μου κι' ήρθα στο χωριό μαζί τους για ν' άλλαξουμε άραβόθω.

Ο Θεόδωρος, με σκυφτό το κεφάλι, έμεινε λίγα λεπτά άμύλητος κι' έπειτα με μάτια δακρυσιμένα, φίλησε το νιοί του και γυρίζοντας στους άλλους είπε:

— Σκεφτήκαμε το κακό, σάν είδαμε πως δέν εονόταν ο Φώτης. Άς χαρούμε, λοιπόν, τώρα. Δεν την έξω τη νύφη, μα είναι γυναίκα του και θα είναι καλή. Και στα στέφανά, παιδί μου φώναξέ τους, τώρα, να τους νιορτίσουμε!...

Δυό ντυμενιές έπεςαν την ώρα που έταρταν. Τις έορριαν οι φίλοι του Φώτη, όταν έμαθαν πως άραβωνιζόταν, για ν' άναγγείλουν στο χωριό την ευτυχία του.

Κι' ήταν η πρώτη φορά, που η γριά Δέσπω φρονούσε τόσο χαρούμενα Χριστούγεννα.

MIPANTA

Η ΣΕΛΙΣ

ΤΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΛΟΥΣΑΤΕΣ ΤΟΥΑΛΕΤΤΕΣ

ΜΕ τις νιορτινές ημέρες άρχίζουν και οι διάφορες συγκεντρώσεις της χειμερινής περιόδου: δεξιώσεις, χοροί, πάρτυ. Άλλα απ' αυτά είναι επίσημα και άλλα πιο απλά. Όλα όμως άπαιτούν τις άνάλογες λουσατές τουαλέττες.

Άς δούμε, λοιπόν, τί συμβουλεύει σχετικά η έφετεινή μόδα, για να κατατοπισθούμε ποιά υλική και ποιά γραμμή θα προτιμήσωμε.

Όπως βλέπομε, η γραμμή που υπερτερεί στις άμυγιέ τουαλέττες, είναι κυρίως η εϋθύγραμμη. Φιγουράρουν πολλά ούμπ-μαντώ. Πέφτουν ό-λότσια πάνω στο σώμα, μ' ένα πολύ έλαφρό τονισμό της μέσης. Έχουν μεγάλα ντεκολτέ σε όριζόντια γραμμή πάνω από το στήθος και δύο μπρετέλλες, συγκρατούν το φουρώ στους ώμους. Κάποιο σκέρτσο προσωπικής έμπνεύσεως ποικίλλει την άπλότητα αυτής της γραμμής.

Για να σας δώσωμε μιά ιδέα, σας περιγράφωμε ένα-δυό σκέρτσες, που είδαμε σ' ένα παριζιάνικο μοντέλο: Οι μπρετέλλες, που συγκρατούν τους ώμους, σχηματίζουν στο ένα πλάι ένα δέσιμο με τις άκρες, που κρέμονταν ως χαμηλά στη φούστα. Το δέσιμο είχε για στό-λισμα ένα κόσμημα.

Ένα άλλο σκέρτσο είναι να στολίζεται το φουρώ μ' ένα μεγάλο φιόγκο μπροστά στο σημείο της μέσης.

Άλλοτε, ένα πρόσθετο πανύ μπροστά σάν ποδιά, σχηματίζει έλαφροιά σουρά και δένει πίσω με μία στενή λωρίδα.

Ένα άλλο όμως σκέρτσο για εϋθύγραμμες τουαλέττες είναι το κορσάζ, που σχηματίζει μπλουζόν πάνω από τη φούστα, δίδοντας στο σύνολο μιά μακροτάλλη όψη. Κάτω από το μπλουζόν, η φούστα, που είναι εϋθύγραμμη, σχηματίζει, εν τούτοις, λίγες σουρές, για να δώση άνεσι στους γοφούς.

Σε μιά τουαλεττίτσα με μικρό ντεκολτέ, το κορσάζ έχει ένα δέσιμο στόν ένα ώμο. Είναι κι' αυτό ένα χαριτωμένο σκέρτσο.

Η ΕΒΑΖΕ ΓΡΑΜΜΗ

Είπαμε, ότι έπικρατούν αυτή την εποχή οι εϋθύγραμμες τουαλέττες. Αυτό όμως δε σημαίνει πως δε θα δούμε και άμυγιέ σε γραμμή έ-βαζέ. Είναι κι' αυτές κομψές και χαριτωμένες για άρισμένες σιλουέττες. Έτσι, βλέπομε τουα-λέττες με έφαρμοστά κορσάζ, αλλά με άνετες φούστες. 'Η άνεσι αυτή έπιτυγχάνεται κυρίως με σουρές ή βαθιές ελεύθερες πιέτες. Είναι όμως επίσης πολύ της μόδας το δίπλωμα της φούστας προς το ένα πλάι και μία στενή ζώνη, δεμένη μπροστά σε μακροστενο φιόγκο.

ΒΡΑΔΥΝΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Όλα τα νυαλιστερά ή μāt μεταξωτά συνηθίζονται για τις βραδυνές τουαλέττες. Τα κρεπ σπέν, τα φάιν, οι ταφτάδες, τα μοναρέ και πάντοτε το βελούδο, θα σας προσφέρουν, το καθένα με τη σειρά του, αυτό άκριβώς, που χρειάζεσθε για το βραδινό σας φόρεμα.

Τα χρώματα είναι άνεξάντλητα σε διακρινάσεις άποχρώσεων. Συνηθίζονται οι πολύ ζωηροί χρωματισμοί, αλλά και οι άπαλοι. 'Η κάθε μία μπορεί να διαλέξη, άνάλογα με την ιδιο-συγκρασία της, με τον τύπο της, χωρίς να ξε-

Άμυγιέ έπαγωφόρι με γαζιά ματλασέ σ' έ-λο το πάνω μέρος.

Αριστερά: Κορσάζ μπλουζόν και άνετη φούστα από βελούδο. Δεξιά: Μονοκόμιατη τουαλέτα φουρτώ.

χγά πώς και το μαύρο δεν παύει ποτέ να είναι το χρώμα, που ιδιαιτέρως κολακεύει.

Ας τονίσουμε, επί πλέον, ότι τα βραδυνά εφέτος φοριούνται τόσο κοντά, όσο και τα καθημερινά φορέματα. Είναι κι' αυτή μία πρωτοτυπία.

Η ΝΤΑΝΤΕΛΛΑ ΤΑ ΒΡΑΔΥΑ

Ένα από τα πλούσια υλικά, που χρησιμοποιούμε για τα βράδυα είναι η νταντέλλα. Η βασιλεία της ποτέ σχεδόν δεν έπαισθήθηκε και μπορούμε να πούμε, ότι είναι από τα λεπτότερα διακοσμητικά της γυναικείας γκαρνταρόμπας. Έμφανίζεται πότε άσπρη, πότε κρέμ και πότε μαύρη.

Βλέπουμε διάκληρα βραδυνά φορέματα καμωμένα από νταντέλλα. Ακολουθούν συνήθως τον τύπο των φουρτώ με κορσάζ μπυστιέ. Η συνέχεια του μπυστιέ είναι μία φούστα με κλείσιμο φακέλλου, που συμπληρώνεται με σατέν. Από το ίδιο αυτό σατέν γίνεται και η ζώνη, που περιβάλλει την πλάτη και τελειώνει στα πλάινα φύλλα. Έχει τοποθετείται κι' από ένας φιογκός. Έτσι η μπροστινή γραμμή του κορσάζ-φούστας άφηνεται έντελως μονοκόμιατη.

Από νταντέλλα επίσης έχουμε και την αντί-

θετη άποψη της γραμμής. Δηλαδή, κορσάζ το ίδιο στον τύπο μπυστιέ και φούστα πολύ φαρδιά, με δύο και τρία βολάν από νταντέλλα. Φυσικά, το φουρτώ από σατέν είναι απαραίτητο. Αναφέραμε τις άσπρες και μαύρες νταντέλλες, ή μόδα όμως ευνοεί πολύ και τις χρωματιστές, σε άχνά ή και ζωηρά χρώματα.

Ένα άσορτιμάν κολλιέ, βραχιόλι και σκουλαρίκια συμπληρώνει το κομψό αυτό σύνολο.

ΒΡΑΔΥΝΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

Τα βραδυνά επανωφόρια είναι εφέτος πολύ άνετα και ακολουθούν ως επί το πλείστον την κόψη κimonό, με φαρδύα μανίκια και στις μασχάλες και σε όλο τους το τρουά-κάρ μάκρος. Πολύ συχνά, τα βλέπουμε χωρίς διόλου κούμπωμα, απλώς διπλώνουν μπροστά και τα κρατάμε κλειστά με το χέρι.

Για τα επανωφόρια αυτά χρησιμοποιούμε λαινάς βαρνά και σιλπνά και σατέν.

Φυσικά, ό γούνινος γιακάς και μάλιστα άσ-κετά μεγάλος, είναι το απαραίτητο συμπλήρωμα. Κάποτε συνοδεύεται και με μεγάλα ρεβέρ, καθώς και φαρδιές μανσέττες.

Επανωφόρι από άνοιχτόχρωμο λαινάς.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

Λαινάς μονόχρωμα σε ποικιλία ύφάνσεων και χρωματισμών, προσφέρουν τη χάρι τους για την κατασκευή των επανωφοριών, που προορίζονται για άπογεύματα.

Άλλοτε βαρύτερα και άλλοτε πιο ελαφρά, ακολουθούν διάφορες κόψεις και δεν έχετε παρά να διαλέξετε ποιά σας ταιριάζει.

Η ίσια γραμμή με το διπλωτό κλείσιμο μπροστά, είναι κι' εδώ πολύ της μόδας. Τα επανωφόρια καταλήγουν σ' ένα μικρό γούνινο γιακά, ελαφρώς σηκωτό, χωρίς όμως ν' αποκλείεται και ο μεγάλος κατεβαστός γιακάς. Τα μανίκια είναι πάντα τρουά-κάρ και συνοδεύονται από μακρύα δερμάτινα γάντια.

Κοντά στα ευθύγραμμα επανωφόρια, έχουμε και πολλά άντπροσωπευτικά της έδαξέ γραμμής. Φιγουράρουν και αυτά στις φτερινές συλλογές και μερικά απ' αυτά έχουν τη μέση τοποθετημένη κάπως ψηλότερα, έτσι που να δίνουν την εντύπωση των κοντόταλλων. Έπειδή, όμως, ή μόδα παρουσιάζει διαρκώς αντιθέσεις, έχουμε και επανωφόρια μακρόταλλα.

Ένα από τα φιγουρίνια μας σας δείχνει την πρώτη άποψη, που αναφέραμε. Δηλαδή το επάνω μέρος του επανωφοριού έχει κόψη κimonό και επί πλέον στολίζεται ολοτοίγυρα με οριζόντια γαζιά, σε μικρή άπόσταση τοποθετημένα τα μόν από τα δέ, στον τύπο του ματλασέ.

Λίγο ψηλότερα από τη μέση, το πάνω μέρος του επανωφοριού, ενώνεται στο κάτω με μία οριζόντια ραφή. Έτσι, σχηματίζονται κάτω λοξά φύλλα, που κάνουν μία πολύ έδαξέ γραμμή.

ΑΝΟΙΧΤΟΧΡΩΜΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

Πολλά θα είναι τα έφετεινά χειμωνιάτικα επανωφόρια, που θ' ακολουθήσουν τη μόδα το άνοιχτόχρωμου.

Τα λαινάς, από τα όποια γίνονται είναι βα-

ρνα, αλλά αυτό δε θα μάς έμποδίσει να διαλέξουμε χρωματισμούς, όπως της σαμπάνιας ή το γαρί-πέριλ, το πολύ άχνό κίτρινο, ακόμη και το λευκό.

Αυτά τα επανωφόρια ακολουθούν τη σπορτίβ γραμμή, αλλά δεν αποκλείεται και ή πιο λουσατη, για να μπορούν να φοριούνται τα άπογεύματα. Ακολουθούν άλλοτε την ίσια γραμμή και άλλοτε την έδαξέ, με κουμπώματα, φυσικά, ανάλογα: ίσια ή σταυρωτά. Ο γιακάς, μικρός ή μεγάλος, θα είναι πάντοτε άνετος.

Άλλος τύπος άνοιχτόχρωμων επανωφοριών είναι ή χρησιμοποίησι φανταζιέ λαινάς: καντριγιέ, διαγκονάλ, καρρεδάτων. Άλλά, φυσικά, αυτά έχουν τον καθαρώς σπορτίβ τύπο και φοριούνται τα πρωινά, ή σε ταξίδια, εκδρομές, κλπ.

ΜΕΛΑΝΖΕ ΛΑΙΝΑΖ ΣΕ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Διάφοροι τύποι μελανζέ λαινάς, όπως τα τούντ και άλλα, χρησιμοποιούνται εφέτος για κομψά απλά φορέματα.

Ακολουθούν διάφορες γραμμές, μεταξύ των όποιων ή κόψη πρενσές, με όλη την απλότητα που παρουσιάζει, θα είναι πολύ της μόδας. Σε παρόμοια μοντέλα ή κόψη κimonό είναι ή ένδε-δειγμένη, με άνεσι προς το επάνω μέρος του κορσάζ, στοργγγυλό άνοιγμα λαιμού και μανίκια ως τους άγκώνες. Προς τη μέση το κορσάζ έρχεται έφαρμοστό, για να συνεχίση, άν-τιθέτως, τη φούστα με λόξες και μεγάλη άνεσι. Ζώνη δεν υπάρχει και το μόνο στόλισμα είναι δύο μεγάλα κουμπιά μπρος-πλάι, στο σημείο της μέσης.

Άλλη κόψη της μόδας είναι αυτή που ακολουθεί την ίσια γραμμή και χωρίς να διακόπτεται ή ευθύγραμμία, το κορσάζ σχηματίζει πάνω από τη ζώνη ένα διπλωμα σε μπλουζόν. Μανίκια ως τους άγκώνες και το άνοιγμα του λαιμού μικρό και στοργγγυλό.

Αριστερά: Βραδυνή τουαλέτα από νταντέλλα. Δεξιά: Τουαλέτα με φούστα έδαξέ και πλάγιο διπλωμα.

Η ΚΟΥΚΟΥΛΑ ΤΟΥ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΗ

Ήταν έπόμενο πώς οι αστροναυτικές έπχειρήσεις θα επηρέαζαν και τη μόδα. Έτσι, ένας από τους μεγαλύτερους παρισινούς οίκους μόδας, έμπνέεται από την περιβολή του αστροναύτη. Πρόκειται για μία ιδιότροπη κουκούλα, που άφου περιβάλλει το κεφάλι σαν ένα χωστό μπνε, συνεχίζεται σε μία φαρδιά φάσα, σαν έσάοπα και τυλίγεται γύρω από το λαιμό, άφίνοντας το άκρο της να κρέμεται μπροστά.

ΙΔΙΟΤΡΟΠΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΥΝΑΣ

Η γούνα—δεν είναι ή πρώτη φορά, που το λέμε—είναι ή βεντέττα της έποχής. Η μόδα

Επανωφόρι σε έδαξέ γραμμή από καντριγιέ λαινάς.

δεν άρκεείται στη γνωστή χρησιμοποίησί της, αλλά όλο και έμπνέεται νέους τρόπους, για να τη φέρη στο προσκήνιο. Έτσι, εκτός από τις καζάκες από γούνα, με κόψη κimonό και τρουά-κάρ μανίκια, που είδαμε ήδη, μάς προσφέρει ένα είδος καζάκας-ζιλέ από γούνα κι' αυτό, χωρίς μανίκια. Πρόκειται όμως για ζιλέ, που δεν κουμπώνει μπροστά, αλλά πίσω στην πλάτη, και δε φοριέται με μπλουζές, αλλά άμέσως απ' ευθείας στο σώμα, προσφέροντάς μας έτσι μία άμπιγιέ εμφάνισι.

Το άνοιγμα του λαιμού είναι στοργγγυλό, αλλά και άσκετά άνετο. Η τελευταία λέξη της μόδας συνδυάζει μ' ένα τέτοιο ζιλέ-καζάκα, ένα καπέλλο, στον τύπο τόκας, άκριβώς από την ίδια γούνα.

Τη γούνινη αυτή καζάκα τη φοράτε με μία ευθύγραμμη φούστα λαινάς, ή ανάλογα με την περίπτωση, μπορεί ή φούστα να είναι και μεταξωτή.

Άριστερά: Φόρεμα από φαντασί λαινά, σε κόψι κιμονό. Δεξιά: Φόρεμα εϋθύγραμμο με κορσάζ μπλουζόν.

Η ΓΟΥΝΑ ΣΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

Αφού μιλήσαμε για γούνινα καπέλλα, ως επαγλαώμε πόσο μεγάλη είναι η μόδα τους φέτος. Σε χίλιους τρόπους μάς παρουσιάζονται και σε αφάνταστη ποικιλία. Πότε χρησιμοποιούμε μόνο γούνα για την κατασκευή ενός καπέλλου, πότε συνδυάζουμε και κάποιο άλλο υλικό.

Έτσι, βλέπουμε καπελλάκια με στρογγυλούς τεπέδες από καστόρι βελουτέ, που περιβάλλονται από μία πλούσια μπορντούρα από γούνα. Είναι επίσης πολύ στη μόδα ο συνδυασμός δύο χρωμάτων, π. χ. μαύρος τεπές με μπόρο σκωτικό από λευκή βιζόν.

Ένας άλλος συνδυασμός θα είναι η γούνα και το βελούδο. Ένα μοντελάκι, που είδαμε, εμφανίζει μία τόξα καμωμένη από λουρίδες μαύρης βιζόν και ανάμεσά τους μπαίνουν φάσες από κόκκινο βελούδο, που καταλήγουν μπροστά σε ένα κόμπο.

Αλλά και μόνη της η γούνα, παρουσιάζει ένα ωραίο και πλούσιο αποτέλεσμα. Ας πούμε μία τόξα, καμωμένη όλη από βιζόν, φοριέται με μόνο στολίδι ένα διχτυωτό βελάκι, που

φθάνει λίγο κάτω από τα μάτια, αφού προηγούμενος σκεπάσει όλη την τόξα.

ΚΑΠΕΛΛΑ ΜΕ ΑΛΛΑ ΥΛΙΚΑ

Μ' όλη ωστόσο τη μόδα της γούνας στα καπέλλα, δεν παύουμε να έχουμε και άλλα χαρακτηριστικά καπέλλα από διάφορα υλικά. Το βελούδο βέβαια, έφ' όσον πρόκειται για καπέλλα άμπιγιέ, παίζει πρώτο ρόλο.

Ένας πρωτότυπος τρόπος χρησιμοποιήσεώς του είναι να σχηματίσουμε ένα πολύ άνετο μονο-τουρμπάν από λουρίδες βελούδου, σε δύο ή τρία διάφορα χρώματα. Ωραιότατος συνδυασμός είναι του μαύρου βελούδου με γκρι καστόρι.

Το μονο-τουρμπάν παραμένει στην έρευνα του πολύ στυλ και μπορείτε να το φορέσετε στο κεφάλι με διαφόρους τρόπους. Έτσι έχετε την ευχέρεια να κάνετε διάφορες εμφανίσεις. Μη ξεχνάτε πάντως, ότι το μονο-τουρμπάν φοριέται πολύ χωστό, σκεπάζοντας

Ντέ-πιες από φούστα και κοινή βίστα. Για συμπλήρωμα: αστροναυτική κομοδίνα.

τελείως τα μαλλιά γύρω από το πρόσωπο κατεβαίνοντας χαμηλά πίσω στον αυχένα.

Πολύ της μόδας είναι επίσης το καστόρι βελουτέ, σε πολύ λεπτή ποιότητα. Θα το δοκιμάσει η μόδα πολύ χωστός τόξος-μπονέ, με πάνω μέρος του τεπέ νάχη μία τάση μύτες, γύρω, δένοντας ένα φιάγκο πίσω.

Άλλη σκετσόζικη μόδα στα καπέλλα είναι εκείνη που χρησιμοποιεί το διχτυωτό κολάρο στο βέλλο, με στολισμα «σενίγ».

Θα δούμε δηλαδή καπέλλα, που ο' άποτελούνται από μία βελουδίνη καλόττα, στο ένα ή το άλλο χρώμα, και γύρω από την καλόττα φαρμύζεται, σε φωτιστέφανος, ένα πεταχτό μπόρο από το διχτυωτό, που αναφέραμε, στο ίδιο χρώμα με το βελούδο της καλότας. Αυτό «κόκ» από βελούδο, τοποθετημένα μπροστά, κρατούν το διχτυωτό σηκωμένο.

Η ΓΟΥΝΑ ΣΤΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

Είναι η εποχή, που ένα γούνινο επανωφόρι μπορεί να κάμει ευτυχισμένη την κάθε γυναίκα. Ίδιαίτερος όμως γι' αυτές τις γιορτινές ημέρες, είναι το ωραιότερο επανωφόρι, που μπορεί να συνοδεύσει μία λουσάτη τουαλέττα.

Τα γούνινα επανωφόρια γίνονται πολύ άνετα, με την άνεση μάλιστα, που αρχίζει από τους ώμους και, κατεβαίνοντας, σχηματίζει γκοντάρια. Τα μανίκια ακολουθούν την κόψι κιμονό, ύστερα φυσικά γίνονται πολύ φαρδιά επάνω και λιγότερο στενεύουν, κατεβαίνοντας, και τελειώνουν σε βέρο. Οι γιακάδες είναι και μεγάλοι και με κροί, αλλά πάντως σε κόψι τέτοια, ώστε μπορούμε να φοριούνται και σηκωτοί και κατε-
δαστοί.

Τα πλούσια αυτά επανωφόρια χρησιμοποιούνται τις γούνες βιζόν, καστόρι, σκόνζ, λυγές και άλλα.

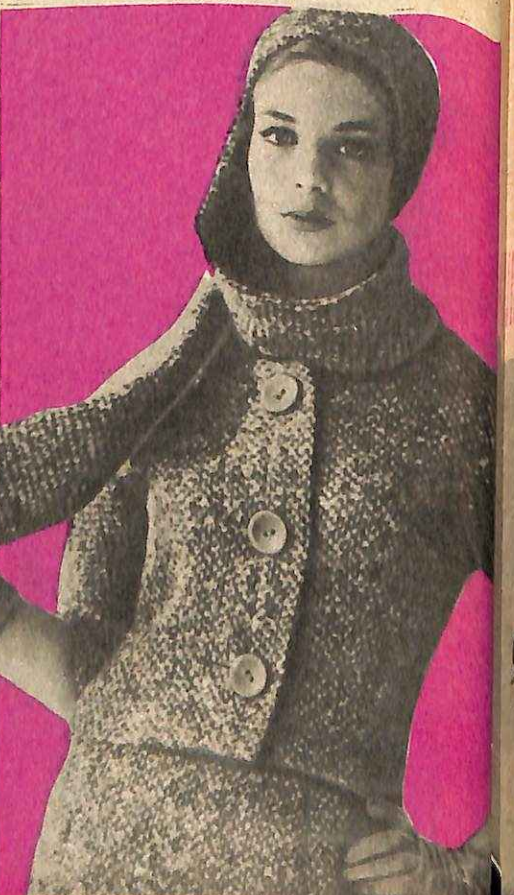
ΤΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Για τις γιορτινές συγκεντρώσεις πρέπει να δώσετε ιδιαίτερη σημασία στο χτένισμά σας. Είναι γνωστό το αξίωμα, που χρησιμοποιούν οι Γάλλοι: «Είθετε χτενισμένη; Είθετε ντυμένη;». Από εκεί καταλαβαίνουμε ποσο σπουδαίο θεωρούν το ρόλο που παίζει το χτένισμα στη γυναικεία εμφάνιση. Πράγματι, τι ωραιότερο θέαμα από ένα όμορφο κεφάλι;

Η μόδα έχει κάμει θαύματα τα τελευταία χρόνια στο ζήτημα του γυναικείου χτενίσματος. Οι σημερινοί κομμωτές είναι καλλιτέχνες και οι εμπνεύσεις τους είναι ή μία ωραιότερη και την άλλη. Μελετούν τον κάθε τύπο, την κάθε φυσιογνωμία, το σχήμα του προσώπου και κάθε λογα με όλα αυτά δημιουργούν.

Εκείνο, που ιδίως επιδιώκουν φέτος, είναι ο συνδυασμός του ωραίου και του απλού. Δύο-τρείς τούφες μαλλιών, μία τεχνητή κλίσι, και ένα όμορφο χτένισμα.

Ένα από τα τελευταία χτενίσματα, είναι με-

Άριστερά: Συνδυασμός φέτρ βελουτέ και γούνας. Μέσον: Γούνινο καπέλλο με βελάκι. Δεξιά: Γούνινη τόξα γαρυρισμένη με βελούδο.

οικά μαλλιά σιγμένα από το μέτωπο προς τα πίσω με ανάρτες διακρίσεις. Τα πλαινα, κομμένα κοντά και μακρύτερα, καλύπτουν τους κροταφούς και μέρος των αυτιών.

Γενικός κανών: οι μίξ-άν-πλι είναι πολύ άπαλές, ώστε να δίνουν την εντύπωση του φυσικού στα μαλλιά.

Ένα άλλο χτένισμα, λιγάκι πιο σκετσόζικο, είναι τα μαλλιά σηκωτά πάνω από το μέτωπο και να παρουσιάζουν κάποιο ύψος στην κορυφή του κεφαλιού, με ανώμαλες τούφες, ενώ άλλες τούφες, πέφτοντας πλαγίως, κατεβαίνουν στα πλάγια τόσο χαμηλά, ώστε να φθάνουν στο επίπεδο των ματιών. Άλλες πάλι τούφες μαλλιών, ξεκινώντας από το πάνω μέρος του κεφαλιού, φθάνουν χαμηλά στον αυχένα, με κλίσι προς τα εμπρός. Αυτές οι τελευταίες συγκροτούνται με ένα βελουδινό φιογκάκι από κάθε πλάι. Είναι ένα χτένισμα, που δεν ταιριάζει σε κάθε φυσιογνωμία. Γι' αυτό, συμβουλευθήτε καλά τον καθρέφτη σας, προτού το εφαρμόσετε.

ΤΑ ΑΞΕΣΟΥΑΡ

Η τσάντα, τα γάντια, ή ζώνη, τα παπούτσια, έρχονται κι' αυτά να συμβάλουν για την ωραία σας εμφάνιση.

Τα βραδυνά γοβάκια γίνονται από λευκό ή μαύρο σατέν, αλλά και σε άλλα χρώματα. Φυσικά, συνδυάζονται με την εκάστοτε τουαλέττα. Με μαύρο βραδυνό φόρεμα δεν αποκλείονται και οι μαύρες γόβες από «ντέμ».

Τα σχήματα είναι διάφορα και αρκετά ντε-κολέ, τα τακούνια πάντοτε πολύ ψηλά και λεπτά. Συνήθίζονται όμως και δύο μαρσέτες, που αρχίζουν από το μπροστινό μέρος της γόβας και ενώνονται με το πίσω.

Τα μακρογά γάντια είναι απαραίτητα, διότι συνοδεύουν τα τρουά-κάρ μανίκια και ακόμη

μακρύτερα είναι τα βραδυνά, για τα γυνά μπράτσα.

Συνήθίζονται λευκά ή μαύρα και κάποτε χρωματιστά.

Οι βραδυνές τσάντες είναι μάλλον μικρές, άλλοτε κορμαστές κι' άλλοτε σε σχήμα μικρού φακέλλου. Από δέρμα σόεντ, ή μεταξωτό, κεντημένο με χάνδρες, πούλιες, στράς. Τις κεντητές τις συμπληρώνει ενίοτε μία φράντζα από το ίδιο υλικό, που είναι το κέντημα. Τα φερμουάρ, που αποτελούν το κλείσιμο για τις κορμαστές τσάντες, είναι πολύ δουλεμένα.

Της καθημερινής χρήσεως οι τσάντες παραμένουν πάντοτε μεγάλες, άλλοτε τετράγωνες και άλλοτε μακροστενές.

Οι ζώνες στα βραδυνά φορέματα, γίνονται από μουλίνα ή τουλί, σε πλούσια δεσμάτα, αλλά βλέπουμε και ζώνες από το ίδιο ύφασμα της τουαλέττας. Για τα καθημερινά φορέματα οι ζώνες είναι δερμάτινες και φαρδιές, με μεγάλες μεταλλινές άγκυρες.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ας μην ξεχνούμε πως τις γιορτινές ημέρες, πρέπει και το σπίτι μας να πάρη γιορτινή όψη. Πόσα δεν έχουμε να κάμουμε για να το πετύχουμε αυτό. Αφίνομε το απαραίτητο νοικοκυριό, το γενικό καθαρίσμα, το γυάλισμα των ασημικών και τα παρόμοια, που είναι παροπαδάτο στο κάθε ελληνικό σπίτι. Όλα αυτά είναι ή απαραίτητη βάση, αλλά έχετε και άλλα να σκεφθήτε.

ΤΟ ΣΤΟΛΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΕΝΤΡΟΥ

Το στολισμό του διευκολύνεται πολύ σήμερα, γιατί μπορείτε να προμηθευθήτε τα πάντα από τα καταστήματα.

Δε χρειάζεται πια βασιδάκι, για να δώσετε

Άριστερά: Νέο χτένισμα σε ύψος. Μέσον: Μοδάτο χτένισμα με απαλό μίξ-άν-πλι. Δεξιά: Τουαλέττα από μουσελίνα με μικρό ντεκολτέ μπροστά και μεγάλο πίσω.

Αριστέρα: Τουαλετίτσα με εφαρμοστό μπουστάκι και φούστα όλο βολανάκια. **Δεξιά:** Σουρίτσες σφηνοκοφωλίες σχηματίζουν το μπουστάκι του παιδικού αυτού φορέματος.

την εντύπωση ότι το δέντρο είναι χιονισμένο. Θα αγοράσετε μια συνθετική σκόνη, σαν κρυστάλλινη, με την οποία θα πασπαλίζετε τα κλαδιά. Τα κλαδιά, που βάλαμε άλλοτε, αντικαταστάθηκαν με ολόκληρες σειρές από μικροσκοπικά πολύχρωμα λαμπάκια. Σκορπίστε τα λαμπάκια σε διάφορα σημεία του δέντρου κι έχετε ένα φαντασμαγορικό αποτέλεσμα.

Όσο για τα στολίσια, βρίσκετε κι' απ' αυτά στα καταστήματα: καμπανούλες, πολύχρωμες σφαίρες, δλόχρους αστέρια, άσημένιες λουρίδες, Παναγίδες, "Αη-Βασίλιδες". Έτσι, το δέντρο είναι έτοιμο για να δεχτεί τα δώρα, που αν είναι μικρά, τα κομμάτι, κι' αν είναι μεγάλα, τα άκουμπάτε τριγύρω στη βάση του δέντρου. Θα τα προσφέρετε σε φίλους και συγγενείς, όταν φτάση η κατάλληλη στιγμή.

ΓΙΟΡΤΙΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Είναι οι ημέρες, που τα μικρά, περισσότερα ακόμη κι' από τους μεγάλους, θα έχουν την ευ-

1) Βελούδινο άγορίστικο κοστούμι και λευκή μπλουζίτσα. 2) Μακρόταλλο κορσάκι κιμονό με φούστα κλότ. 3) Άνετο κορσάκι και πλισσεδοτή φούστα. 4) Εφαρμοστό κορσάκι με φούστα κλότ.

καιρία να παρευρεθούν σε γιορτινές συγκεντρώσεις γύρω από την καθ' αυτό μεγάλη γιορτή των Χριστουγέννων.

Ας φροντίσουμε, λοιπόν, τα λουσατα φορεματάκια τους, για νάναι ή εμφανισί τους ανάλογη με την περίσταση.

Το μεταξωτό θα παίξει βέβαια το ρόλο του για τις γιορτινές τουαλετίτσες των παιδιών. Ο ταφτάς και το φουλάρι, θα είναι αυτά που κυρίως θα χρησιμοποιήσετε στις αποχωρήσεις των παστέλ και στο λευκό.

Αλλά ως δώμα ένα-δυο μοντελάκια, για να πάρετε μια ιδέα:

Για μια μικρούλα άναμσα στα πέντε και στα έξι της χρόνια, είναι πολύ δημοφιλές ένα ριχτό φορεματάκι με σουρίτσες, στον τύπο σφηνοκοφωλίων. Οι σουρίτσες αυτές σχηματίζουν τη βάση της κοντόταλλης φούστας, περιβάλλοντας το σώμα κάτω από τις μασχάλες και αφήνοντας για τελείωμα ένα βολανάκι. Το μπουστάκι-φούστα συγκρατείται με δύο φαρδιές φάσες, πέφτοντας στους ώμους, για να σχηματίσουν σαν κιμονό κοντά μανικάκια.

Για μια μεγαλύτερη κοπελίτσα, έχουμε μια άλλη χαριτωμένη κόψη: "Ένα μπουστάκι εφαρμοστό σχηματίζει στρογγυλό άνοιγμα στο λαιμό και ένα φαρδύ ριχτό όμοιο, αντί άλλο μανίκι. Το μπουστάκι καταλήγει σε πένες, για να σχηματίσει τη μέση της ελαφρώς φουστίας, με την οποία ενώνεται. "Επί πλέον η φούστα στολίζεται με βολανάκια.

ΓΙΑ Τ' ΑΓΟΡΑΚΙΑ

Ο συνδυασμός βελούδου σ' ένα φωτεινό χρώμα για το παντελονάκι και το γιλέκο και μιας λευκής μεταξωτής μπλούζας, είναι το πιο χαριτωμένο ντύσιμο για μικρά αγοράκια.

Το γιλέκο γίνεται χωρίς μανίκια, είναι σταν-ωρτό κι' έχει δύο σειρές κουμπιά. Η μπλουζίτσα έχει μακρύ μανίκι.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΥΛΕΣ

Λουσατά λαινά ή μεταξωτά χρησιμοποιούνται για τις τουαλετίτσες των μεγαλύτερων κοριτσιών. Μια δημοφιλής κόψη είναι αυτή που παρουσιάζει ένα κορσάκι μακρόταλλο, με ελαφρώς τονισμένη τη μέση και κιμονό μανίκια.

Το κορσάκι ενώνεται με μια κλότ φουστίτσα και μπροστά σχηματίζει μια βεντάλια από πέντες.

Μια άλλη τουαλετίτσα παρουσιάζει ένα άνετο κορσάκι, με άνοιγμα μπατώ στο λαιμό, διόλου μανίκια ή πολύ κοντά και φουστίτσα πλισσεδοτή.

Άλλη τουαλετίτσα έχει φουστίτσα όλο βολανάκια.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Συνταγή για την πιτυρίδα

Για την πιτυρίδα, συνιστούν τα εξής:

Λούσιμο, το βράδυ, με χλιαρό νερό και σε ποτίνι γκουντρον, τρίψιμο καλό του τριχωτού δέρματος και στέγνωμα. Το άλλο πρωί, με φριζιόν με το εξής δυρό:

Αλκοόλ 100 γραμ
Νέφτι 20 »
Κάμφορα 20 »
Αφού στεγνώση, τρίψιμο στις ρίζες μ' ατμό της αλοιφής:

Θείον πρεσπιτέ 0,80 γραμ
Βαζελίνη 5 »
Λανολίνη 10 »
Βάμμα δεινός 6 σταγόνες
Υστερα, σκούπισμα μ' ένα καθαρό παννί.

Αλοιφή για τα λείπη

Φτιάχτε στο φαρμακείο σας την εξής αλοιφή:

Ασπιρίνη τριμμένη 1 γραμ
Ασπιδίνη ντε πλάμ 5 »
Βαζελίνη 100 »
Και κάνετε κάθε βράδυ μ' αυτήν έντριβή στα πιο παλαιά μέρη του σώματός σας. Έχει την ιδιότητα να διαλύει σιγά-σιγά τα τοπικά λείπη.

Θα σας ωφέληση επίσης κατά της παχυσαρκίας, αν, σε κάθε γεύμα σας, σπάσετε σ' ένα ποτήρι νερό 15 σταγόνες απ' το ακόλουθο φάρμακο:

Ίωδιον καθαρόν 0,70 γραμ
Ίωδιόχον κάλιο 3 »
Απεσταγμένο νερό 30 »

Για τα χέρια

Ένα μίγμα από λεμόνι και γλυκερίνη είναι πολύ ωφέλιμο για την επιδερμίδα των χεριών, όταν γίνεται τραχεία και σκάση. Έπειτα, η εξής συνταγή:

Λανολίνη 20 γραμ
Τριανταφυλλόνη 10 »
Υδωρ Αμπαράκ 3 »
Εσάνς γεράνιου 0,5 »

Για να μη μυρίζουν οι μασχάλες

Αν ιδρώνετε πολύ και μυρίζουν άσχημα οι μασχάλες σας, πλένετε τις με κρύο πάντα νερό, στο οποίο να έχετε λιώσει βόρακα.

Σκασμένα χείλη

Σκάζουν τα χείλη σας; Δοκιμάστε το εξής μίγμα:

Γλυκερόλη γτ' αμιντόν 30 γραμ
Βάμμα δεινός 3 »

Για τα μαλλιά

Αγοράστε απ' το φαρμακείο κυδωνοκούκου τσα. Βράστε τα τόσο, όσο να σιροπιάση το νερό, άλλ' όχι και να πήξη. Κατεβάστε τ' έπειτα απ' τη φωτιά, αράστε το να κρυώσει θάψτε το σ' ένα φλυτζάνι, κι' όταν θα χτενίζετε δέστε μέσα τη χτένα σας. Δυναμώνει τα μαλλιά και συγχρόνως διατηρεί τη σκιά της όντουλασιόν.

Το γλυκό του κουταλιού

Αν ένα γλυκό του κουταλιού ξεχαρώσει, μπορείτε να το διορθώσετε βράζοντάς το 5 λεπτά της ώρας, με λίγο νερό (1) 10 τσάρος του) και το ζουμί ενός μεγάλου λεμονιού (για 3-4 κιλά γλυκό). Υστερα ξαναβάζετε στα βάζα.

Για το άσπρο επίστρωμα

Τα γλυκά του κουταλιού σχηματίζουν πολλές φορές ένα άσπρο επίστρωμα στην επιφάνειά τους. Για να το αποφύγετε, αυτό:

1) Φτιάχνετε πάντα το γλυκό σε χαλκινό τέντζερη.

2) Μόλις το βάλετε στο βάζο του και κρυώσει, χύνετε από πάνω παραφίνη, που την έχει λιώσει προηγουμένως σε μπαιν-μαρί, σε θερμότητα δηλαδή 100 βαθμών. Η παραφίνη πρέπει να σχηματίσει ένα ομοιόμορφο στρώμα πάχους 1 πόντου. Αφίστε να πήξει τελείως. Έπειτα σκεπάζετε το βάζο με χαρτί ή με σελόφάν.

Όταν πρόκειται να καταναλώσετε το γλυκό, αφαιρείτε την παραφίνη, μονοκόμματη, πλένετε και τη φυλάτε για να την ξαναμετάχειρισθήτε σε άλλο βάζο με γλυκό.

Για το άσπρο δέρμα

Δεν πρέπει να φυλάτε ποτέ αντικείμενα από άσπρο δέρμα, χωρίς να τα καθαρίζετε προηγουμένως. Τα τρίβετε με πιτυρόνιο, τ' αφήνετε να στεγνώσουν κι' έπειτα τ' αλείφετε με ένα ελαφρύ στρώμα άσπρης κρέμας. Τα γυαλίζετε μ' ένα μαλακό δέρμα ή με μια φινελά.

ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ τραπέζι σας

Δυο χρήσιμες συνταγές

Την ημέρα των Χριστουγέννων, σε κάθε ελληνικό σπίτι, δεν λείπουν από το τραπέζι δυο πράγματα: Η οοδωμένη γεμιστή γαλοπούλα και οι απαλαίτητοι, οι απαλαίτητοι σ' όλους κουρασμένους. Σας δίνουμε πάρα κάτω δυο εξαίρετες συνταγές, για να ετοιμάσετε τόσο τη γεμιστή γαλοπούλα, όσο και τους κουρασμένους σας.

ΓΑΛΟΠΟΥΛΑ ΓΕΜΙΣΤΗ

Υλικά:

Μια γαλοπούλα.
1/2 κιλό περίπου κιμά.
3 κουταλιές βούτυρο.
1 κρεμμυδάκι ψιλοκομμένο.
2 φλυτζάνια τσαγιού ρύζι.
2 αυγά. Λίγο κρασί.
Αλάτι και πιπέρι.
Μερικά κάστανα υπιμένα.

Εκτέλεσις:

Καθαρίζετε τη γαλοπούλα. Σωτάρετε τον κιμά, το βούτυρο και το κρεμμυδάκι. Προσθέτετε 2 φλυτζάνια ρύζι, τ' αυγά χτυπημένα, αλάτι, πιπέρι και λίγο κρασί. Χαράζετε μερικά κάστανα και τα βάλετε στο φούνο. Τα σπιντε χωρίς να τ' αφήσετε να ελαφρύνουν. Τα καθαρίζετε και τα κόβετε σε κομματάκια. Τα βάζετε στη γέμισι. Γεμίζετε τη γαλοπούλα και τη ράβετε. Δένετε τα μπουτσια με την ούρα και τις φτερούγες κολλητά με το σώμα για να πάση η γαλοπούλα το σχήμα ενός αλφού.

Βάζετε τη γαλοπούλα σε τσιβί και την περιχύνετε με βούτυρο. Την αφήνετε να ψηθεί σε σιγανό φούνο επί 2 1/2 ως 3 1/2 ώρες. Όταν ροδίση την πασπαλίζετε με αλάτι και την περιχύνετε κατά διαστήματα με βούτυρο λιωμένο. Για να μη ξεροψηθή στο στήθος τη σκεπάζετε με λαδόχαρτο βουτυρωμένο.

Σημειώσεις: Εάν η γαλοπούλα είναι μεγάλης ηλικίας και άπαινη την σπιντε στην κατσαρόλα ως εξής: Την κοκκινίζετε με βούτυρο και τη σβένετε με λίγο κρασί. Ρίχνετε στον πυθμένα της κατσαρόλας μερικά κουταλιές νερό. Τη σκεπάζετε και αφήνετε να σιγοψηθή. Κατά διαστήματα ρίχνετε μερικά κουταλιές νερό ζεστό.

ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ

Υλικά:

2 φλυτζάνια τσαγιού φρέσκο βούτυρο.
1/2 φλυτζάνι τσαγιού άνηθο-χασο.
2 κουταλιές σούπας κονιάκ ή ούζο.
Λίγη θανάγια (προαιρετική).
4 ως 5 φλυτζάνια τσαγιού περίπου αλεύρι.
1/2 φλυτζάνι τσαγιού αμύγδαλα κοπανισμένα.
Ανθόνερο (προαιρετικό).
Ανθόλχανο.

Εκτέλεσις:

Δουλεύετε το βούτυρο ως δτου άσπωση και ρίχνετε την άνηθο-χασο. Χτυπάτε το μίγμα και προσθέτετε το κονιάκ, τη θανάγια και τόσο αλεύρι όσο χρειάζεται, για να γίνει η ζύμη μάλλον σφιγτή. Πλάθετε τη ζύμη σε κορόδνια στο πάχος ενός δακτύλου, τα οποία κόβετε λοξά σε κομματάκια μήκους 6—ως 7 εκατοστών. Ψήνετε τους κουρασμένους σε μέτριο φούνο (375ο Φαρενάι) επί 20 περίπου λεπτά και, πριν να κουάσουν τελείως, τους ραντίζετε με ανθόνερο και τους τυλίγετε σε μπτόλικη κασκινισμένη άνηθο-χασο.

Tête à Tête...

πιό γλυκό... πιό τρυφερό.

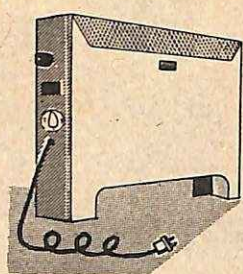
ΣΟΚΟΛΑΤΕΣ

ION

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

η 'Αθηναία στην αγορά

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΑΕΡΟΘΕΡΜΑ «STYLCO»

Αποκτήστε και σεις ένα μοντέρνο και υγιεινό τρόπο θερμάνσεως με τα ηλεκτρικά αερόθερμα «STYLCO». Παρέχουν ταχύτητα, ομοιόμορφη και διάχυτη θερμότητα, υγιεινή και οικονομική θέρμανση, χωρίς να ηραίνουν τον αέρα. Ρυθμίζονται και μετακινούνται εύκολα. Έχουν τρεις διαθεσιμότητες: 625, 1250 και 2500 Βάττ. Δοκιμαστέ τα και θα μετρήσετε άπολυτοι Ικανοποιημένοι. Εκθεσις Ν. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Παρ. νασού 3α, τηλ. 24.194.

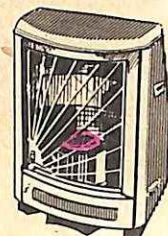

Η περιποίηση τονίζει την ομορφιά! Η ομορφιά δημιουργεί προσωπικότητα! Η προσωπικότητα φέρνει επιτυχία! Οι τελειότερες εγκαταστάσεις μας και το ειδικμένο προσωπικό σας εγγυώνται την εξάλειψιν κάθε ελαττώματος, που αδικεί την ομορφιά σας. WIENER KOSMETIKUM - A N N E T. Επιστημονικών Ινστιτούτων Αισθητικής - Φυσιοθεραπείας, Αιγινήτου 8, 'Ιλίσια, ΤΗΛ. 74.249. Επιστημ. εκτέλεσις μασάζ - μακιγιάζ προσώπου - εξάλειψιν ρυτίδων, πονόδον - καταπολέμησης παχυσαρκίας, κυτταρίτιδας. Ριζική ανώδυνη αποτρίχωση PEELING. Συμβουλαι δωρεάν.

CLIPPER - NORDMENDE

Το καλλίτερο μικρό ραδιόφωνο, που υπάρχει στον κόσμο, είναι το CLIPPER - NORDMENDE. Όλο τρανζίστορ, με μεσαία και βραχεία, παγκοσμίου λήψεως, μουσική που σας άρει στην έξοχη, στην έκδρομή, στο σπίτι σας. Πρό- των των γερμανικών εργοστασίων NORDMENDE, των καλλιτέρων εργοστασίων ραδιοφώνων. Αντιπρόσωπος Ν. Κουσουτάκης, Αιόλου 53, τηλέφ. 22.720.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ ΧΩΡΙΣ ΜΠΟΥΡΙΑ ΚΕΡΟΓLOW - LECORAY

Καθαρού πετρελαίου, τελείως άσση, θερμαίνει 120 κυβικά με 50 λεπτά την ώρα, χωρίς καυσάερια με καυστήρα τριπλής καύσεως, α- κτινολογία, αερόθερμος, από α- νοξείδωτο ασφαληταμένο χάλυβα έμαγιέ. Έγκεκρίμενη από την 'Α- καδημία Αγγλικών STANDARD. Ειδική πατέντα την κάμνει απλή εις την χρήση. Αποφύγετε τις ά- πομιμήσεις. Αντιπρόσωπος Ν. ΚΟΥΒΟΥΤΣΑΚΗΣ, Αιόλου 53, Τηλ. 22.720.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΟΛΟΝΙΑ

Όλα τα παιδικά περιμένουν με χαρά τα Χριστούγεννα. Γιορτές, δώρα, τι ανυπομονησία. Αλλά τι κρίμα να είναι συναχμένα με τα κρύα που με εργονται. Χρειάζονται λοιπόν μια έντονη ή κομψή, σε με μπουρδισ παιδική κολόνα για να μπορέσουν να γιορτάσουν χαρούμενα. Η παιδική κολόνα ENFANTS είναι το μόνο κατάλλη- λο άφου είναι, ειδικά παρασκευα- σμένη για τρυφερά παιδικά δέρ- ματα.

«PARISIEN»

Τα κασάτηματα «PARISIEN» - Έρμου 42 και Περικλέους 11, δ- πως κάθε χρόνο και φέτος διαθέ- τουν τις πιο όμορφες συλλογές από καινούργια μοντέλα σε τσάντες, μπότες, κροκισάκι, δερμάτινες και πλαστικές, γάντια, μαντήλια. Έ- πσης όμορφες, κομψές, μάλλινες, μπουρδισ ζακέτες και σουτιν ζακέτες σε μοντέρνους χρωματι- σμούς. Με ιδιαίτερη Ικανοποίησι σημειώνουμε τις εξαιρετικά λογι- κές τιμές του «PARISIEN», δδς ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 11, και δδς ΕΡ- ΜΟΥ 42.

Δε σας κρύβω πώς μόνο στο κασάτημα της Κας 'Αννης Γερο- λυμάτου στη στοά του κινηματο- γράφου Πάλλας (Μετοχικό), όπως και στο φαρμακείο Γ. Γερολυμά- του - Βουκουρεστίου 2, τηλ. 21- 610, βρήκα ένα σωρό χρήσιμα πράγματα για με τις γυναίκες. LAC TONIC γιά ένα περιποιημένο χτένισμα, MECHE γιά τις αντά- γες των μαλλιών, βλεφαρίδες, νύχια, το καινούργιο άρωμα, MA- DAME ROCHAS. Επίσης θαυμάσιες βιεννέζικες καρφίτσες γιά ντραπέ φορέματα, κολλιέ, αδιάφορα τσέ- πης και δώρα γιά κυρίους.

Τώρα τις γιορτές, όλα τα ψά- νια μου θα τα κάμω στη ΡΟΖΑΡΙ - Καλαμάτου 15. Σας συμβου- λεύω να κάμετε και σεις το ίδιο. Στο ίδιο κασάτημα θα βρείτε δ- τι θέλετε γιά τον εαυτό σας και τα παιδιά σας. Παλλά καλοραμμέ- να, φορέματα, ταγιέρ, φούστες, μοντέρνα πλεκτά και δ- τι άλλο θέλει κάθε γυναίκα. Στη ΡΟΖΑΡΙ - Καλαμάτου 15.

Αν τα κασάτηματα της 'Αθηναι- ηταν στολίδια πάνω ο' ένα χρι- στογεννητικό δέντρο τα πέρσερα κασάτηματα πλαστικών ειδών των ΑΦΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΗ θα ήταν από τα πιο λαμπερά. Γιατί είναι ε- φάνταστη ή ποικιλία σχεδίων και χρωμάτων σε χρήσιμα και άρτια πλαστικά είδη για όλες τις ανάγ- κες του σπιτιού που το στολίζουν αλθρινά. ΑΦΩΙ ΔΙΑΜΑΝΤΗ εδ Α- ΜΑΝΤ ΠΛΑΣΤΙΚΣ - Μητροπόλεως 48, Έρμου 87 - Μοναστηράκι, Αγίου Κωνσταντίνου 5 - Ομόνοια και Φακίωνος και Μητροπόλεως γωνία.

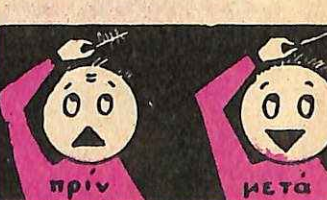

Κυρία μου, Τώρα τις γιορτές έρθει ένα θα- μάσιο δώρο γιά τον άνδρα μου. Μια λοσιόν Floid After - Shave. Όπως έμαθα εινε η καλύτερη λο- σιόν γιά μετά το ξύρισμα. Οίκονο- μική και σε θαυμάσιο άμπαλάκι. Δίνει χαρά στον άνδρα που την δέχεται. Εινε δροσιστική και άπο- λυμάντική. Χαρίστε και σεις στον άνδρα σας και στον άδελφό σας, μια λοσιόν FLOID AFTER - SHAVE.

MAISON DE GANTS

Δερμάτινες ζακέτες, παλτά, τα- γιέρ, έτοιμα και επί παραγγελία, μεγάλη ποικιλία σε γάντια και τσάντες βραδυνές άσοορι. ΠΡΟ- ΣΟΧΗ: Κραδύνη και έπισκευή δερματινών ζακετών στο μοναδικό κασάτημα της Κας ΕΛΕΝΗΣ Ε. ΛΕΚΚΑ, Έρμου 44, 2ος όροφος, τηλέφ. 34.992, 'Αθήνα.

ΣΩΣΑΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ

Μια καταπληκτική είδησι. Η ΝΟΒΟΚΑΙΝΟΥΧΟΣ άλοφη ΔΟ- ΕΑ σταματά μέσα σε 4 μέρες όρι- στικά την ΤΡΙΧΟΠΤΗΣΗ, σας α- παλλάσσει από τη ΦΑΓΟΥΡΑ, έ- ξαφανίζει την ΠΙΤΥΡΙΔΑ και την υπερλίπωση, και δημιουργεί νέα τριχοφυία. Θεραπεία εύκολη, γρήγο- ρη, οικονομική. Έγκεκρίμενη παρά του ύπουργείου Υγείνης Ε. 6. Α 2447/12/1960. Πωλείται σε όλα τα φαρμακεία και μπουρδωλεία. Φαρμα- κευτικά έργαστήρια «ΕΑΡΑ» 1, ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ, Έναντι 'Αγίου Διονυσίου Πειραιώς, τηλέφ. 462- 573.

ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και το μέλλον σας

Οι προβλέψεις του Δρος ΚΑΜΑ γιά την περίοδο 21 - 27 Δεκεμβρίου 1961

ΖΩΔΙΑ...	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Απριλίου 	★ Ο Κρόνος διευκολύνει την πρα- ματοποιήσει σχεδίων και επιδιώξεων. ★ Αυτό σας επιτρέπει όχι μόνο να σταθε- ροποιήσετε τη θέση σας, αλλά και να έ- πιτύχετε μια αύξηση των αποδοχών. ★ Σας δίνουν χρήσιμες συμβουλές.	★ Μια παρεξήγηση θα σας άπομα- κρύνει προσωρινά από άνασχημένο πρό- σωπο. Μη διατάζετε να κάμετε έσεις το πρώτο βήμα προς τη συμφιλίωση. ★ Μια άνοχη επίδειξη έγωισμού χει- ροτερεύει την κατάσταση.	★ Με την πανέληνο, το στομάχι και γενικά το πεπτικό σύστημα παρουσιά- ζουν μια ιδιαίτερη ευαισθησία. Προσέ- ξετε γιά αυτό το φαγητό, φροντίστε να τρώτε τις ίδιες πάντα ώρες και μασάτε καλά τις τροφές.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Απριλίου 21 Μαΐου 	★ Η Πανσέληνος σας επιτρέπει να σημειώσετε επιτυχίες και να κατορθώ- σετε να διακριθίτε. ★ Αποφύγετε κάθε συνεργασία με πρόσωπα, που δεν γνωρί- ζετε καλά. Ο ύποσχεσεις που σας δί- νουν είναι δολαστατικές, αλλά άπαιτητές.	★ Εύκαιρία γιά τους νέους να κά- νουν ένα βήμα προς την πραγματοποίη- σι ενός όνειρου. ★ Γιά τους παντρεμέ- νους κάποιο περιστατικό θα ασφίξει τις συζυγικές τους σχέσεις. ★ Σας δίνουν άνακριβείς πληροφορίες.	★ Οι άνδρες ίδιως πρέπει να προσέ- ξουν την καρδιά τους. Άς άποφύγουν κάθε υπερκόπωση ή υπερένταση, καθώς και τις ζωηρές συγκινήσεις. ★ Στις γυναίκες το άναπνευστικό σύστημα πα- ρουσιάζει μεγάλη ευαισθησία.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου 	★ Προσέξετε πολύ κατά τις ημέρες αυτές τους συνταίρους ή συνεργάτες σας. Δείχνετε μεγάλη έμπιστοσύνη σε πρόσωπο, που άργά ή γρήγορα θ' άπο- δείξει άνάξιο. ★ Εύκολα θα βρήτε τα χρήματα, που σας χρειάζονται.	★ Έχετε συμφέρον να έγκαταλείψετε τις επιφυλάξεις σας και να δείξετε με- γάλυτερη έμπιστοσύνη σε πρόσωπο, που σας έδωσε ελκρινείς άποδείξεις της ά- γαπης του. ★ Άρχίζει γιά σας μια μα- κρά περίοδος ήρεμης εύτυχίας.	★ Οι γυναίκες πρέπει να είναι πολύ προσεκτικές, γιατί η πανσέληνος προκα- λεί άνωμαλίες στο ούροποιογεννητικό σύστημα, τις όποιες κινδυνεύουν να χει- ροτερένουν άκολουθώντας συμβουλές, που δεν προέρχονται από γιατρό.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου 	★ Έμφανίζεται στον όρίζοντα νέος έ- πικίνδυνος αντίπαλος και αυτό σας κά- νει ν' άνησυχίτε. ★ Θα συμβεί κάτι, που θα Ικανοποιήσει τον έγωισμό σας. ★ Έσοδα προερχόμενα από διάφορες πη- γές θα θελτώσουν τα οικονομικά.	★ Μη δώσετε σε έτερόφυλο πρόσωπο την έμπιστοσύνη ότι σας είναι άδιάφορο. Αυτό θα το άπομακρύνει από κοντά σας και δύσκολα θα κατορθώνατε να ξανα- κερδίσετε την καρδιά του. ★ Γράμμα από μακρά.	★ Αποφύγετε ό,τι θα μπορούσε ν' αύξηση τη νευρική τάση. ★ Γενικά πρέ- πει ν' άνασφάλτε κάθε έπαφή με άρρώ- στους, γιατί ο όργανισμός είναι κατά τις ημέρες αυτές εύάλωτος από τα μι- κρόβια. ★ Χρώμα σας το μώδε.
ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αυγούστου 	★ Εύχάριστα και δυσάρεστα γεγονό- τα έναλλάσσονται κατά τις ημέρες αυ- τές. Δύσκολα θ' άποφύγετε τις προστρι- βές με άνωτέρους. Φροντίστε να μη τους δυσαστείτε με ένέργειες ή λόγια, γιά τα όποια θα μετανοήστε.	★ Ένέργεια αυτών των ήμερών θα έμπεράσει το αίσθηματικό σας μέλλον. Αυτό θα το άπομακρύνει από κοντά σας, που διαστατικό από συνήθως και πολύ πιθανόν να χάσετε μια σπουδαία εύκαι- ρία, που θα παρουσιασθή.	★ Τα άστρα και ιδιαίτερα η πανσέ- ληνος βοηθούν τον όργανισμό ν' άντι- δράση κατά των κινδύνων, που τον άπει- λούν και σας εξασφαλίζουν μια μακρά περίοδο ευείας. ★ Έχετε άνάγκη από πολύωρο και ήρεμο ύπνο.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αυγούστου 23 Σεπτεμβρίου 	★ Θα χρειαστή να πάρετε γρήγορες άποφάσεις. Διατηρήστε γιά αυτό με κά- θε τρόπο την ψυχραιμία σας και ένεργή- στε με φρόνησι. ★ Οι φαινομενικά δι- αμεινές συνθήκες θα ξαναγίνουν γρήγο- ρα εύνοϊκές γιά σας.	★ Οι σχέσεις με το άλλο φύλο σας έπιφυλάσσουν κατά τις ημέρες αυτές μια έκπληξη, μάλλον δυσάρεστη. Προ- σέξετε τις αντίδράσεις σας γιάτι κινδυνεύετε να χειροτερένουν την κατάσταση. ★ Νέες έλπίδες.	★ Προσέξετε το σικώτι. Άν ό γιαν- τρέ σας έχη επιβείλει μια άριστη δίαιτα, άκολουθήστε την κατά γράμμα. Θα μετανοήστε γιά κάθε παρεκτροπή. ★ Ευαισθησία στο λαϊκό άπαιτεί ν' άπο- φεύγετε τα παγωμένα ποτά.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου 	★ Γεγονός έντελώς άπροσδόκητο σας θάξει περσόντα σε σοδάρια δίλημμα. ★ Η πανσέληνος σας επιτρέπει να δημι- ουργήστε καινούργιες γνωριμίες, μια ά- πό τις όποιες θα άποδειχθή πολύτιμη γιά την εργασία, στο προσεχές μέλλον.	★ Οι γιορτές των Χριστουγέννων θα περσόνουν πολύ εύχάριστα κοντά σε ά- γαπημένο πρόσωπο ή μέσα σε φιλικό περιβάλλον. ★ Μια διασκέδασι θα σας βοηθήση να ξεχάσετε κάπως δυσάρεστο συμβάν. ★ Αποφύγετε τη μοναξιά.	★ Το νευρικό σύστημα θα δοκιμασθή σκληρά και κινδυνεύετε να δυσαστεί- στε κάποιο πρόσωπο με την κάπως άπο- τομη συμπεριφορά σας. ★ Κατά τα άλ- λα η ύγεια δε διατρέχει κανένα κίνδυ- νο. ★ Άνθος σας η άνεμώνη.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου 	★ Δύσκολη περίοδος. Οι έργαζόμενοι θα έχουν κάπως δυσάρεστες έπαφές με τους άνωτέρους τους. Έλλειψι δε δίπλω- ματίας εκ μέρους τους θα χειροτερένη την κατάσταση. ★ Άν σχεδιάζετε κά- ποια άλλαγή, άνασφάλτε την.	★ Μη άφήσετε τη φαντασία και την αισιοδότη να σας παρασύρουν σε ένερ- γειες, γιά τις όποιες θα μετανοήστε. ★ Με την ύπομνη και τη γλυκύτητα θα έπιτύχετε πολύ καλύτερα άποτελέσματα, παρά με τη βία.	★ Πόνοι σε διάφορα σημεία θα σας κάνουν ν' άνησυχίστε. Πρέπει να προσέ- ξετε τη διατροφή σας και ν' άποφύγετε τα πτηνά και τα άλμυρα. ★ Έξαι- ρετικά ένοχλητική άνασφάλωσι των αιμορροΐδων. ★ Τυχρό το 6.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου 	★ Με επιβεβήτητα και διπλωματία σε θα δυσκολετήτε να πείσετε τους άλ- λους να συμφωνήσουν με τις άπόψεις σας. Αποφύγετε την άδυσία ή μια άποτομη ένέργεια, γιάτι θα σας κάνουν να χάσετε πολύτιμες συμπάσεις.	★ Τα άστρα και ιδιαίτερα η πανσέ- ληνος δημιουργούν εύνοϊκές συνθήκες, γιά τις αισθηματικές σας σχέσεις. ★ Οι παντρεμένοι θα δούν τον έρωτά τους να ξαναφουντώνη από μια άπροσδόκη- τη άφορμή. ★ Χαρούμενες γιορτές.	★ Η πανσέληνος εξασφαλίζει άσθη- σι του δυναμισμού και της αντίδράσε- ως του όργανισμού κατά των κινδύνων, που τον άπειλούν. ★ Πρέπει να προσέ- ξετε πολύ τις ημέρες αυτές αν οδηγίτε αυτοκίνητο ή άλλο τροχοφόρο.
ΑΙΓΟΚΕΡΟΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου 	★ Με την πανσέληνο μπαίνετε σε μια περίοδο δημιουργίας. Τα άστρα κάνουν την εργασία να πάη ένα ξεχωριστό έν- διαφέρον και να σας φανή πολύ πιο εύχάριστη από συνήθως. ★ Μη άναμι- χήτε σε έξενες διαφορές.	★ Οι άνύπανδροι θα γνωρίσουν ένα καινούργιο πρόσωπο, που πιθανόν, πολύ σύντομα, να δεθι μαζί τους με τα έα- σία του γάμου. Πάντως το νέο αυτό είδύλλο θα τους ξαναεισώσει. ★ Άδι- καιολόγητες άνησυχίες.	★ Το νευρικό σύστημα παρουσιάζει σταθερή και αίσθητη θελτώσι. ★ Μια δίαιτα άποτομώσεως θα σας άφελώσει πολύ και θα ξαναεισώνει τον όργανισμό σας. ★ Αποφύγετε, ίδιως τα δρόμα, τα άφθονα και βαριά φαγητά.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου 	★ Ιδιαίτερα εύνοϊκή περίοδος, γιά άσους άσολογούνται με το έμποριο. Οι άλλοι άς προσέξουν, γιάτι κινδυνεύουν να κάνουν μια πολύ έπισηφαλή τοποθέτη- σι χρημάτων. ★ Σχέδιο, στο όποιο στηρίζετε πολλές έλπίδες θ' άποτύχη.	★ Έπιμεινετε και θα έπιτύχετε τελι- κά τις επιδιώξεις σας. Έχετε μεγάλες πιθανότητες να κατοικήσετε το πρόσω- πο, που σας ενδιαφέρει και να το πεί- σετε πώς θα είναι εύτυχισμένο κοντά σας. ★ Θεαματική συμφιλίωσι.	★ Ζάλες και ένοχλησεις, των όποιων δύσκολα θα θρεσθόν τα αίτια. Όλα άς εξασφαλισθούν αν άποφύγετε την υπερ- κόπωση και παρακολουθήσετε την πείσι σας. ★ Μη κομψάτε τα μάτια έργαζό- μενοι κάτω από άναπαρή φωτισμό.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου 	★ Θα περάσετε μέσα από μια σοδα- ρή δυσχέρεια, χωρίς όμως να ύποστήτε μεγάλες ζημιές, σάν να σας καθοδηγή κάποιος άόρατο χέρι. ★ Ο καινούργιος χρόνος θα είναι πολύ πιο εύχάριστος και εύνοϊκός.	★ Καμμία σημαντική μεταβολή στον αισθηματικό τομέα. ★ Προσπαθήστε να ξεχάσετε τις μικροπαρατηρήσεις και δημι- ουργήστε άτμόσφαιρα έμπιστοσύνης, γιά να γνωρίσετε κοντά σε άγαπημένο πρόσωπο χαρούμενες γιορτές.	★ Τίποτα το άξιοσημείωτο, δσον άφο- ρά την ύγεια. Αποφύγετε μόνο τα έρα- δυα τα πλούσια και βαρέα φαγητά, γιάτι θα προκαλέσουν άπνεια, ενώ σας χρειάζεται άφθονος και ήρεμος ύπνος. ★ Το 4 φέρνει τύχη.

Χαρούμενο
και Εύτυχισμένο
το 1962

Σας εύχεται
το φερμουάρ
"ZAMA,"

πού κατέκτησε
τήν έμπιστοσύνη όλων
και έπεβλήθη

Χάρις στην ανώτερη κατασκευή του
πού του έσασφαλίζει
άφθαστη άντοχή και στερεότητα
χωρίς να καίγεται στο σιδέρωμα

ΦΕΡΜΟΥΑΡ

ZAMA

ΔΕΝ ΣΑΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙ ΠΟΤΕ!